

6
Dingy low un —————
" சுயசுத்தி "

C. NO. 200

Hindusiam

J. H. L. C

உ
சிவமயம்

இந்துசமயபாட வினாவிடை

(G. C. E.) க. பொ. த. வகுப்புக்குரியது.

(மூதிய பாடத்திட்டம்)

1967 - 1969.

“சைவசித்தாந்தி”

பதிப்பாளர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தநகரம்
யாழ்ப்பாணம்

இருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு 1967

Printed by: Mr. A. Subramaniam at Sri Subramani
Printing Works, 400, K. K. S. Road, Jaffna. and Published
by Sri Subramania Book Depot 235, K. K. S. Road, Jaffna.

[பதிப்புரிமை]

[விலை எண்பா 1-75]

உ
சிவமயம்

இந்துசமயபாட வினாவிடை

வினாப்பத்திரம் I.

பகுதி I.

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக:

1. உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்?
2. சிவசத்தி யாவது யாது?
3. ஐவருடைய சத்திகள் என்பது யாண?
4. சரியையாவது யாது?
5. சிரியையாவது யாது?
6. யோகமாவது யாது?
7. ஞானமாவது யாது?
8. பாசமாவன யாவை?
9. சைவசமயத்தவரின் முதல் நூல்களெவை?
10. வேதத்தின் வேறுபெயர்கள் எவை?
11. ஆகமத்தின் வேறுபெயர்கள் எவை?
12. வேதம் எத்தனை காண்டங்களையுடையது?
13. தேவாரம் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?
14. திருவாசகம் அருளிச்செய்தவர் யாவர்?
15. பஞ்சமந்திரமே திருமேனியாகவுடையார் யார்?
16. பஞ்சசத்திகள் என்பது எவற்றை?
17. சமயநீட்சை பெற்றவர் எவற்றைச் செய்ய அதிகாரமுடையவர்?
18. நற்கஞ்சாக்கன்று என்பது யாண?
19. சங்கரன் என்பதன் பொருள் யாது?
20. பொன்றுங்கால் பொன்றாதுணையாவது யாது?

21. சைவம் என்பதன் பொருள் என்ன?
22. வைணவம் என்பது யாருடைய சமயம்?
23. வைஷ்ணவருடைய பிரதான நூல்கள் எவை?
24. சைவசமயம் கூறும் வீடுபேறு என்பதன் பொருள் என்ன?
25. ஞானநூல்கள் கூறும் பொருள்கள் எவை?

பகுதி II.

2. எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு மாத்திரம் விடை எழுதுக.

1. திருநீற்றின் மகிமையைப்பற்றி நீர் அறிந்தவற்றை தெளிவாக எழுதுக.
2. சிவலிங்க வழிபாட்டு முறைகளைப்பற்றி விளக்கிக் கூறுக.
3. பின்வருஞ் சொற்றொடர்களுடைய பாடல்களை எழுதி அவற்றின் பொருளையும் தருக.
 - (அ) வேதத்தில் உள்ளது நீறு.
 - (ஆ) இரங்கும் நமக்கு அம்பலக்கூத்தன்.
4. அணைந்தோர் தன்மையைப்பற்றி உமாபதி சிவார்ச்சாரியரின் கருத்துக்களை வசனநடையில் விளக்குக.
5. பின்வரும் தொடர்கள் கூறும் திருவிளையாடல்களைச் சுருக்கி எழுதுக.
 - (அ) நத்தார்படை ஞானன் பசுவேறிந் நனைக்கவிழ்வாய் மத்தம் மதயானை.
 - (ஆ) எயிலது அட்டது.
6. மாணிக்கவாசகனார் அல்லது காரைக்கால் அம்மையார் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறுக.
7. பின்வரும் குறட்பாக்களுள் மூன்றுக்கு விளக்கம் தருக.
 - (அ) ஆனாவறிவாயகலானடியவர்க்கு வாளுடர் காணாதமன்.
 - (ஆ) பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக கறிவென்ற பேர் நன்றற.
 - (இ) ஒரு பொருளுங் காட்டா திருருருவங்காட்டு மிரு பொருளுங் காட்டாதிது.

- (ஈ) பாலாழி மீனும் பான்மைத் தருவியர்கள்
மரலாழி யாகு மறித்து.
- (உ) விட நகுல மேவினு மெய்ப் பாகவனின் மீளுங்
கடனிவிருள் போவ திவன் கண்.

விடைப்பத்திரம் I

பகுதி I.

1. சிவபெருமான்.
2. அக்கினியோடு சூடுபோலச் சிவத்தோடு பிரிவின்றி உள்ள
தூசிய வல்லமை.
3. பிரமாவினுடைய சத்தி சூஸ்வதி, விட்டுணுவினுடைய சத்தி
இலக்குமி, உருத்திரனுடைய சத்தி உமை, மகேசுரனுடைய
சத்தி மகேசுவரி, சதாசிவனுடைய சத்தி மனோன்மணி.
4. சிவாலயத்துக்கும் சிவனடியாருக்குந் தொண்டு செய்தல்.
5. சிவலிங்கப்பெருமானை அகத்தும் புறத்தும் பூசித்தல்.
6. விடயங்களின் வழியே போகாவண்ணம் மனத்தை நிறுத்தி
சிவத்தைத் தியானித்து, தியானப் பொருளாகிய சிவம் ஒன்றே
விளங்கப்பெறுதல்.
7. ஞான நூல்களைக்கேட்டுச் சிந்தித்து தெளிந்து விட்டைகூடல்.
8. ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூன்றும்.
9. வேதம் சிவாகமம் என்னும் இரண்டுமாம்.
10. சுருதி, நிகமம், ஆம்நாயம், சுயம்பு, எழுதாமறை, அசிபளரு
ஷேயம்.
11. தந்திரம், மந்திரம், சித்தாந்தம்.
12. வேதம் தனித்தனி பிரமகாண்டம், கருமகாண்டம் என இரண்டு
காண்டமுடையது.
13. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்து
மூர்த்திநாயனார் என்னும் முவர். இவர்களைத் தேவார முதலிகள்
என்பர்.
14. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.
15. சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரன், திருமால். பிரம்மா,

16. பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி.
17. சிவாலயத்தில் அலகிடல், கோமயத்தால் மெழுதல், சிவ பூசைக்குப் பூவேடுத்தல், மாலைகட்டுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், திருநந்தவனஞ்செய்தல், சிவபக்தர்களைப் பூசித்தல், திருநீற்றை மூன்று குறியாக அணிதல், உருத்திராக்கம் அணிதல்.
18. விநாயகக் கடவுளை.
19. சுகந்தைச் செய்பவர். சம்=சுகம் கரன்=செய்ப்பவர், சிவ பெருமான்.
20. அறம்.
21. சிவனாற் செய்யப்பட்டது. சிவனைத் தேய்வதாகவுடையது சிவசம்பந்தமுடையது.
22. விஷ்ணுவை முழுமுதற்கடவுளாகக்கொண்டு வழிபடுகிறவாசமயம்.
23. வேதம், உபநிடதம், பிரம்ம சூத்திரம், வைகாசனம், பகவத கீதை, பாகவதம், நாலாயிரத்தில்வியப் பிரபந்தம் என்பனவாம்.
24. வீடு என்றால் துன்பத்துக்குக் காரணமான பாசத்தை விடுதலும், பேறு என்றால் இன்பத்துக்குக் காரணமான சித்தை அடைதலும் எனப்பொருள்படும். "பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை அடைய முத்தி" என்பது சிவஞான சித்தியார்.
25. அவை பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களையே கூறுவன. "பலகலை ஆகம வேதம் யாவையினும் கருத்துப் பதி, பசு, பாசம் தெரித்தல்" என்பர்.

பகுதி II.

1. திருநீற்றின் மகிமை.

சிவசின்னங்களில் ஒன்றாகிய திருநீறு சைவசமயத்தவரால் நாள்தோறும் தரிக்கப்படவேண்டிய மேலான சின்னமாகும். திருநீற்றைப் பசுநீர் மேலான செல்வத்தைப்பெற்று வாழ்வார். நீறில்லா நெற்றிபாழ் என்று பெரியோர் கூறுவதால் திருநீற்றின் இன்றியமையாத தன்மை அறியப்படுகின்றது.

திருநீற்றுக்குப் பல திருநாமங்கள் உண்டு. அவை விபூதி, பளிதம், பஸ்மம், ஷாரம், இரட்சை, அருத்தம், சத்தியம், சுந்தம், பாக்கியம், மந்திரம் என்பனவும் பிறவுமாம். விபூதி என்றால் மேலான

செல்வத்தைக் கொடுப்பது என்றும், பஸ்மம் என்றால் பாவங்களைக் களைவது என்றும் கலாரம் என்றால் பழி பாவம் வராமற் காப்பது என்றும் பொருள்.

திருமுறைகள்யாவும் திருநீற்றின் சிறப்பையும், தெய்வத்தன்மையையும், மந்திரசக்தியையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. திருநீற்றின் சிறப்பினை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்துள்ளார்கள். மந்திரமாவதும், வானவர் மேனியில் உள்ளதும், அழகாவதும், போற்றப்படுவதும் ஆகமமாக இருப்பதும், வேதத்தில் சிறப்பிக்கப்படுவதும், துன்பத்தை ஒழிப்பதும், ஞானத்தைத் தருவதும், சத்தியப்பொருளாய் இருப்பதும், மோட்சத்தைத் தருவதும், பக்தி தருவதும் முனிவர்கள் அணிவதும், சித்திகளைத்தருவதும், பாவத்தை ஒழிப்பதும், நோய்களை நீக்குவதும், தூய்மையாக்குவதும், பராசத்தி வடிவாய் இருப்பதும் திருநீறே என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநீற்றைச் சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

திருநீற்றை உத்தூளனம், திரிபுண்டரம் என இருவகையாக அணிவர். பரவிப்பூசுதல் உத்தூளனம். முன்று குறிகளாகத் தரித்தல் திரிபுண்டரம். தீட்சை பெற்றவர்களே காலை, உச்சிக்காலம் மாலையாகிய முப்போதும் அநுட்டானத்தின்போது முக்குறிகளாக அணிய அதிகாரமுடையவர். ஏனையோர் உத்தூளனமாகப் பூசுதல் வேண்டும்.

திருநீற்றைத் தயாரிப்பதற்கும், தரிப்பதற்கும் பல விதிகள் உண்டு நோய், அங்கக்குறைவு ஆகியன இல்லாத நல்புகளின் சாணத்தை நெருப்பிலிட்டுத் தகித்துத் தயாரித்துப் பட்டுப்பையிலேனும் சிப்புடத்திலேனும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வடக்கு முகமாகவேனும் கிழக்கு முகமாகவேனும் இருந்துகொண்டு நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் "சிவ சிவ" என்று சொல்லிக்கொண்டு வலக்கையின் மடுவிரல் மூன்றினாலும் அணிதல் வேண்டும்.

திருநீற்றணியவேண்டிய இடங்களும் நேரங்களும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. தலை, நெற்றி, மார்பு, தொப்புழ், முளந்தாள் இரண்டுகைகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களில் விபூதி அணிதல் வேண்டும். காலை, மாலை, உச்சிக்காலம், நீராடிய பின், கடவுள் வழிபாட்டுக்குமுன், கடவுள் வழிபாட்டுக்குப்பின் நித்திரைக்கு முன், நித்திரைக்குப்பின், மலசல நோசனைச்செய்து சுத்தஞ் செய்தபின் ஆகிய வேளைகளில் விபூதி அவசியந்தாங்க்தல் வேண்டு

மென்பர் வெண்ணிற விபூதியே தரித்தல்வேண்டும் என்றும், விலைக்கு வங்கியதும் தீட்சையில்லாதார் தந்ததும் ஆசிய பிறகுற்றங்கடையுடையதுமான திருநீற்றைத் தரிக்கலாகாது என்பது ஆசாரவிதி.

2. சிவலிங்க வழிபாட்டு முறைகள்

திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும் சிவலிங்கம் தன்னைச் சிவனெனவே நினைந்தவர்க்குச் சிவன் உறைவன் அங்கே என்பது அருணந்தி சிவாச்சாரியர் திருவாக்கு. சிவபெருமானை ஆன்மாக்கள் வழிபடும் இடங்களுள் சிவலிங்கமும் ஒன்று. எங்கும் வியாபகமாய் நிற்கும் இறைவன் சிவலிங்கத் திருமேனியில் தயிரில் நெய்போல விளங்கி நின்று ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுவர்.

சிவலிங்கம் பரார்த்தலிங்கம் இட்டலிங்கம் என இருவகைப்படும். பரார்த்தலிங்கமாவது சிவபெருமான் சங்கரகாலம் வரையும் ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கும் இலிங்கமாம். இட்டலிங்கமாவது ஆசாரியர் விசேஷதீட்சையைப்பண்ணிச் சீடனிடம் அவனுடைய ஆயுள் பரியந்தம் பூசிக்குமாறு கொடுப்பது. இது ஆன்மார்த்தலிங்கம் எனவும் பெயர்பெறும்.

பரார்த்தலிங்கம் பலவகைப்படும் அவற்றுள் சுயம்புலிங்கம் எனப்படும் தானே தோன்றிய லிங்கம் மிகவும் சிறந்தது. பரார்த்தலிங்கப் பிரதிட்டை உற்சவம் முதலிய செய்தற்சச் சமய தீட்சை, விசேஷதீட்சை, நிர்வாணதீட்சை, ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றவர்களாய்ச் சைவாகமங்கள் அறிந்தவராய் உள்ளவரே அதிகாரம் உள்ளவராவர். அதனை எவரும் வழிபடலாம். ஆனால் அவரவர் வழிபடும் வகைக்கு ஏற்றவாறே சிவபெருமான் அருள்செய்வார். அவர் அருள் செய்யும்முறை அளவிறந்தன என்று திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்துள்ளார்கள்.

இட்டலிங்க பூசைக்கு நான்கு வருணத்தாரும் நல்லொழுக்கம் ஆதியகுணங்கள் உள்ளவரேல் உரியவராவர். அவர்கள் முறைப்படி சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளச்செய்து பூசிக்க இயலாவிட்டால், தூலலிங்கமெனப்படும் திருக்கோயிற் கோபுரத்தையேனும், தூபியையேனும் அருச்சித்துத் தோத்திரஞ் செய்து வணங்குவதே முறை.

பரார்த்தபூசை ஆலயங்களிலுள்ள லிங்கத்தை உள்மக்களுக்காக நித்தியம், நைமித்தியம் என நடத்தப்படுவது.

சிவலிங்கத்தை வழிபட்டு நற்கதியடைந்தோர் விநாயகர் சுப்பிரமணியர், திருமால், ஸ்ரீராமர், இந்திரன், அகத்தியர், இராவணன் ஆகியோரும் குங்கிலியக்கலயநாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், தண்டியடிகள் முதலாக முப்பது நாயன்மார்களும், சிலந்தி, யானை முதலியனவுமாம்.

3. (அ) வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
ஓதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால் வாயான்
றிருநீறே

வேதங்களில் துதித்துப் புகழப் பெற்றதும் கொடிய துன்பங்களை ஒழித்து விடுவதும், மெய்ஞானத்தைப்பயப்பதும், இழிந்த தன்மையை நீக்குவதும், படித்தறியத்தகுந்ததும், உண்மை நூலில் விரித்துரைக்கப்பட்டதும், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த வயல்களாற் சூழப்பட்ட திருவாலவாய் என்னும் திருகோயிலில் எழுந்தருளியிருப்பவராகிய இறைவனது திருநீறே.

(ஆ) இரங்கும் நமக்கு அம்பலக் கூத்தன்
என்று என்று ஏமாந்திருப்பேனை
அருங் கற்பனை கற்பித்து ஆண்டாய்
ஆள்வார் இலி மாடு ஆவேனோ?
நெருங்கும் அடியார்களும் நீயும்
நின்று நிலாவி வினையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வர எங்கள்
வாழ்வே வா என்று அருளாயே!

எங்கள் வாழ்க்கை முதலே! “நமது சிற்சபையில் திருநடம் புரிவோன் இரங்கி வீடு அருளுவன்” என்று நினைந்து அவாவுற்றிருப்பேனை, அரிய ஞானோபதேசம் செய்து ஆட்கொண்டருளினாய். இப்போது நான் உடையவன் இல்லாத விடுகாலி மாட்டுக்கு ஒப்பாவேனோ? தேவாரும் தேவாரைத் தொடர்ந்து நெருங்கி வருகின்ற அடியார்களும் நிலைத்து விளங்கி மகிழ்கின்ற பக்கத்திற் சார்பாக நானும் வரும்படி “இங்கே வா” என்று கட்டளை இட்டருள்வாயாக,

4. அணைந்தோர் தன்மை.

இது சமாதி கூடினோது தன்மை எனவும், சீவன்முத்தர் நிலை எனவும் கூறப்படும். ஆன்மாவுக்கு ஆணவமல பரிபாகத்தினாலே தீவிர தர சத்திரிபாதம் உண்டானபோது, கருணாநிதியாயசிவன், தமது திருவருளினாலே சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, சிவானந்தம் அனுபவிப்பித்து, மேல்வரும் பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சித ஆகாமியங்களைக் கெடுத்து, எடுத்த சரீரத்திலே பிராரத்துவம் புசிக்கும்படி சீவன் முத்தகைவைத்து, தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியைக் கொடுத்தருளுவர்.

சீவன்முத்தர் தமக்கென ஒரு செயலில்லாதவராய்ப் பேரானந்தத்துள் திளைத்திருப்பார். சிவமாய் விளங்கும் இவர்கள் சிவன்செயல்களையோ, காரணைஸ்வரர் செயல்களையோ, ஆன்மாக்கள் செயல்களையோ செய்யமாட்டார். எல்லாம் அறியத்தக்க பேரறிவு பெற்றிருந்தபோதிலும் இவர்கள் சிவத்தையன்றி வேறென்றையும் அறியார். சிவமாய் இருப்பதால் சிவனைப்போல எங்கும் வியாபகராய் இருப்பார் அகத்தும் புறத்தும் சிவனையே கண்டிருப்பாராதலால் இவருக்கு ஒன்றிலும் விருப்பு வெறுப்பு இல்லை. இவர்களுக்கு வினைத்தொடர்பு இல்லை. இவர்களுடைய பிராரத்துவம் இவர்கள் உடம்பு அழியுங்காலத்தில் நீங்கும். இவர்களுடைய சஞ்சிதவினை முன்னர் குருவின் தீட்சையால் நீக்கப்பட்டது. இனிமேல் ஆகாமியம் உண்டானால் அது திருவருளால் நீங்கும். ஆகையால் இவர்களுக்கு ஒரு வினையுமில்லை. சிவம் உயிர்கள்மேல் இரங்குவதுபோல இவர்களும் உயிர்கள் தம்மைப்போல நற்கதியடைதல் வேண்டும் என இரங்குவார்கள்.

5. (அ) நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறித்தனை கவிழ்வாய் மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்.

இத்தொடர் கூறும் திருவினையாடல்கள் சிவபெருமானுடைய பரத்துவத்தைக் குறிப்பன. முதலாவது திருவினையாடல் சிவபெருமான முப்புரங்களை எரித்தருளியபோது செய்தருளியது. பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கை எந்திய ஞானியாகிய விஷ்ணு இடபமாகி வர அவர்மேல் ஏறியமையைக் குறிப்பது.

இத்தொடரை வேறுவிதமாகப் பிரித்துக் கருத்துக்கொள்ளின் வேறொரு திருவினையாடலைக் குறிக்கும். நத்தார என்றால் சங்கியை

எந்திய திருமால், நத்தார்பன ஞானன் என்றால் சங்கினை எந்திய திருமாலையே படையாக (பாணமாக) கொண்டு திரிபுரங்களை எரித்த ருளிய சிவபெருமான் எனக் கூறியும் பொருந்தும்.

அடுத்த திருவிளையாடல் சிவபெருமான் யானையைக்கொண்டு அதன் தோலைப்போர்த்தருளியமை. கயாசுரன் என்பவன் யானை வடிவினன். அவன் பிரமனிடம் பலவாங்களைப் பெற்றுத் தேவர் களைத் துன்புறுத்திவந்தான். தேவர்கள் சிவபிரானிடம் முறையிட்டுப் புலம்ப அவர் ஆயிரகோடி சூரியப்பிரகாசத்தோடு கூடிய திருவுருவந் தாங்கி கயாசுரனை உதைத்து விழுத்திக் கொன்றார். சிவபெருமானின் திருமேனியின் பேரொளியைக்கண்ட தேவர்கள் கண்ணொளி மயங்கியதால் இறைவன் அந்த யானைத்தோலை உரித்துத்தம் மேனியிற் போர்த்துப் பேரொளியை மாற்றியருளினார்.

பசு ஏறுதலும், யானைத்தோல் போர்த்தலுமாகியவை தாமே முழு முதற்கடவுள் என்பதைக் குறிப்பன. மணவாளன் - நித்திய கல்யாணர், மத்தம் - களிப்பு

(ஆ) எயிலது அட்டது.

இத்தொடரில் குறிக்கப்பட்ட திருவிளையாடல சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரித்தமையாகும். தாருகாக்கன், கமலாக்கன், வித்துன் மாஸி என்னும் அசுரர் மூவர் பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகியவற்றால் செய்த பறக்கும் கோட்டைகளிலிருந்து தேவர்களுக்கும் பிறருக்கும் கேடு செய்து வந்தார்கள்.

பூமியைத் தேராகவும், சந்திரசூரியனைச் சில்லுகளாகவும், மேருவை வில்லாகவும், வாசுகியை நாணுகவும், திருமலை அம்பாகவும், அகசினியை அம்பின் நுளியாகவும் தேவர்கள் ஆயத்தஞ் செய்தார்கள். சிவபெருமான் முப்புரங்களைப் பார்த்துப் புன்முறுவல் செய்ததும் அவைவெந்து நீராயின,

6. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பாண்டி நாட்டிலே திருவாதவூரிலே அந்தணர் சூலத்திலே சம்பு பாதாசிரியர் என்னும் பெரியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவஞானவதி என்னும் பெண்ணை மணந்து ஓராண்கூழந்தையைப் பெற்றார்.

குழந்தைக்குத் திருவாதவூரர் என்று பெயரிட்டார்கள். திருவாதவூரர் இளமையிலேயே சகல கலைகளையும் கற்றுச் சிவயோக வாழ்க்கை வாழ்ந்துவந்தார். அவரைப்பற்றி அறிந்த அரிமர்த்தனபாண்டிய மன்னன் அவரை அரண்மனைக்கு அழைத்துக் கௌரவித்து “தென்னவன் பிரமராயன்” என்ற பட்டத்தைச்சூட்டித் தனது முதன் மந்திரியாக்கினான்.

தென்னவன் பிரமராயன் என்றால் அறிவுக்கு அரசன் என்று பொருள்படும். அரசவாழ்வில் பொறுப்பான உத்தியோகம் பார்த்து வந்த திருவாதவூரர் அதிலே பெருமை கொள்ளாது அடியாருக்குத் தொண்டு செய்வதிலும் ஆலய வழிபாட்டிலுமே இன்பங்கண்டார். ஞானசிரியர் ஒருவரை அடைந்து அவருடைய திருவருளைப்பெறும் நன்னூள் எந்நான் என எதிர்நோக்கியிருந்தார்.

இப்படியிருந்த நாளில் பாண்டியனுக்குக் குதிரை வாங்குவதற்குப் பெருந்தொகையான பொன் கொண்டுசென்றவர் வழியிலே திருப் பெருந்துறையிலே அடியார் கூட்டத்தையும் அவர் மத்தியிலே ஞானசிரியரையும்கண்டு வணங்கி அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதில் பொன்னை உபயோகித்தார்.

ஞானசிரியரிடம் முறைப்படி தீட்சைபெற்று நல்லுபதேசமும் பெற்று ஆடம்பர வாழ்வை நீத்துக் கோவணம்தரித்துப் பித்துப் பிடித்தவர்போல சிவபெருமான் திருவருளில் முழுகியிருந்தார்.

இவர் செயலையும் நிலைமையையும் அறிந்த அரசன் இவருக்கு ஓலை எழுதியபோது இவர் அதனைத் தமது ஞானசிரியருக்குக் காட்டி னார். அதற்கு ஞானசிரியர் ‘ஆவணி மாதத்து மூலநாளில் குதிரைகள் வரும’ என்று கூறும்வண்ணம் இவரை அரசனிடம் மீளுமாறு பணித்தார்.

குறித்த நாளில் குதிரைகள் கிடையாமையைக்கண்ட அரசன் தண்டனைக்காரரைஎளித திருவாதவூரரைத் தண்டிக்குமாறு கட்டளை யிட்டான். திருவாதவூர்மேல் இரங்கிய சிவபெருமான் ஒரு திருவிளையாடலைச் செய்யத் திருவுளங்கொண்டு காட்டிலுள்ள நரிகளையெல்லாம் அழகிய குதிரைகளாக்கித் தேவர்களைக் குதிரைக்காராக்கித் தாமும் அவர்களுக்குத் தலைவராகிக் குதிரைகளை அரசனிடம் ஒப்பு வித்தார். குதிரைகளின் பலவகை லட்சணங்களைக்கண்டு மன்னன் மகிழ்ந்தான். திருவாதவூரிடம் மன்னிப்புப்பெற்று அவருக்குச் சிறப்புச் செய்தான்.

அன்றிரவு சிவபெருமான் திருவிளையாட்டால் குதிரைகள் பழைய படி நரிகளாகவே பாண்டியன் வெகுண்டு திருவாதவூரை ஆற்றங்கரையில் கொதிக்கும் மணலில் வெயிலில் நிறுத்தித் துன்புறுத்தக் கட்டளையிட்டான். சிவபெருமான் திருவருளால் பெருமழைபெய்து வைகை பெருக்கெடுத்துப்பாய்ந்தது. அதனால் கரையடைக்கும் வேலை நகரமக்களால் செய்யப்பட்டது. கூலியாள் கிடையாத வந்தி என்னும் கிழவிக்குக் கூலியாளாய் வந்து சிவபெருமான் ஒரு திருவிளையாடலைச் செய்து மறையவே அதனைக்கண்டு உண்மையை உணர்ந்த பாண்டியன் திருவாதவூர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி அவரை அரசராயிருக்கும் படியும் தாம்பணி செய்வதாயும் இரந்தான். ஆனால் திருவாதவூர் தம்மைத் துறவியாக வெளியேபோக விட்டாலே போதுமென அவ்விடம் விட்டுச்சென்று ஞானசிரியரை வணங்கினார். ஞானசிரியராக எழுந்தருளியவர் சிவபெருமானேயாதலால் திருவாதவூர் அழகிய தெய்வப்பாடல்களைப் பாடியருளும் நிலையைப்பெற்றார். அப்பாடல்களின் இனிமையில் திளைத்த இறைவன் அவருக்கு “மாணிக்கவாசகர்” என்னும் பெயரை வைத்தருளினார். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் பாடியருளிய திருப்பாடல்கள் திருவாசகம், திருக்கோவையார் எனப்படும். இவை எட்டாந்திருமுறையாகும். இவற்றை மாணிக்கவாசகர் பாடியருள இறைவனே ஏட்டில் எழுதிக்கொண்டார் என்பர். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் பொருட்டு இறைவனே பல திருவிளையாடலைச் செய்ததமன்றி அவரே பல அற்புதங்களையும் செய்தார்.

ஊமைப்பெண்ணைப் பேசவைத்ததும், புறச்சமயத்தவர்களை வலிகெடச்செய்து சைவசமயத்தவராக்கியதும், கனகசபையிலே சிவத்தோடு ஐக்கியமாகியதும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் செய்தருளிய அற்புதங்களிற் சிலவாம்.

7. (அ) ஆன வறிவா யகலா னடியவர்க்கு வானூர் காணாத மன்

பிரமா, விஷ்ணு முதலாய தேவர்களுங் காணாத இறைவன், தம்மை அன்புடன் வணங்கும் மெய்யடியார்களுக்கு அவர்கள் அறிவின் கண் நீங்காத பேரறிவாய் நின்று பேரின்பத்தைக் கொடுப்பன்.

(ஆ) பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக் கறிவென்ற பேர்நன் றற.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளில் யாதாயினும் ஒன்றின் துணையில்லாமல் ஒரு விஷயத்தை அறிந்து கொள்ளமாட்டாத ஆன்மாவுக்கு அறிவு எனவைத்த பெயர் மிகவும் அழகிளையுடையது. இப்பெயர் பிழையானது என இகழ்ச்சியாகக் கூறினர். புந்தி என்பது அறிவு. இங்கே ஆகுபெயரால் ஆன்மாவை உணர்த்தியது.

(இ) ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும் இரு பொருளுங் காட்டா திது.

ஆண்மல இருள் பூத இருளிலும் கொடியது எனக்கூறுவது இப்பாடல். பூத இருளானது பிறபொருள்களைக் காட்டாதாயினும், தன்னுடைய உருவத்தையேனும் காட்டும் தன்மையுடையது. ஆனால் ஆண்மல இருளானது பிறபொருள்களையுங் காட்டாது, தன்னையுங் காட்டாது. ஆகவே ஆண்மல இருளிலும் கொடியது.

(ஈ) பாலாழி மீனானும் பான்மைத் தருளுயிர்கண் மாலாழி யாளும் மறித்து.

ஆன்மா திருவருளை உணராதிருத்தல் எப்படி என உவமானங் கூறுவது இது. மேலாய அருளின் வசப்பட்ட ஆன்மாக்கள், அத் திருவருளை உணராமல் மயக்கமாகிய கடலிலே ஆழந்து அழுந்துந் தன்மை (எப்படியென்றால்), திருப்பாற்கடலில் உள்ள மீன்கள் அப்பாலைப் பருகாமல் சிறுபிராணிகளை வருந்தித் தேடி உண்ணும் தன்மையோலும்.

(உ) விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீளுங் கடனிலிருள் போவதிவன் கண்.

ஆசாரியரின்றிப் பாசம் நீங்காது என்பதைக் கூறவந்த ஆசிரியர் நயன தீட்சையின் தன்மையை இதிற் கூறுகிறார். ஒருவனை விடந் தீண்டினால் அந்த விஷமானது கீரியைக் கொண்டுவந்து தடவினாலும் நீங்காது. ஆனால் கீரியாகத் தன்னைப்பாவிக்கும் மாந்திரிகனால் அந்த விஷம் நீங்கும். இந்த முறைமைபோலவே மலஇருள் நீங்குவது குரு வினுடைய பாவனையாலும் பார்வையாலுமாகும். மாந்திரிகள் கீரி பாவனை செய்தல்போலக் குரு சிவோகம் பாவனைசெய்வார் என்பது கருத்து.

வினாப்பத்திரம் II

பகுதி I:

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர்?
2. சிவபெருமானுக்குரிய வடிவம் எவை?
3. இலிங்கம் எனப்பதற்குப் பொருள் என்ன?
4. ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் சரீரம் எத்தனை வகைப்படும்?
5. ஆணவமாவது யாது?
6. வேதம் எத்தனை?
7. சிவாசமம் எத்தனை?
8. பிரமகாண்டத்தின் வேறுபெயர்கள் எவை?
9. சமயகுரவர் எனப்பெயர் பெறுபவர் யாவர்?
10. தேவாரம், திருவாசகம் தமிழ் வேதங்கள் எனப்படுவதேன்?
11. சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப்பொருளைத் தமிழிற் கூறும் நூல்கள் எவை?
12. சதாசிவ ரூபமாவது யாது?
13. விசேஷதீக்கை பெற்றவர் எவற்றைச்செய்ய அதிகாரமுடையவர்?
14. தேவாரத்திருமுறைகள் ஏழாக வகுக்கப்பட்டதேன்?
15. திருமுறைகளை முதலில் பதினென்றாக வகுத்ததேன்?
16. பெரியபுராணத்தை அருளிச் செய்தவர் யாவர்?
17. செயற்கரிய செய்வார் என்பது யாரை?
18. இயல்புடைய மூவர் என்பது யாரை?
19. யாருக்கு ஏறுபோற் பீடு நடை இல்லை?
20. சிவத்தின் அருட்செயல்கள் எவை?
21. வேதத்துக்கும் உபநிடதங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?
22. சுத்த தத்துவமாவன யாவை?
23. ஆழ்வார்கள் எத்தனைபேர்? அவர்களுள் மூவர் பெயர் தருக.
24. வைஷ்ணவ ஆகமங்களை எப்படிக்கூறுவர்?
25. சிவமூல மந்திரமாய ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தைச் செபஞ் செய்வதற்கு யோக்கியராவார் யாவர்?

பகுதி II.

ஐந்து வினாக்களுக்கும்மட்டும் விடை எழுதுக.

1. திருவைந்தெழுத்தைப்பற்றி நீர் அறிந்தவற்றைத் தெளிவாக எழுதுக.
2. சிவாலயத்திற் செய்யத்தகாத குற்றங்களைச் சுருக்கிக்கூறுக.
3. பின்வரும் சொற்றொடர்களையுடைய பாடல்களை எழுதி அவற்றின் பொருளையுந் தருக.
 - (அ) எயிலது வட்டது நீறு.
 - (ஆ) தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்.
 - (இ) தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய்.
4. இருண்மல நீலைபற்றி உமாபதி சிவாசாரியர் கருத்துக்களை உமது வசனத்தில் எழுதுக.
5. பின்வரும் தொடர்கள் கூறும் திருவினையாடல்களைச் சுருக்கமாக எழுதுக.
 - (அ) மாலொடு அயன் அறியாதவண்ணம்.
 - (ஆ) கங்கையைச் சடையிடை வைத்தமை.
 - (இ) கூற்றை உதைத்தமை.
6. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் செய்தருளிய அற்புதங்கள் யாவை?
7. பின்வரும் குறட்பாக்களுக்கு விளக்கந்தருக.
 - (அ) மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர் பிற
 - (ஆ) பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றின் அருமைக்கும் ஒப்பின்மை யான்.

விடைப்பத்திரம் II

பகுதி I.

1. என்றும் உள்ளவர், எங்கும் நிறைந்தவர், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீக்கினவர், எல்லாம் அறிபவர், எல்லாஞ் செய்பவர், என்றும் மகிழ்ச்சியுடையவர், தம்வயமுடையவர்.
2. அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னும் மூன்றுமாம்.

3. படைத்தல், காத்தல் முதலியவைகளினால் உலகத்தைச் சித்திரித்தல். (லிங்க-சித்திரித்தல்.)
4. தூலசரீரம், சூக்கும சரீரம் என இரண்டுவுகைப்படும்.
5. செம்பிற்களிம்புபோல ஆன்மாக்களின் அநாதியே உடன் கலந்து நிற்பது. இது ஒன்றேயாயிருந்தும் ஆன்மாக்கள்தோறும் வெவ்வேறாகி அவைகளுடைய அறிவையுந் தொழிலையும் மறைத்து நின்று காலவெல்லையிலே நீங்கும் அநேகசத்திகளையுடைய சடம்.
6. இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என நான்காம்.
7. காமிகம் முதலாக வாதுளம் ஈராக இருபத்தெட்டு.
8. பிரபலசுருதி, வேதாந்தம், வேதசிரசு, உபநிடதம் என்பனவாம்.
9. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசகவாயிகள் ஆகிய நால்வருமாவர்.
10. தேவாரதிருவாசகம், வேதத்தின் ஞானகாண்டப்பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி அறிவித்தலால்.
11. சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்குமாம். அவை, திருவந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார். இருபாவிருபது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பட்டுடை, கொடிக்கவி. நெஞ்சுவிடுதாது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்பனவாம்.
12. மந்திரங்களைத் திருமேனியாகப் பொருந்தும் அழகுயிக்கவர். அவர் ஆன்மாக்களுக்கு அநுகிரகம் பண்ணுவதால் போகத்தர் எனப்படுவர்.
13. சிவாகமங்களை ஒதுதல், ஒதுக்கேட்டல், சிவபூசைசெய்தல்.
14. உமாபதிசிவாச்சாரியர் கூறியருளியவண்ணம் மந்திரங்கள் ஏழு கோடியாதலினால் மன்னுமவர் இந்தவகை திருமுறைகள் ஏழாக எடுத்தமைத்தார். ஏழுகோடி என்றால் ஏழுவாற்பு என்றும் ஏழு முடிவினையுடையன என்றும் பொருள்.

15. மந்திரங்கள் பதினென்று ஆதவினால் அந்தமுறைபற்றி அவை பதினென்றாக வகுக்கப்பட்டன. வகுத்தவர் நம்பியாண்டார்-நம்பி. முறை செய்வித்தவன் இராசராசசோழன்.
16. சேக்கிழார் பெருமான்.
17. செயற்கரிய செய்வார் பெரியார்.
18. பிரமசாரி, வானப்பிரத்தன், துறவி.
19. புகழ்புரிந்த இல் இலோர்க்கு (புகழை விரும்பிய இல்லாளை இல்லாதார்க்கு.)
20. பிரமாவைக்கொண்டு படைத்தலும், திருமலைக்கொண்டு காத்தலும் செய்வித்துத்தானே ஒடுங்கியாயிருத்தல்,
21. வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அறிவுஞ் செயலும் உபநிடதங்களில் விரித்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. உபநிடதங்களை வேதசிரசு என்றும் திருநான்மறை முடிபு என்றும் சொல்வர்.
22. சுத்தவித்தை, ஈசரம், சதாசிவம், சத்தி, சிவம் என்னும் ஐந்து மாம்.
23. ஆழ்வார்கள் பன்னிரண்டுபேர். அவர்களுள் பொய்கையாழ்வார், பூத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், என்னும் மூவரும் முதுலாழ்வார் எனப்படுவர்.
24. சங்கிதை எனவும், தந்திரம் எனவும் கூறுவர்.
25. மதுபானமும், மாமிசபோசனமும் இல்லாதவராய் ஆசாரமுடைய வராய், சிவதீட்சை பெற்றவராய், உள்ளவர்.

பகுதி II.

1. திருவைந்தெழுத்து.

சைவர்களாலே நியமமாகச் செபிக்கற்பாலதாகிய சிவமூல மந்திரம் திருவைந்தெழுத்து, இம்மந்திரத்தை மூன்றுபஞ்சாக்கரம் என்றும் சொல்லுவர். மதுபானமும், மாமிசபோசனமும் இல்லாதவராய், ஆசார

முடையவராய் சிவதீட்சை பெற்றவராய் உள்ளவர் இதனைச் செபித தற்கு யோக்கியர் என்பார். இதனை நூற்றெட்டுத் தரமாயினும் ஐம்பது தரமாயினும், இருபத்தைந்து தரமாயினும், பத்துத்தரமாயினும் நியமமாகச் செபித்தல் வேண்டும்.

வடக்குமுகமாகவேனும் கிழக்கு முகமாகவேனும் மரப்பலகை, மான்றோல், புளித்தோல் என்பவற்றில் இயன்றதொன்றன்மேல் இருந்து சிவனை மெய்யன்போடு நினைந்து செபித்தல்வேண்டும். நினைப்பவனைக் காப்பது மந்திரமாதலால் இது செபித்தவரிடத்திலே பயன்தரும்.

திருவைந்தெழுத்து முத்திறப்பும். அவை பருத்த ஐந்தெழுத்தெனப்படும் தூலபஞ்சாக்கரம், நுண்ணிய ஐந்தெழுத்தெனப்படும் துக்கும பஞ்சாக்கரம், மிகநுண்ணிய ஐந்தெழுத்தெனப்படும் அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம் என்பனவாம். அவற்றை முறையே நமசிவாய, சிவாயநம, வாசி எனத்தொடங்கி "சி" என முடியும் அக்கரங்கள் குறிக்கும்.

பன்னிரு திருமுறைகளும் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை எடுத்துக்கூறும் வேதத்திலும் இதன்பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது. திருநாவுக்கரசு நாயனரைச் சமணர் கருங்கல்லோடு பிணித்துக்கடலில் வீசியபோது நாயனார் திருவைந்தெழுத்து ஒதி நமசிவாயத் திருப்பதி கம்பாடியருளி ஊனமின்றிக் கல்லையே தெப்பமாகக்கொண்டு யிதந்து கரைசேர்ந்தார்.

திருவைந்தெழுத்து சொல்விளக்காயது. சோதியாவது, நவீனுக் கருங்கலமாவது, எல்லாவற்றையும் விளக்குவது பலரும் காண்பது. திருவைந்தெழுத்தே ஞானம், கல்வி, வித்தை, அது நனனெறி காட்டும், ஒளிகாட்டும் உய்யும்வழி காட்டும். அச்சத்தைத் தீர்க்கும். அது நடுக்கத்தைக் கெடுக்கும். படைக்கலம்போல உதவும்; குலத்துக்கேற்ற நலத்தைக் கொடுக்கும், தவநெறியைக் கூட்டுவிகும என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியுள்ளார்.

சிவபெருமானுடைய திருக்கூத்தின் வாழவே திருவைந்தெழுத்து என்பது சைவசித்தாந்தம், சிவோகம் பாவனைசெய்து திருவைந்தெழுத்தைத் தியானித்தால் திருவருட்சத்திபதிந்து மும்மலவிடம் நீங்கும் என்பது உண்மை.

2. திருக்கோயிலிற் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்.

திருக்கோயிலுக்கு வழிபடச் சென்றவர்கள் அங்கேயாயினும், திருவீதிகளிலேனும், பிரகாரங்களிலேனும் குற்றங்கள் செய்வரேல் குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசினவர்கள்போல மேலும் பாவத்தை ஈட்டி வருவார்கள் என்பது ஆகமத்துணைபாகும்.

திருக்கோயிலிற் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாமையும், செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தலும் பெரும் பழியாகும். திருக்கோயிலுக்கு ஆசாரத்துடன் போதல்வேண்டும். நீராடாமலும் தோய்த்துலராத ஆடைகளணிந்துகொண்டும் போதல் குற்றமாகும். கால்கழுவாது உள்ளேபுதல் ஆசௌசத்துடன் போதல், சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல், போர்த்துக்கொள்ளுதல், குடைபிடித்துக்கொள்ளுதல், வெற்றிலைபாக்கு உண்டல், புகையிலை புகைத்தல், துப்புதல், மூக்குநீர் சிந்துதல், மலங்கழித்தல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சண்டைபிடித்தல், காமப்பற்றுவைத்தல், சயனித்தல், ஆசனத்திருத்தல் என்பன குற்றங்களாம். இன்னும் வழிபாடு செய்யும்போது மனஒடுக்கத்தோடு நின்று தேவார திருவாசகங்களாகிய அருட்பாக்களைப்பாடி வணங்கா விட்டால் அவ்வழிபாட்டில் பயனில்லை. சுவாமிக்கும் பரிபீடத்துக்கு மிடையில் போதல், அவ்விடையில் வணங்குதல், சுவாமிக்குக் காலை நீட்டிவணங்குதல், நிருமாலியத்தைக் கடத்தல், மிதித்தல், என்பன பாரிய குற்றங்களாம். திருக்கோயிலில் உள்ள விக்ரிகங்களைத் தொட்டுப் பூசிப்பவர்கள் முப்போதுந் திருமேனி தீண்டும் அடியார்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் தாம் அடிமை என்றும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடியருளியுள்ளார். அப்படியிருக்கச் சாமாலிய மக்கள் விக்ரிகங்களைத் தொடுதல் குற்றம் மாத்திரமன்றிப் பெரிய பாபமுமாகும். ஆண்பெண் ஆகிய இருபாலரும் தத்தமக்குரிய இடங்களிலே நின்று பயபக்தியோடு வணங்காவிடில் குற்றமாகும்.

3. (அ) எயிலது வட்டது நீறு விருமைக்கு முள்ளது நீறு பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தமதாவது நீறு அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவாயான்றிருநீறே

திரிபுரவசுருடைய முப்புரங்களை நீருக்கி அழித்ததும், இம்மை மறுமை என உள்ள இருமைப் பேறுகளுக்கும் நல்ல துணையாவதும், பழகப்படுவதும், பெருஞ்செல்வமாய் உள்ளதும், நித்திரை மரணம்

எனப்படும் இரண்டுவுகையான துஞ்சுதல்களைத் தடுப்பதும், தூய்மையாக இருப்பதுவும், முக்குணங்களைக் குறிக்கும் கூர்மையான முத்தலைச் சூலத்தை எந்தியருளியவரான திருவாலவாய் இறைவனது திருநீறேயாம் என்க.

(ஆ) தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியுந் தொழிலின்பாணீக்கி
 நுழைதரு நுலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சூனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பெற்றெடுத்ததாயாரைக் காட்டிலும் மிக்க அன்புள்ள தலைவர் எனக்கருதி மெய்யடியார்கள் இறைவனுடைய திருவடிகளைப் புகழ்ந்து தோத்திரஞ் செய்வார்கள். சிவபெருமான் தம் அடியார்கள் வாககால் வாழத்தியும், மனத்தினால் தியானித்தும் கொள்ளும்படி கலந்து நின்று அந்த ஞானிகளை விட்டு நீங்காத மாட்சியையுடையவராவா, ஞானிகள் தரிசித்துக்கொள்வதற்கான திருவடிவங்களைக்கொண்டருளுபவரும் தொண்டர்களுக்கு நோய் உறுத்தாது அருள்செய்து மறைகளையருளுபவருமாகிய சிவபெருமான்; ஈழநாடும், அதன்கோயிலும், தீர்த்தமும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கடல்தூழ்ந்த திருக்கோணமலை என்னும் திருப்பதியிலே கோயில் கொண்டருளியுள்ளார்.

(இ) தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாயுன்றன்
 திருநடங் கும்பிடப் பெற்று
 மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு
 வாலிதா மின்பமா மென்று
 கண்ணிலா னந்த அருவிநீர் சொரியக்
 கைமலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
 பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
 பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

தெள்ளிய இளம்பிறை தங்கிய சடைமுடியை உடையவகை, தேவநீருடைய ஆனந்த நடனத்தைத் தரிசிக்கப்பெற்று, இந்த நிலவுலகத்திலே வந்த மானிடப் பிறவியே அடியேனுக்கு மேலான

இன்பமென்று கண்களினின்றும் ஆனந்த அருவிநீர் சொரிய, மலர் போலுங் கைகளை உச்சியின் மேற்குவித்து இசையோடு கூடியநியத்தக்க பண் நிரம்பிய தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பரவிப் பணிந்தார்.

4. இருண்மல நிலை.

ஆணவமலத்தின் இயல்பைக்கூறும் உமாபதி சீவாசாரியர் அது பாசங்களிற் கொடியது என்பர். அதுவே மூலமலம். பிறப்பு முதலாய துன்பங்களைத் தரும் ஆணவமலம் உயிரினை மறைத்து நின்று நாம் உண்மையை உணராமற் செய்கின்றது. ஆணவத்தை இருள் எனக்கூறிய உமாபதிசீவாசாரியர் அதனை இருளோடு ஒப்பிட்டுள்ளார். இருள் ஏனையபொருள்களைமறைத்து நின்றபோதிலும் அது தன்னை யாவது காட்டுகிறது. ஆனால் ஆணவமாய இருள் மோட்சம் என பனவாதியவற்றை மறைப்பதோடல்லாமல் தன்னையுங் காட்டிக் கொள்ளாமல் உயிரினை மறைத்து விளங்குகிறது.

ஆணவம் உயிரை அநாதியே பொருந்திநின்ற போதிலும் மெய் ஞானத்தையுடைய இறைவனை அது சாராது, காரியநிலையில் பல சத்திகளையுடைய ஆணவம் எல்லா உயிர்களோடுங் கூடியதாய் இருந்தாலும், தன்நாயக்களாய் உயிர்களுக்கும் காணமுடியாத வண்ணம் கற்புள்ளது.

அறியுந்தன்மையுடையதான உயிரின் அறிவுத்தன்மையை மறைத்து நிற்பது ஆணவம், ஆணவயில்லையேல் பிறவித்துன்பமும் இல்லை, ஆணவம் உயிரின் குற்றம். அதனை உயிரின் குணம் என்று கூறுதல் பொருந்தாது. ஆணவம் உயிரின் குற்றமாகையால்தான் அதனை அது நீக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. திருவருள் உயிரினை வைக் கவரும்போது ஆணவம் நீங்கிவிடுகிறது. திருவருள் உயிரில் மிகுந்து ஆணவமலம் நீங்கும்வரை மாயை ஒரு விளக்குப்போல உயிரறிவுக்குத் துணையாக நிற்கும்.

5. (அ) மாலொடயன் அறியாத வண்ணம்.

சிவபெருமானுடைய ஆணையின் வண்ணம் படைத்தற்றெழுழிலைச் செய்யும் பிரமாவும், நாத்தற்றெழுழிலைச் செய்யும் விஷ்ணுவும்

தங்கள் இருவருள்ளும் யார் பெரியவர் என்பதை அறிவதற்காகப்போர் செய்தார்கள். அப்பொழுது ஒளிவடிவமான ஒருதோற்றம் அவர்கள் முன் உண்டாகிப் “பிள்ளைகளே இதன் அடியையும் முடியையும் அறிபவரே பெரியவர்” எனக்கூறிற்று.

இருவரும் தங்கள் போரை நிறுத்திக்கொண்டு சோதியின் அடிமுடியைத் தேடவாரம்பித்தனர். பிரமா அன்னப் பறவையாகி மேலே பறந்தார். விஷ்ணு பன்றியாகி நிலத்தை அகழ்ந்து சென்றார். இருவரும் பலகாலம் முயன்றும் அவற்றைத் தேடியறியவியலாது களைத்தார்கள்.

ஈற்றில் ஒளிவடிவாக நின்றவர் சிவபெருமானே என்பதைத் திருவருளால் அறிந்த நான்முகனும் திருமாலும் தங்கள் ஆணவத்தையும் அறியாமையையும் உணர்ந்து வெட்கிப் பணிந்தார்கள்.

(ஆ) கங்கையைச் சடையிடை வைத்தமை.

பகீரதன் தன்முன்னோர் நற்கதி பெறவேண்டுமெனக்கருதி ஆகாய கங்கையைப் பூவுலகிற் கொண்டுவரமுயன்று தவஞ்செய்தான். ஆகாய கங்கை, பூவுலகிற் பிரவாகித்தால் - உலகம் அழிந்துவிடுமெனக் கூற ஆகாயகங்கையின் ஆற்றலைத்தாங்கி அருளுமாறு பகீரதன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்தான். அவன்மேல் இரங்கிய சிவபெருமான் பிரவாகித்துவந்த ஆகாயகங்கையை ஒரு திவலையாக்கித் தமது சடையினுள்ள ஒருமயிர் நுனியிற்றறித்துச் சிறிதாகப் பகீரதனுக்குப் பாயவிட்டு அருள் செய்தார்.

(இ) கூற்றை உதைத்தமை.

பிள்ளையில்லாக் குறையால் வருந்திய யிருகண்டுமுனிவர் சிவபெருமானை நோக்கிக் கடுத்தவஞ்செய்து ஓராண்குழந்தையைப் பெற்றார். மார்க்கண்டேயர் எனப்பெயர்பெற்ற அக்குழந்தைக்குப் பதினாறு வயதே கால எல்லையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. பதினாறாண்டு முடியுங் காலத்தில் தாய்தந்தையர் வருந்தியதைக்கண்ட மார்க்கண்டேயர் தாம் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்த அவர் திருவருளால் விதியை வென்றுவருவதாகக் காசிக்குச் சென்றார்.

காசியிற்றவஞ் செய்த மார்க்கண்டேயரின் அன்பின்றிறத்தைக் கண்ட சிவபெருமான் அவருக்கு நீடித்த ஆயுளை நல்கி யமனுக்கு அஞ்ச

வேண்டாமென்றருள் செய்தார். சிவபெருமான் செய்த திருவருளை உணராத யமன். மார்க்கண்டேயர் ஆவியைக்கவா முனைந்தபோது மார்க்கண்டேயர் சிவபிரானைப் பூசிக்க இறைவன் எழுந்தருளி இயமன் வரம்பு கடவாதிருத்தற்பொருட்டு அவனை உதைத்துப் பின்னர் தேவர் வேண்ட அருள் செய்தார்.

6. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரிடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள்.

1. மூன்றாம் வயதில் உமா தேவியார் பொற்கிண்ணத்திலே ஊட்டிய திருமுலைப்பாலை உண்டது.
2. சிவபெருமானிடத்திலே பொற்றாளும், முத்துப்பல்லக்கும், முத்துச் சின்னமும், முத்துக்குடையும், முத்துப்பந்தும், உலவாக்கிளியும், படிக்காசும் பெற்றது.
3. வேதாரணியத்திலே வேதங்களினாலே பூட்டப்பட்டுத் திருநாவுக்கரசு நாயனருடைய திருப்பதிகத்தினாலே திறக்கப்பட்ட திருக்கதவு அடைக்கப்பாடினது.
4. பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கும்படி பாடியருளியது.
5. பாண்டியனுக்குக் கூனையுஞ் சுரத்தையும் போக்கினது.
6. சமணர்களெதிரே தேவாரத் திருவேட்டை அக்கினியிலே போட்டுப் பச்சையாக எடுத்தது.
7. வைகையாற்றிலே திருவேட்டைப்போட்டு எதிரேறும்படி செய்தது.
8. புத்த நந்தியுடைய தலையிலே இடிபிடிக்கச்செய்தது.
9. ஆற்றிலே தாமும் அடியார்களும் ஏறிய ஓடத்தைத் திருப்பதிகத்தினாலே கரைசேர்த்தது.
10. ஆண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாக்கினது.
11. விஷத்தினால் இறந்த செட்டியை உயிர்ப்பித்தது.
12. விஷத்தினால் இறந்தபெண்ணினுடைய எலும்பைப் பெண்ணாக்கியது.
13. தமது திருக்கல்யாணத் து சிக்கவந்தவர்கள் எல்லோரையும் தம்மோடு அக்கினியிலே புகுவித்து முத்தியிலே சேர்த்தது.

7. (அ) மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற.

தருமஞ் செய்பவன் தன் மனத்தின்கண் குற்றம் உடையனல்
லகாக அவ்வளவே அறமாவது, அஃது ஒழிந்த சொல்லும் வேடமும்
அறமெனப் படா. அவை பிறர் அறிதல் வேண்டும் என்று எண்
ணிச் செய்யப்பட்டவையாகும்.

மனம் மாசு உடையன் மொழியும் செயலும் பயனில்லாதவை
யாய்விடும்.

(ஆ) பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேரருட்கும்
பேற்றின்
அருமைக்கு மொப்பின்மை யான்.

இது சிவத்தின் உயர்வு கூறுவது. மகத்துவத்துக்கும், அறிதற்கு
அருமையான தன்மைக்கும், யிகுந்த கிருபைக்கும். பெற்றுக்கொள்
வதற்கு அருமைக்கும் இறைவன் நிகர் இல்லாதவர்.

வினாப்பத்திரம் 3

பகுதி I.

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. சிவபெருமான் செய்யுந் தொழில்கள் எவை?
2. சிவன், சதாசிவன், மகேசுரன் என்பது எவ்வெவ்வொழுது?
3. மகேசுரவடிவம் எத்தனை?
4. கன்மமாவன யாவை?
5. ஆகாமியம் என்றால் என்ன?
6. சஞ்சிதம் என்றால் என்ன?
7. பிராரத்தம் என்றால் என்ன?
8. வேதநான்கும் எங்கே தோன்றின?
9. சிவாகமம் இருபத்தெட்டும் எங்கே தோன்றின?
10. வேதத்துக்கு அங்கமான நூல்கள் எவை?
11. நவசத்திகள் என்பது யாளை?
12. இருளிலும் ஆணவம் என் கொடியது?
13. பொறியின்றி ஒன்றும் புணராதபுந்தி எது?
14. அநாதியான பொருள்கள் ஆறையுங் கூறுக.
15. நல்லாற்றின் நின்றதுணை என்பது யாளை?
16. இல்வாழ்வின் பண்பும் பயனும் எவை?
17. அறத்தாறு என்பது யாது?
18. தேவர் வாழும் உலகிற் சிறப்புப் பெறுபவர் யாவர்?
19. முத்தொழில்கள் எவை?
20. தூலபஞ்சாக்கரம் என்பது எதனை?
21. மாயையிலிருந்து தோன்றுவன எவை?
22. வித்தியாதத்துவமாவன யாவை?
23. விஷ்ணுவின் சின்னங்கள் எவை?
24. வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களின் மருட்பாடல்களுக்கு என்னபெயர்?
25. உமாபதி சிவாசாரியரின் குரு யார்?

பகுதி II.

எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை தருக:

1. சிறுகுறிப்பெழுதுக.
 - (அ) விரதம்.
 - (ஆ) சத்திநிபாதம்.
 - (இ) கேவலாவத்தை.
 - (ஈ) சங்கமவழிபாடு.
 - (உ) காரைக்காலம்மையார்.
2. நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சைவத்திருமுறைகளைக் கண்டு தொகுத்த வரலாற்றைச் சுருக்கமாகத் தருக.
3. திருநாவுக்கரசுநாயனாரிடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள் யாவை?
4. விளக்குக:-
 - (அ) அகரவுயிர்போல் அறிவாதி.
 - (ஆ) மன்னுபவந்தீர்க்கு மருந்து.
 - (இ) பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்தி.
 - (ஈ) இருபொருளுங் காட்டா திது.
5. மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பற்றிச் சுருக்கமாக எழுதுக.
6. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் கண்ட திருக்கோணமலைச் சிறப்புரைச் சுருக்கமாகத் தருக.
7. அருளது நிலைபற்றி உமாபதி சிவாசாரியர் கூறுவனவற்றை உமது வசனத்திற் தருக.
8. பின்வருஞ் சொற்றொடர்களை யுடைய பாடல்களை எழுதி அவற்றின் பொருள்களையுந் தருக.
 - (அ) விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய் போல்.
 - (ஆ) சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்.
 - (இ) மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்.

விடைப்பத்திரம் 3.

பகுதி I.

1. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்துமாம்.
2. அருவத்திருமேனியுடையபொழுது சிவன் எனவும், அருவுருவத்

திருமேனியுடையபொழுது சதாசிவன் எனவும், உருவத்திருமேனியுடையபொழுது மகேசுரன் எனவும் பெயர் பெறுவர்.

3. சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், சபாபதி, அர்த்தநாரீசுரர், நீலகண்டர், சோமாஸ்கந்தர், தஷினாமூர்த்தி முதலாக இருபத்தைந்து.
4. ஆன்மாக்கள் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் முன்றினாலே செய்த புண்ணிய பாவங்கள். இவை ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்தம் என மூன்று வகைப்படும்.
5. ஓர் ஆன்மா எடுத்த பிறப்பிலே செய்த புண்ணிய பாவங்கள்.
6. ஆன்மா பல பிறவிகளில் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் ஈட்டப்பட்டுப்பக்குவப்படும்வரை மாயையிலே கிடக்கும்பொழுது சஞ்சிதம் எனப்படும்.
7. உடம்பைக்கொண்டு அநுபவிக்கப்படும் இன்பதுன்பங்களைத் தந்து பயன்படும்பொழுது பிராரத்தம் எனப்படும்.
8. சதாசிவமூர்த்தியுடைய தற்புருடம், அகோரம், வாயதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் நான்கு திருமுகத்தினின்றும் முறையே இருக்கு. யசூ, சாமம், அதர்வம் என்னும் நான்கு வேதங்களும் தோன்றின.
9. சதாசிவ மூர்த்தியுடைய உச்சிமுகமாகிய ஈசானத்தினின்றும் தோன்றின.
10. சிஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோவிசிதி, சோதிடம் என்னும் ஆறுமாம்.
11. பரிசுத்தையாயிருக்கிறவாமை, சேட்டை, ரவுத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலபிரமதனி, சர்வபூதாணி, மனோன்மணி.
12. இருள் பிறபொருள்களைக்காட்டாவிட்டாலும் தன்னையாவது காட்டும் ஆனால் ஆணவம் தன்னையுங் காட்டாது.
13. ஆன்மா.
14. இறைவன், ஆன்மாக்கள் ஆணவமலம், கன்மமலம், சுததமாயை, அசுத்தமாயை.

15. இல்வாழ்வாளை.
16. அன்பும் அறனும்.
17. அறத்தின் பயன்.
18. கற்புடைய பெண்டிர்.
19. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்.
20. நமசிவாய
21. சுத்தமாயையிலிருந்து சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குகள் தோன்றும். அசுத்தமாயையிலிருந்து காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் ஆகிய காரணத்தினால் தோன்றும். பிரகிருதிமாயையிலிருந்து குணத்தத்துவமாகிய போக்கிய தத்துவங்கள் தோன்றும்.
22. காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என்னும் ஏழும் வித்தியாதத்துவமாகும்.
23. சங்கு, சக்கரம்.
24. திவ்வியப்பிரபந்தம். (நாலாயிரத்திவ்வியப்பிரபந்தம் என்பது முழுப்பெயர்)
25. மறைஞான சம்பந்தசுவாமிகள்.

பகுதி II.

1. (அ) விரதம்.

மனம் பொறிவழி செல்லாது நின்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும், சுருக்கியேனும், மனம் வாக்கு காயம் என்னும் முன்றிலும் கடவுளைச் சிறப்பாக வழிபடுதல்.

(ஆ) சத்திநிபாதம்.

சத்தி நிபாதம் என்பது அருள் பதிதல் எனப் பொருள்படும். அருள் என்பது திருவருளாகிய சிவசத்தி. நிபாதம் என்பது பதிதல், வீழ்தல் எனப்படும். அருள் பதிதல் பக்குவான்மாக்களின் பரிபக்குவத்துக்கேற்ப நான்கு நிலையில் படைபெறும்.

அவை மந்தாரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்பன. மந்தாரம் என்பது வாழைத்தண்டில் தீப்பற்றுதல் போலவும்; மந்தம் என்பது ஈரவிறகில் தீப்பற்றுதல் போலவும், தீவிரம் என்பது உலர்ந்தவிறகில் தீப்பற்றுதல் போலவும், தீவிரதரம் என்பது கரியில் தீப்பற்றுதல் போலவும் நடைபெறும் என உதாரணங்கூறுவர். அருள் இல்லாவிட்டால் ஆன்மாவுக்குப் பாசத்திலிருந்து விடுதலை கிடையாது.

(இ) கேவலாவத்தை.

அவத்தை என்றால் நிலை என்று பொருள். ஆன்மா தத்துவங்களோடுகூடி விஷயங்களை அறிந்து, பற்றி, அநுபவிக்கிற நிலைகள் அவத்தைகள் எனப்படும். கேவலாவத்தையாவது ஆன்மா ஆணவ மலத்தோடு மாத்திரம் கூடி, இச்சா, ஞான, கிரியைகள் சிறிதும் விளக்கமுறாது கிடக்கும் நிலையாம். இது கண் இரவின இருளிலே ஒளியின்றி விழித்திருத்தல் போன்றது என்பர்.

(ஈ) சங்கமவழிபாடு.

சிவபெருமானை வழிபட்டு நற்கதியடைவதற்குரிய இடங்கள் குரு, விங்கம், சங்கமம் என்னும் மூன்றுமாம். சங்கமம் என்பது சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தை சிவனடியார் வேடம், பக்தி வழி நிற்பார்க்கு வினைத்துயர் தீர்த்திடும் என்பர். சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில் சிவபெருமானும் ஒருவராம் என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடியருளியுள்ளார். "மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கினுள்ளான் வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்தொண்டர் இதைத்தகத்தான்" என்பது தேவாரம்.

"மெய்தவத்தொண்டர் கூட்டம் பெற்றவர்க்குண்டோ பெறத்தகாதனவே" எனக் குமரகுருபரசுவாமிகள் பாடியுள்ளார். சிவனடியாரை உபசரித்து வணங்கி அவர்களுக்கு அளித்த உணவு பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளுக்கும் அளித்தமைக்குச் சமமாம். பெரியபுராணம் திருத்தொண்டர் வரலாற்றையேகூறும் மாக்கதையாகும். சிவபெருமான் தொண்டர் உள்ளத்தில் ஒடுக்கம் ஆதலால் தொண்டர் தம்பெருமை சொல்லவும் பெரிதே என்று ஒளவையார் பாடியுள்ளார்.

(உ) காரைக்கால் அம்மையார்.

இவர் பெரியபுராணத்தில் போற்றப்படும் ஒரு பெண்மணியாவர். காரைக்காலில் இருந்த தனத்தார் என்னும் பெரிய வணிகரின் மகளா

வன் இவருடைய இயற்பெயர் புனிதவதியார். பரமத்தன் என்னும் வணிகப்பெருமகளை மணந்து இல்லறம் நடத்திய இப்பெண்மணி சிவபெருமானிடத்திலும் சிவனடியாரிடத்திலும் அதிக அன்புள்ளவராய்ப் பணிசெய்துவந்தார்.

ஒருநாள் பரமத்தனிடம் ஒருவர் இருமாங்கனிகளைக் கொடுத்தார். அவன் அவற்றை வீட்டுக்கு அனுப்பிவைத்தான். அன்று பசியால் வருந்திய சிவனடியாரை உபசரித்த புனிதவதியார் வீட்டில் இருந்த மாங்கனிகளில் ஒன்றையும் அடியவருக்கு அன்னத்தோடு ஊட்டினார்.

பின்னர் பரமத்தன் உணவருந்தியபின் மாம்பழங்களை உண்ண விரும்பினான். அவற்றில் ஒன்றை உண்டவணிகள் அது கவையுள்ள தாயிருந்ததால் மற்றதையும் உண்ணவிரும்பினான். அதனை அடியவருக்கு அளித்த புனிதவதியார் அதனை வெளியே சொல்லத் தயங்கி வீட்டுக்குள் சென்று இறைவனைத்துதித்தார். அவ்வளவில் அவர் கையில் ஒருமாங்கனி கிடைத்தது. அதனைக்கணவருக்குக் கொடுத்தபோது அது முந்திய பழத்திலும் அதிககவையுள்ளதாயிருக்கக்கண்ட பரமத்தன், நடந்ததை அறிந்து புனிதவதியாரின் தெய்விகத்தன்மையை அறிவதற்காக இறைவனிடம் மேலும் ஒரு மாம்பழம் பெறுமாறு கேட்டான். அப்படியே புனிதவதியார் பெற்றுக்கொடுத்ததும் பரமத்தன் தன் மனைவியார் தெய்விகம் வாய்ந்தவராதலால் அவருடன் இல்லறம் நடத்துதல் ஆகாதென அவரைவிட்டுப் பாண்டி நாட்டுக்குச் சென்று அங்கே ஒரு பெண்ணை மணந்து தான் பெற்ற பிள்ளைக்குப் புனிதவதியார் எனப்பெயரிட்டு வாழ்ந்தான். அவன் செய்தியை அறிந்த புனிதவதியாரின் உறவினர் அவரைப் பாண்டிநாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். புனிதவதியாரைக் கண்டதும் பரமத்தன் "இவர் மனைவியரல்லர் நாம் வணங்கும் தெய்வமாவர். இவரை நீங்களும் வணங்கி உய்யின்" எனக்கூறி அவரை முறையாக வணங்கி அடக்க ஒடுக்கமாய் நின்றான்.

கணவன் செயலிதுவாகலில் புனிதவதியார் இறைவனை வேண்டித் தம் அழகுள்ள திருமேனியை எலும்பு தெரியும் பேயருவாக மாற்றி இறைவன் ஆனந்தமாய் ஆடும் திருவாலங்காட்டில் உறைந்து அவர் நடனத்தைக் கண்களிப்பக் கண்டாள். இறைவன் அம்மையே என அழைப்ப, அப்பா என அவரை அழைத்த அம்மையார் காரைக்காலம்மையார் எனவே பேசப்படுகிறார். அம்மையார் இறைவன் மீது கசிந்துருகிப்பாடியருளிய பிரபந்தங்கள் பதினொராந்

திருமுறையில் உள்ளன. அவை திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி என்பன.

2. திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட வரலாறு.

திருநாரையூரிலே ஆதிசைவ மரபிலே அனந்ததேசர் என்றொரு பெரியார் இருந்தார். அவர் அவ்வூரில் உள்ள பொல்லாப்பிள்ளையார் கோயிலிற் பூசை செய்து வந்தார். ஒருநாள் அவர் அயலூருக்குப் போகவேண்டியதால் தமது மைந்தரிடம் பூசையை ஒப்படைத்து விட்டுச் சென்றார்.

தகப்பனர் பூசைசெய்யும் கிரமத்தில் மைந்தனும் பூசைசெய்தார். தாம் நிவேதித்தவற்றைப் பிள்ளையார் தம்கண்காணத் திருவமுது செய்யவில்லை என்பதைக்கண்ட சிறுவர், "சுவாமி! அடியேன் செய்த பூசையிற் குறையுண்டோ? தேவரீர் திருவமுது செய்யாதிருப்பது ஏன்?" என்று கேட்டார். பிள்ளையார் மௌனமாய் இருந்ததைக் கண்டசிறுவர் தம்தலையை ஆங்கிருந்த கல்வின்மேல் மோதிக்கொள்ள முயன்றபோது பிள்ளையார், "நம்பி! பொறு!" என்று தமது திருக்காதலால் அவரைத்தடுத்து அருள்செய்தார். அவருக்கு நம்பியாண்டார் நம்பி எனப் பெயர் உண்டாயிற்று.

நம்பியாண்டார் வைத்த நிவேதனத்தைப் பிள்ளையார் திருவமுது செய்ததும் அவர் பிள்ளையாரைவணங்கி, "சுவாமி! காலையிற்பள்ளிக் குப்போகவேண்டியநான், இனிமேல் காலதாமதமாய்ப் போனால் ஆசிரியர் தண்டிப்பார்" என்று பிரார்த்தித்தார். அவருடைய அன்பைக் கண்டபிள்ளையார் தாமே அவருக்குக் கல்விபுகட்டி அருள் செய்தார். இஃது இந்நவனமாக இச்செய்தி அரசனுக்கு எட்டியது.

பேரரசருள் சிறந்தவனான இராசராசன் சோழநாட்டை ஆண்ட காலம் அது. அவன் சேரநாடு, பாண்டிநாடு, ஈழநாடு ஆகிய தமிழ் நாடுகள் எல்லாவற்றையும் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டவன். மும்முடிச் சோழன், சிங்களாந்தகன், நிகரிவிசோழன் எனப்பல விருதுப்பெயர்கள் பெற்றவன். பொலநறுவையில் பெரிய வானவன்மாதேவீ ஈசுர முடையார் திருக்கோயிலையுங்கட்டுவித்தவன். அவன் செய்வித்த திருவுருவங்களே இன்று கொழும்பு நூதனசாலையை அலங்கரிக்கும் அற்புதத்திருக்கோலங்களாம் விளங்கி யாவரையும் பரவசப்படுத்துகின்றன.

இத்தகைய சிவபக்தன் ஈசான சிவபண்டிதர் என்றொரு பெரியாரிடம் சைவசமயத்தின் பெருமைகளாக் கேட்டறிந்ததோடு, அந்நாளிற்

கோயிற்றரிசனத்தின் போது, தோடுடையசெவியன், கூற்றூயினவாறு, பித்தாபிறைதடி என்ற மூன்று தேவாரங்களைக் கேட்டு உள்ளம் உருகி, ஒதுவார் சுவாமிகளிடம் மேலும் பலதேவாரங்களைப்பாடுமாறு கேட்டான். அதற்குஒதுவார் தமக்குவேறுதேவாரங்கள் தெரியாதென்றார்.

தேவாரங்கள் எங்கேமறைந்தன? கடல்கொண்டனவா? கறையான் அரித்தனவா? புறச்சமயத்தவர் பொருமையால் அவற்றை அழித்தனரா? என அரசன் கவலை பெரிதாயிருந்த நாட்களிலேதான் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் செய்தி அரசனுக்கு எட்டியது.

சிவபக்தனாய சோழவேந்தன் பிள்ளையாருக்கு நிவேதனப் பொருள் களை ஏராளமாகக் கொண்டு சென்று நம்பியாண்டாரைக் கண்டான். பிள்ளையார் கோயிலில் பெருவிழாநடைபெற்றது. மன்னன் நம்பியாண்டாரைப்பணிந்து “சுவாமி, பிள்ளையாரிடம் தேவாரங்களைப்பற்றியும், திருத்தொண்டர் வரலாற்றைப்பற்றியும் விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கள்” என்று விண்ணப்பித்தான்.

‘தில்லையிற் பரமன் திருக்கூத்தியற்றியருளும் அம்பலத்தின் புறத்தே ஓர் அறையில் தேவாரங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன” என்பதைப் பிள்ளையார் நம்பியாண்டார்நம்பிக்கு உணர்த்தியருளினார்.

நம்பியாண்டார் நம்பியையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரஞ்சென்ற மன்னன், தில்லைவாழ் அந்தணரிடம் தேவாரங்கள் இருக்குமிடத்தைப்பற்றிக் கூறினான். அதற்கு அவர்கள் “தேவாரம் பாடியருளிய மூவரும் வந்தால் அறைக்கதவு திறக்கும்” என்றனர்.

அந்தணர் கூறியவற்றைக் கேட்ட மதியூகியான மன்னன் தேவாரம் பாடியருளிய நாயன்மாரின் திருவுருவங்களுக்கு விழாச் செய்வித்து அவற்றை வீதிவழியே எழுந்தருளச்செய்து, “மூவரும் வந்தார்கள்; இனி அறைக்கதவைத் திறக்கலாமே” என்றான்.

அந்தணர் அறைக்கதவைத்திறந்தனர். அறையில் இருந்த திருமுறை ஏடுகள் கறையான் புற்றினால் மூடப்பட்டிருந்ததைக்கண்ட மன்னன் பதைபதைத்து எண்ணெய்க் குடங்களை வருவித்து ஊற்றி மெதுவாகக் கறையான் புற்றை நீக்கி ஏடுகளை எடுப்பித்தான். அவற்றுள் பெருந்தொகையானவை அழிந்துவிட்டதையும், எஞ்சியவை சிதைந்து கிடந்ததையும் கண்டு மனம்வருந்தினான். அப்பொழுது “மன்னவ இக்காலத்துக்கு வேண்டியவை மாந்திரம் இங்கே உள்ளன; நீ கவலைப்படாதே” என்று இறைவன் உணர்த்தியருளினார்.

இங்ஙனமாகத் திருமுறைகள் அகப்பட்டதும் சைவமக்கள் தாங்கள் செய்த புண்ணியத்தை எண்ணி இறம்பூதெய்தினர்கள். திருமுறைப்புதையல்களை நம்பியாண்டார்நம்பி பதினொரு திருமுறைகளாக வகுத்து முறைசெய்தார்.

தேவாரங்கள் முறை செய்யப்பட்டபோது பண்ணடைவு விளக்கஞ் செய்து உதவியவர் திருளருக்கத்தம்புலியூரில் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் வழியில் வந்த ஒரு பெண்மணியாவார்.

தேவாரத்தின் பெருமையைறிந்த இராசராசசோழன் தானே எடுப்பித்த கோயில்களில் தேவாரங்களை ஒதுதற்குப் பெருந்தொகையான ஒதுவார்களை நியமித்து அவர்களுக்குப் போன்றும் நெல்வயல்களுங்கொடுத்தான். அவனுக்குப் பின் வந்த மன்னர்களும் பிற கோயில்களிலும் இங்ஙனமே ஒதுவார்களை நியமித்தனர். நாடெங்கும் திருமுறைகள் பரவின. சைவஉலகம் கண்விழித்தது.

3. திருநாவுக்கரசு நாயனாரிடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள்.

1. சமணர்களாலே ஏழுநாட்கள் சுண்ணாம்பறையிலே பூட்டப்பட்டிருந்தும் வேவாது பிழைத்தது.
2. சமணர்கள் கொடுத்த நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்டுஞ்சாவாது பிழைத்தது.
3. சமணர்கள் வீடுத்த யானையினால் வலஞ்செய்து வணங்கப்பட்டது.
4. சமணர்கள் கல்லிலே சேர்த்துக்கட்டிச் சமுத்திரத்திலே இடவும் அக்கல்லே தோணியாகக் கரையேறினது.
5. சிவபெருமானிடத்திலே படிக்காகு பெற்றது.
6. வேதாரணியத்திலே வேதங்களாலே பூட்டப்பட்ட திருக்கதவு திறக்கப்பாடினது.
7. விஷத்தினால் இறந்த பிராமணப்பிள்ளையை உயிர்ப்பித்தது.
8. பொன்றார் திருவடிக்கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் எனப்பாடிச் சூலமும் இடபமும் தர்மீது பொறிக்கப்பெற்றமை.
9. காசிக்கு அப்பால் ஒரு தடாகத்தினுள்ளே முழுசித் திருவை யாற்றில் ஒருவாவியின்மேலே தோன்றிக் கரையேறினது.
10. திருக்கைலைக்காட்சியைக் கண்குளிரக் கண்டமை.

4. (அ) அகர வுயிர் போல் அறிவாகி:

இறைவன் எங்கும் நிறைந்து எல்லாவற்றிலும் நீக்கமறக்கலந்து வியாபித்து நிற்கிறான் என்பதை விளக்குவதற்கு உமாபதிசிவாசாரியர் அகரஉயிரை உவமானமாக எடுத்து விளக்குகிறார். “அ” என்னும் ஒலி எனைய எழுத்துக்களுக்கு முதலாய் அவற்றின் நீக்கமறக்கலந்துள்ளது. இதைப்போலவே எங்கள் இறைவனும் அறிவுள்ளன, அறிவில்லாதன ஆகியஎல்லாவற்றிலும் நீக்கமறக்கலந்து நிற்கிறான், அறிவே வடிவான அவனுக்கு ஆதியுயில்லை அந்தமுயில்லை.

அகர வுயிர் போல் அறிவாகி எங்கும்
நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து.

(ஆ) மன்னுபவந் தீர்க்கு மருந்து.

பிறவிப்பிணி அநாதியானது. அப்பிணிக்குக் காரணம் மலம். அம்மலத்தைத் தீர்க்கும் அருமருந்து திருவருள். நோய் நீக்கஞ் செய்கின்ற வைத்தியனபோல இறைவனும் திருவருளாகிய மருந்தை ஊட்டி ஆணவமாகிய மலத்தைத் தீர்க்கின்றார். மருந்து தரும் அவர் வைத்தியநாதன். அவரே ஆன்மாக்களின் நோயை அறியக்கூடியவர். ஆதலால் அவரை எப்போதும் அன்போடுருகி வழிபடுங்கள். அதனால் முத்தியின்பங் கட்டாயம் கிடைக்கும். இதில் சந்தேகமில்லை என்று உமாபதிசிவாசாரியர் ஆணையிட்டுக்கூறுகிறார்.

உன்னுமுள தையம் இலதுணர்வாய் ஓவாது
மன்னுபவந் தீர்க்கும் மருந்து.

(இ) பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்தி.

ஆன்மாக்கள் அறிவிக்க அறிவனவே என்பதை உணர்த்துவதற்கு உமாபதிசிவாசாரியர் இத்தொடரைக் கையாண்டுள்ளார். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளில் யாதாயினும் ஒன்றின் துணையில்லாமல் ஆன்மா ஒரு விஷயத்தையும் அறிந்து கொள்ள மாட்டாதது என்பது கருத்து.

புந்தி என்பது ஆகுபெயரால் ஆன்மாவை உணர்த்திற்று

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

(ஈ) இரு பொருளுங் காட்டா திது.

ஆணவமல இருள் பூத இருளிலுங் கொடியது என்பதைக் கூற வந்த உமாபதி சிவாசாரியார் இத்தொடரைக் குறிக்கின்றார். இருள் பிறபொருள்களைக் காட்டாவிட்டாலும் தன்னையாவது காட்டுகின்றது. ஆனால் ஆணவ இருள் பிறபொருளைக் காட்டாமையோடு தன்னையுங் காட்டமாட்டாது. இருபொருள் என்னும்போது பிறபொருள்களும் தானும் (ஆணவஇருளும்) என்பது பொருள். பிறபொருள் என்னும் போது அது ஆன்மாவைக் குறிக்கும் அன்றி ஞானம் எனினும் பொருந் தும். அதனால் ஆணவம் இருளினுங்கொடியது என்பது கருத்து.

ஒரு பொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்
இரு பொருளுங் காட்டா திது.

5. மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்.

சைவசமயத்தவருக்கு இருகண்கள் எனத்திகழ்வன திருமுறைகள் பன்னிரண்டும், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்குமாகும். திருமுறை யாகிய இலக்கணங்கண்டு சித்தாந்த சாத்திரமாகிய இலக்கணம் எழுந்தது என்று பெரியோர் கூறுவர்.

உண்மைப் பொருளைக் கூறுவதனாலும், மெய்கண்டதேவர் பரம் பரையில் வந்தமையாலும் இவை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் எனப்படும். சிந்தித்து ஆராய்ச்சி அநுபூதி ஆகியவற்றூற் கிடைத்ததாகவில் சித் தாந்த சாத்திரம் எனப்படும். இவை பதினான்கு நூல்களாதலால் பதி னான்குசாத்திரங்கள் எனப்படும்.

இச்சாத்திரமுடிபு திருக்கைலாய பரம்பரையினையுடையது என்பர். சிவபெருமானே தென்முகக் கடவுளாய தக்ஷிணமூர்த்தியாய் எழுந் தருளியிருந்து நந்தியெம்பெருமானுக்கு உரைத்தருளியது என்பது பெரியோர் கருத்து.

மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்யாவும் மூன்று பொருள்களைப்பற்றியே கூறுகின்றன. அவை பதி, பசு, பாசம் என்பன. 'சான்றவர் ஆய்ந்தி டத்தக்கதாம் பொருள் மூன்றுள்' என்று கந்தபுராணமும் இவற்றைச் சிறப்பித்துக்கூறும். இம்மூன்று பொருளையும்பற்றிக் கூற ஏன் பதி னான்கு சாத்திரங்கள் தேவை என நாம் கருதலாகாது அப்படிக்கரு திய ஒருவருக்கு உமாபதி சிவாசாரியர் தக்கவிடையிறுத்திருக்கிறார்.

கனகம், இரணியம், காஞ்சனம், ஈழம், தனம், நிதி, ஆடகம், தமனியம் இப்படிப்பல பெயர்களாற் குறிக்கப்படுவது பொன். அது போலவே சைவசமயத்துப் பேருண்மையும் பதினான்கு சாத்திரங்களால் உரைக்கப்படுகிறது என்று கூறும் உமாபதி சிவாசாரியசுவாமிகளே பதினான்கு சாத்திரங்களில் எட்டு நூல்களைச் செய்துள்ளார். அவை சித்தாந்த அட்டகம் எனப் பெயர்பெறும்.

சித்தாந்த சாத்திரங்களின் பெயரும், அவற்றின் ஆசிரியரின் பெயரும் பின்வருமாறு.

1. திருவுந்தியார்	—	திருவியலூர் உய்யவந்ததேவர்.
2. திருக்களிற்றுப்படியார்	—	திருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவர்.
3. சிவஞானபோதம்	—	மெய்கண்டதேவர்.
4. சிவஞான சித்தியார்	—	அருணந்தி சிவாசாரியர்.
5. இருபா இருபஃது	—	அருணந்தி சிவாசாரியர்.
6. உண்மை விளக்கம்	—	திருவதிகை மனவாசகங்கடந்ததேவர்
7. சிவப்பிரகாசம்	—	உமாபதி சிவாசாரியர்.
8. திருவருட்பயன்	—	"
9. வினாவெண்பா	—	"
10. போற்றிப்பஃருடை	—	"
11. கொடிக்கவி	—	"
12. நெஞ்சு விடுதாது	—	"
13. உண்மைநெறிவிளக்கம்	—	"
14. சங்கற்ப பிராகரணம்	—	"

மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் இவை என்பதைப் பின்வரும் வெண்பாவால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

உந்தி களிற்று உயர்போதஞ் சித்தியார்
 பிந்திருபா உண்மை பிரகாசம்--வந்தவருட்
 பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
 உண்மை நெறிசங்கற்ப முற்று.

6. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கண்ட திருக்கோணமலைச் சிறப்பு:

சந்தனக்கட்டைகளையும் அகிற்கட்டைகளையும், பொன்னையும், மணியையும், முத்துக்களையும் வாரிக்கொண்டு ஒலிக்கின்றகடல்அலை

யானது அள்ளி வீசுகின்ற இடம் திருக்கோணமலை. அக்கடற்கரையிலே கோணைசுவரப்பெருமான் கோயில்கொண்டுள்ளார்.

திருக்கோணமலைக்கடல் கண்டோர் அஞ்சிக் கதறும்படியாகப் பெரிய இரைச்சலைச்செய்கின்றது. அது அலைகளினால் அள்ளிவீசிய முத்துக்கள் ஊரைச் சூழ்ந்துகாணப்படுகின்றன. இன்னும் திருக்கோணமலையைச் சூழ்ந்துள்ள அலைகள் முத்துக்களையும் சிப்பிகளை யும் வாரிவந்து கடற்கரையிலே குவிக்கின்றன.

திருக்கோணமலையில் உள்ள திருக்கோயிலையும் ஆங்குள்ள பாபநாசச்சுனையையும் கடல் அழகாகச் சூழ்ந்து விளங்குகின்றது. ஆங்குள்ள திருக்கோயிலைச்சூழ அழகிய சோலைகள் இருகின்றன. சோலைகளிலே காட்டுமலவிகை, குருக்கத்தி, புன்னை, வேங்கை, செருந்தி, செண்பகம், முல்லை ஆகியவை நன்றாகச் செழித்து வளருகின்றன.

திருக்கோணமலைக்கு அருகேயுள்ள கடலானது காட்டு மலவிகையைச் சூழ்ந்து, பெரிய திரைகள் ஒன்றோடொன்று தாழ்ந்து பின்னர் உயர்ந்துமொதி, மலைப்பாங்கார்களிலும் கடற்கரையினருகேயுள்ள சோலைகளிலும் வாசனை வீசுகிறது. அக்கடல் மிகுதியாக ஒலிக்கின்றது. அங்கே தாயினும் நல்ல இறைவன் உமாதேவியாருடன் எழுந்தருளி வேண்டுவார்க்கு வேண்டும் வரங்களை ஈந்தருள் புரிகிறார்.

7. அருளது நிலை.

சிவபெருமானின் கருணை எனப்படும் அருளே திருவருள் எனவும் சிவசத்தி எனவும் முன்னர் கூறப்பட்டது. அது உபகரித்தலைச் செய்யுஞ் சத்தியாதலால் தருஞ்சத்தி என உமாபதிசிவாச்சாரியரால் போற்றப்பட்டது. திருவருளிற் பார்க்க மேலான பொருள் ஒன்றும் இல்லை. சூரியன் உலகத்துக்கு உபயோகமாகுந் தன்மைபோலவே அருளும் உயிர்களுக்கு எங்கும் வியாபித்து நின்றருளுதலைச் செய்யும். அதுவே உயிருக்கு அறிவுவிளக்கத்தைத் தருவது.

திருவருளில் மூழ்கியிருக்கும் ஆன்மா திருவருளின் அருமையை அறிந்து அதனை அனுபவியாமல் இருப்பது ஆன்மாவின் குற்றம். ஐம் பொறிகள் தமக்கு ஆதாரமாயுள்ள உயிரை அறிவதில்லை. அது போலவே உயிரும் தனக்கு ஆதாரமாயும் வழித்துணையாயும் உள்ள திருவருளை அறிவதில்லை. மலையின்மேலே ஏறிநிற்கும் ஒருவன் மலையைக் காணவில்லை என்று தேடுவதுபோலவே அறிவு இல்லாத

ஆன்மா திருவருளை அறியாது இடர்ப்படுகின்றது. பாற்குடத்தின் மேல் உள்ள பூனை பாலைப்பருகாது பூச்சிகளைத் தேடித்திரிவதுபோல உயிரும் அருளுக்குள்ளிருந்தும் அதனை நுகராது அற்ப உலக விடயங்களில் அலைந்து திரிகின்றது. நல்ல சத்த நீர்ப்பெருக்கு வசதியாயிருக்க நாவரசியோடிருப்பவனைப்போலவும், பொழுது புலர்ந்த பின்பும் இருட்டு என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவனைப் போலவும் அருளை அறியாது ஆன்மா இருக்கிறது. அருளில்லாதவருக்கு மோட்சம் இல்லை.

8. (அ) விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாக்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

இத்திருப்பாடலில் இறைவன் நிற்கும் நிலை கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் விறகிலே மறைந்து இருக்கும் நெருப்பைப் போலவும், நல்ல பாலில் மறைந்திருந்து பின்னர் தோன்றும் நெய் போலவும், சிறந்த மணியில் ஒளி போலவும் மறைந்து நிற்பன். கோலுங் கயிறும் கொண்டு கடைதலால் தீயும், நெய்யும், ஒளியும் வெளிப்படும். அதுபோல உறவு என்னுங் கோலை நாட்டி, உணர்வு என்னுங் கயிற்றினால் கடைந்தால், மறைந்து நிற்கும் இறைவன் வெளிப்பட்டு முன்னின்று அருள் வழங்குவன்.

உறவு -- உரிமை, அன்பு.

உணர்வு -- குரு உணர்த்தியருளிய சாதனஞானம்

(ஆ) சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டு திரண்டு உன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வெவ்வேறு இருந்து உன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம்பலத்து ஆடும்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனே?
நம்பி இனித்தான் நல்காயே!

ஆடவரின் சிறந்த அண்ணலே! தேவரீருடைய மெய்ப்பண்பர்கள் தேவரீருடைய ஆனந்தத்தை அனுபவித்துப் புறத்தே சிரிப்பார்கள், அகத்தே மகிழ்வார்கள். நடவட கூடுவார்கள். கூடிக்கூடித் தேவரீருடைய திருப்புகழை மீட்டித்துப்பெசுவார்கள். அதனை

விரும்பிக் கேட்பார்கள். வியந்து கொண்டாடுவார்கள். தனித்தனியே இருந்து தேவரீருடைய திருப்பெயரை நினைப்பார்கள். 'பொற்சபையில் கூத்தியற்றுந் தலைவனே' என்று அழைப்பார்கள். அத்தகைய அடியார்கள் முன்பாக நாய்போன்ற அடியேன் இகழ்ச்சிக்குரியவனாய்ச் சும்மா இருப்பேனோ? இனியாவது தேவரீருடைய அருளானந்தத்தை முற்றிலும் கொடுத்தருள்வீராக.

(திருவார்த்தை = தெய்வத்தன்மையுள்ள திருவைந்தெழுத்து.)

(இ) மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடி குடி
ஈசற்காட் செய்யின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள்
அளவில்லதோரி ஆனந்த வெள்ளப்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள [பொருள்
பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மாறுபடுகின்ற மனத்தினை உடையவர்கள் போங்கள். உண்மை அடியாராக இருப்பவர்கள் விரைந்து வாருங்கள். சிவபெருமானிடத்தில் அன்பு செலுத்தியும் அவன் அருளைப்பெற்றும் பரம்பரையாக இறைவனுக்கு அடிமைப்பணி செய்யுங்கள். கூட்டமாகச் சென்று தொண்டு செய்யுங்கள். எல்லா உலகங்களையும் கடந்த பொருள், அளவில்லதாகிய ஒப்பற்ற இன்பப்பெருக்காகிய பொருள், முற்காலத்தும் இக்காலத்தும் எக்காலத்தும் உள்ள பொருள் என்று சொல்லிக் கொண்டே பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துவோமாக.

வினாப்பத்திரம் 4.

பகுதி I.

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. தனுக்ரண புவன போகம் என்றது என்னை?
2. படைத்தலாவது யாது?
3. காத்தலாவது யாது?
4. அழித்தலாவது யாது?
5. மறைத்தலாவது யாது?
6. அருளலாவது யாது?
7. மாயை எத்தனை வகைப்படும்?
8. மாயேயம் என்றால் என்ன?
9. திரோதாயியாவது யாது?
10. வேதநான்கும் எத்தனை சாகையுடையன?
11. உமாபதி சிவத்தின் குருயாவர்?
12. சகலாகம பண்டிதர் யாவர்?
13. ஐம்புலத்தார் என்பது யாரை?
14. மகளிர்க்குத் தலையாய காவல் எது?
15. வைதிக சமயங்கள் யாவை?
16. வான் உறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுபவன் யாவன்?
17. மூவகைச் சாதனங்கள் எவை?
18. துக்கும பஞ்சாக்கரம் என்பது எது?
19. மீமாஞ்சையாவது யாது?
20. விரதமாவது யாது?
21. பூசை, செபம், தியானம் என்பவற்றால் வரும் பயன் யாது?
22. ஆன்மதத்துவமாவன யாவை?
23. ஆழ்வார் என்பதன் கருத்து என்ன?
24. ஆன்மாவின் நிலைகள் எவை?
25. சைவசமயிகள் ஓதவேண்டிய தமிழ் வேதங்கள் எவை?

பகுதி II.

எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரிடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள் யாவை?
2. திருநீற்றுப் பதிகம் பாடியருளிய சுந்தரப்பத்தைக் கதையைத் தழுவிச் சுருக்கமாக எழுதுக.
3. சிறுகுறிப்பெழுதுக:-
 - (அ) சைவசித்தாந்தம்.
 - (ஆ) சிவபரத்துவம்.
 - (இ) தோத்திரங்களும் சாத்திரங்களும்.
 - (ஈ) சந்தான பரம்பரை.
 - (உ) நக்கீர தேவர்.
4. நீத்தார் பெருமையைப்பற்றித் திருவள்ளுவர் கருத்துக்களை உமது வசனநடையில் விளக்குக.
5. பின்வரும் சொற்றொடர்களுடைய திருப்பாடல்களை எழுதி அவற்றின் பொருள்களையுந் தருக.
 - (அ) இராவணன் மேலது நீறு.
 - (ஆ) எடுத்தவன் தருக்கை.
 - (இ) கரியகறைக் கண்டன்.
6. திருமுறைகள் எவை? அவற்றை அருளிச் செய்தவர்களின் பெயர்களை எழுதுக.
7. பின்வரும் குறட்பாக்களுக்கு விளக்கத் தருக.
 - (அ) ஞானம் இவன்ஓழிய நண்ணியிடும் நற்கல்அனல் பாணு ஓழியப் படின.
 - (ஆ) உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போல் உண்மைப் நிற்க அருளார் நினை. [பின்
 - (இ) ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலாம் ஞானநடம் தானடுவே நாடு.
 - (ஈ) நலயிலன் நண்ணுர்க்கு நண்ணினர்க்கு நலவன் சவரிலன் பேர்சங் காள்.

விடைப்பத்திரம் 4.

பகுதி I.

1. தனு-உடம்பு கரணம்-மனம் முதலிய கருவி, புவனம்-உலகம், போகம்- அனுபவிக்கப்படும் பொருள்.
2. ஆன்மாக்களுக்குத் தனு கரண புவன போகங்களை முதற் காரணமான மாயையினின்றும் தோற்றுவித்தல்.
3. தோற்றுவிக்கப்பட்ட தனு கரண புவன போகங்களை நிறுத்துதல்.
4. தனு கரண புவன போகங்களை முதற் காரணத்தில் ஒடுக்குதல்.
5. ஆன்மாக்களை இருவினைப்பயன்களாகிய போக்சியப் பொருள்களில் அமிழ்த்துதல்.
6. ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதல்.
7. சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என மூன்று வகைப்படும்.
8. மாயையால் ஆகிய தத்துவங்களும் அவைகளால் ஆகிய தனு கரண புவன போகங்களும்.
9. ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களைபுந் தொழிற் படுத்திவரும் சிவசத்தியே.
10. இருக்கு 21 சாகை, யசூர் 100 சாகை, சாமம் 1000 சாகை, அதர்வம் 9 சாகை உடையவை.
11. மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியர்.
12. அருணந்திசிவாசாரியர். இவரைச் சதாசிவாசாரியர் எனவும் வழங்குவர். இவர் மெய்கண்டாரின முதற்சீடன்.
13. பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார் தான்.
14. நிறையாந் காக்கும் காவல் (நிறை - கற்புநெறி)
15. சைவம், வைஷ்ணவம், காண்பத்தியம், கௌமாரம், காபாலம்.
16. வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்.
17. குரு, லிங்கம், சங்கமம்.
18. சிவாயநம்.
19. வேதப்பொருள்களினுடைய கருத்தை அறிதற்கு நியாயங்களை அறிவிப்பது. அது பூருவ மீமாஞ்சை, உத்தர மீமாஞ்சை என இருவகைப்படும்.

20. மனம் பொறிவுநி போகாதுநின்றற்பொருட்டு உணவை விடுத் தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்று இலுங் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடுதல்.
21. பூசையால் ஞானத்தையும், செபத்தினால் பாபசுத்தத்தையும், தியானத்தால் மோட்சத்தையும் அடையலாம்.
22. பூதம் ஐந்து, தன்மாத்திரைஐந்து, கன்மேந்திரியம்ஐந்து குணேந்திரியம்ஐந்து இவற்றுடன் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகியவையுஞ்சே உள்ள இருபத்துநான்கும் ஆன்மதத்துவமாம்.
23. பகவானான விஷ்ணுவின் நித்திய கல்யாண குணங்களில் மூழ்கியவர்கள்.
24. ஆன்மாவின் நிலைகள் மூன்று. அவை கேவலம், சகலம், முத்தி என்பன.
25. தேவாரம், திருவாசகம் என்னும் இரண்டுமாம்.

பகுதி II:

1. சுந்தரமூர்த்திநாயனாரிடத்தில விளங்கிய அற்புதங்களாவன:-

1. திருமணத்தின்போது இறைவனால் ஓலை காட்டித் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்றது.
2. சிவபெருமானிடம் திருவடி தீட்சை பெற்றது.
3. குண்டையூரில் சிவபிரானருளால் நெல் பெற்றது.
4. செங்கற்கள பொன்னாகப் பெற்றுக்கொண்டது.
5. காவேரியாறு பிரிந்து வழிவிடச்செய்தது.
6. முதலை விழுங்கிய பிராமணப்பிள்ளையை அம்முதலை வாயினின்றும் அழைத்துக் கொடுத்தது
7. ஆற்றில் இட்டபொன்னைக் குளத்தில் எடுத்தது.
8. வெள்ளையானையில் ஏறிக்கொண்டு திருக்கைலாசத்துக்கு எழும் தருளினது.

2. திருநீற்றுப் பதிகம் பாடியருளிய சந்தர்ப்பம்.

சிவலோகம் எனப்படும் தென்பாண்டி நாட்டிலே கூன்பாண்டியன் அரசியற்றிய காலத்திலே சமணசமயம் வெகுவாகப் பரவியிருந்தது பாண்டியன் தேவியாராய மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரியார்

குலச்சிறையாரும் சைவசமயத்தை விளங்கச் செய்வதற்காகத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனரை மதுரைக்கு எழுந்தருளச் செய்தார்கள்.

நாயனரும் சிவனடியார்களும் மடத்தில் தங்கியிருந்தபோது சமணர் அம்மடத்தில் தீவைத்தனர். சிவனடியார் துன்பமுற்றதைக் கண்ட நாயனர் சிவபெருமானைத் துதித்துத் திருப்பதிகம் பாடினார். அவ்வளவில் அத்தீ வெப்புநோயாகமாறிப் பாண்டியனை வருத்திற்று. "அப்பன் ஆலவாய் ஆதியருளினால் வெப்பம் தென்னவன் மேலுற" என்பது திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர் திருவாக்கு.

வெப்புநோய் மன்னனை வெகுவாக வருத்தியது. அதனைக்கே வதற்குச் சமணத்துறவிகளும் வைத்தியர்களும் தங்களாலானமட்டும் முயன்றும் நோய் நீங்கவில்லை. "இந்த வெப்பு உண்டாவதற்குக் காரணம் சம்பந்தப் பெருமானுக்குச் சமணர் செய்த கொடுமையே இதனை நீக்கக்கூடியவர் அப்பெருமானே. ஆகவே அவர் இங்கே எழுந்தருளினால் இப்பிணியே அன்றிப் பிறவிப்பிணியும் தீரும்" என்று மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் பேசினார்கள்.

சம்பந்தப் பெருமானின் திருப்பெயரைக் கேட்டதும் பாண்டியனுக்கு நோய் சிறிது குறைந்தது. அதனால் தெளிவுபெற்ற மன்னன் "அப்பெருமானை அழையுங்கள். எவரால் என்னோய் நீங்குகிறதோ நான் அவர்பக்கஞ் சேர்வேன்" என்றான். உடனே அவர்கள் இருவரும் நாயனரிடம் சென்று அவரை வணங்கி விண்ணப்பித்தார்கள்.

நாயனர் திருவாலவாய் இறைவனை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி அருள்பெற்று அரண்மனைக்கு எழுந்தருளினார். அவர் வருகையை அறிந்த மன்னன் அவரை அஞ்சலிசெய்து பொற்பீடத்தில் இருக்கச் செய்தான். அதைக்கண்ட சமணர் பொருமைப்பட்டு ஆரவாரித்தனர். சமணர் செய்த ஆரவாரத்தைக்கண்ட மங்கையர்க்கரசியார் பதைபதைத்தபோது நாயனர் "மானின் நேர்விழிமாதராய் வழுதிக்கு மாபெருந் தேவிகேள்" எனத்தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி அவரை அஞ்சவேண்டாம் என அருள்செய்தார்.

சமணர் அரசனுடைய இடப்பக்கத்து நேயைத் தீர்ப்பதாக முற்பட்டு அது நீக்க இயலாது நின்று விழித்தனர். அரசன் வெப்புத் தாங்க இயலாது நாயனரைப் பார்த்தான். அவனுடைய பார்வைக்குறிப்பை உணர்ந்த பெருமான் வலப்பக்கத்து வெப்பை நீக்க இறை

வன் திருநீற்றைத் தமது திருக்கையால் எடுத்துத் திருமுகம் கருணை பொலிய மன்னனுடைய வலப்பக்கத்தில் தடவியவாறே “மந்திரமா வது நீறு” என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். உடனே மன்னனுடைய வலப்பாகம் பொய்கைபோலக் குளிர்ந்தது. அதனால் வலப்பாகத்து நோய் இடப்பாகத்தில் சேரவே இடப்பாகம் இரண்டுபங்கு வேதனையைக் கொடுத்தது. இதனால் உண்மையை உணர்ந்த மன்னன் சமணரை அவ்விடம் விட்டு அகலுமாறு கூறி நாயனாரை வணங்க அவர் திருநீறிட்டு மன்னனைப் பூரணமாகக் குணப்படுத்தி அருள்செய்தார்.

3. (அ) சைவசித்தாந்தம்:

சைவசித்தாந்தம் மிக மேலான நெறி, பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள் என்பதையும், அவற்றின் இலக்கணம் இன்ன என்பதையும், இறைவன் ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் உயிர்களோடு உள்ளான் என்பதையும், இம்மை மறுமை அம்மை ஆகிய வற்றுக்குள்ள தொடர்பு இன்னதென்பதையும், ஆன்மாக்கள் அறவழியில் சென்று இறைவனிடம் தம்மை அர்ப்பணித்து அதன் பயனாக அவன் திருவடியிற் சார்ந்து முத்தியின்பம் பெறலாம் என்பதையும் தெளிவாக எடுத்துரைப்பது சைவசித்தாந்தம்.

(ஆ) சிவபரத்துவம்.

சிவபரத்துவம் என்றால் சிவனது பரத்துவம் எனப்பொருள் தரும் சிவனே மேலானவர் என்பது அதன் கருத்து. நினைத்த மாத்திரத்தே ஆன்மாக்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்பவரும், ஆன்மாக்கள் தம்மிடத்தே ஒடுங்குவதற்குச் சோதிமயமாய் இருப்பவரும், நித்திய கல்யாண குணங்கள் உள்ளவரும், மங்கள ரூபரும், அழகானவரும், அமைதியாக இருப்பவரும், தனக்குமேலே தலைவன் இல்லாதவரும், எல்லோருக்கும் தேவனும், குருவுமாக இருப்பவர் சிவன். சிவாத்மாவர்கள் சிவபரத்துவத்தைக் கூறுவன.

(இ) தோத்திரங்களும் சாத்திரங்களும்.

தமிழில் உள்ள தோத்திரங்களும் சாத்திரங்களும் வடமொழியில் உள்ள மந்திரங்களைப்போலவும் பிராம்மணங்களைப்போலவும் விளங்குகின்றன. தோத்திரங்களுள் பன்னிருதிருமுறைகளே சிறந்தவை. சாத்திரங்களுள் சிறந்தவை பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களே என்பார்.

(ஈ) நக்ரீரதேவர்.

இப்பெரியார் இயற்றியருளியனவாகப் பதினொர்திருமுறையில் பல பிரபந்தங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி, திருநங்கோய்மாலை எழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, திருவெழு கூற்றிருக்கை, பெருந்தேவபாணி, கோப்பிரசாதம், காரெட்டு, போற்றித்திருக்கவிவெண்பா, திருமுரு காற்றுப்படை, திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் என்பனவாம்.

சங்க இலக்கியத்தொகுதி எனப்படும் திருமுருகாற்றுப்படை பாடிய புலவர் நக்கீரர் என்றும் அவர் கணககாயர் மகனார் என்றும், இறைவன் அருளிய களவியலுக்கு உரை கண்டவர் என்றும், இறைவன் பாடியருளிய கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தம்பி என்றபாடலிற் பொருட் குற்றம் கண்டவர் என்றும், முருகப்பெருமானின் பெருங்கருணையைப்பெற்றவர் என்றும் கூறுவர். கடைச்சங்கத்துப் பெரும் புலவராய் இருந்தார் என்றுங்கூறுவர்.

(உ) சந்தான பரம்பரை.

சந்தானம் என்பதன் பொருள் தொடர்ச்சி. உபதேசவாயிலாகவும், அருள் நூல்கள் வாயிலாகவும், வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தத்தை பரம்பரை பரம்பரையாகக் குருசீடன் பரம்பரையாகத் தந்தவர்களையே சந்தான பரம்பரையினர் என்பர். இவர்களே சந்தானசாரியர் எனப்படுவர்.

சந்தான பரம்பரை இருபிரிவானது. முதலாவது கீளை அகச்சந்தானபரம்பரை. இப்பரம்பரையின் முதல் ஆசிரியர் திருநந்தி தேவர். இவர் சீகண்ட பரமசிவத்திடம் சாத்திரங்களைக் கேட்டவர்.

திருநந்தி தேவரிடம் பரிசம், உபதேசம் உரைவாயிலாகச் சனற்குமார முனிவரும் அவரிடம் சத்தியஞான தரிசிவிகளும், அவரிடம் பரஞ்சோதி முனிவரும் அறிந்தனர். இவர்களே அகச்சந்தான பரம்பரையினர்.

புறச்சந்தான பரம்பரைக்கு மெய்கண்டார் பரம்பரை என்று பெயர். இது பூவுலகில் ஏற்பட்டது. மெய்கண்டாரிடம் அருணந்தி சிவாசாரியரும், அவரிடம் மறைஞான சர்பந்தரும், அவரிடம் உமாபதி சிவாசாரியரும் உபதேசம் பெற்றனர். இந் நூல்வரும் புறச்சந்தான குரவாவர்.

4. நீத்தார் பெருமை.

நல்லொழுக்க வழியில் நின்று பற்றைவிட்டு அறவாழ்வு வாழ்ந்தவருடைய புகழே மிகச் சிறந்ததாகும். அத்துறவிகளின் பெருமையைச் சொல்வது உலகில் இதுகாறும் பிறந்து இறந்தவர்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டாற் போல்வதாகும்.

பிறப்பின் தன்மையையும் இறப்பின் தன்மையையும் அறிந்து பற்றை விட்டவர்தம் பெருமையே உலகிற் சிறந்ததாகும். பகுத்தறிவு என்னும் படைக்கலத்தினால் ஐம்புல ஆசைகளை அடக்குவோனே மேலான வீட்டுலகத்திற்கு விதைபோலச் சிறந்தவனாவன். ஐம்புலன்களால் உண்டாகும் ஆசைகளை அறவே ஒழித்தவனுடைய ஆற்றலுக்கு இந்திரனே சான்றாக அமைவான். எனவே பெரியோர் செயற்கரியவையும் உயர்ந்தனவுமான காரியங்களையே செய்வர். சிறியோர் செய்தற்கு எளியையானவற்றையே செய்வர்.

கவை, ஒளி, உறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் நாவால், கண்ணால், உடலால், காதால், மூக்கால் அடைகின்ற ஐந்து உணர்ச்சிகளின் கூறுபாடுகளை அறியவல்லவனிடத்திலே இவ்வுலகம் அடங்கிக் கிடக்கின்றது. அத்தகையோரது பெருமையை அவர்களின் மறைமொழிகளே தெரியப்படுத்தும். நல்லகுணம் என்னும் மலைமேல் ஏறி மேம்பட்டு நின்று பெரியோரிடத்து உண்டான சினம், ஒரு கணப்பொழுதே நிற்பது அப்படியிருந்தும் அச்சினத்தின் ஆற்றலை ஒரு கணப்பொழுதேனும் எவராலும் தாங்க இயலாது. எனவே உயிர்களிடத்தில் அருள் உள்ளவர் பற்றற்றவரான பெரியவர்களையாவர். அவர்களே எல்லா உயிர்களிடத்திலேயும் வேறுபாடு கருதாது இரக்கமுள்ளவர் ஆதலால் உலகில் துறந்தவரே சிறந்தவராவர்.

5. (அ) இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத் தருவது பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு [நீறு தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு அராவணங் குந்திரு மேனி யாலவா யான்றிரு நீறே.

இராவணனுடைய உடர்பிலே பூசப்பட்டிருப்பதும், சிறப்புடையது என எல்லாராலும் மதிக்கப்படுவதும், பராசக்தியின் வண்ணமாய் இருப்பதும். பாவத்தை இல்லாமற் செய்வதும், பூமாதேவியின் வண்ணமாய் இருப்பதுவும், உண்மைத் தத்துவமாய் இருப்பதும் திருவாலவாய் என்னும் திருத்தலத்திலே எழுந்தருளிப் பாபுகளை அணிந்து வீற்றிருக்கும் இறைவனுடைய திருநீறேயாம்.

(ஆ) எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலா
 லேத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு
 மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னரும் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருக்கையாய மலையைப் பெயர்த்தெடுக்க முயன்றவனாகிய இரா
 வணனுடைய கருவத்தைத் தமது திருவடிப் பெருவிரலாற் கெடுத்
 தவர்; அவ்விராவணன் பின்னர் துதித்துப்பாட அவன்மீது அன்பு
 கொண்டு மந்திரவாள் அதிகாரம் ஆதிய பேறுகளைக் கொடுத்தருளி
 யவர்; பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவர்; தக்கன் செய்த பெரிய யாகத்
 தைத் தடுத்தவர்; பின்னர் தம்மிடத்தே இயல்பாயுள்ள கருணைக்
 கணத்தால் தக்கனுக்குப்பல வரங்களைக் கொடுத்தவர்; மெய்யடியாரால்
 விரும்பப்படும் புகழையுடையவர்; திருக்கோணமலை யென்னும் திருத்
 தலத்திலே எழுந்தருளியுள்ளார்.

(இ) கரியகறைக் கண்டனல்ல
 கண்மேலொரு கண்ணான்
 வரிய சிறை வண்டியாழ் செயு
 மாதோட்டநன் னகருள்
 பரிய சிறை யெறியாவரு
 பாலாணியின் கரைமேல்
 தெரியும் மறை வல்லான் திருக்
 கேதீச்சரத் தானே.

திருநீலகண்டரும், நெற்றிக்கண்ணரும், அறிஞரால் அறியப்
 படும் வேதத்தில் வல்லவரும் யாரென்றால்; வண்டுகள் கீதங்களைப்
 பாடுகின்ற மாதோட்டமெனும் நல்ல ஊரிலுள்ள பெரிய திரைகளை
 வீசிப் பெருகும் பாலாணி என்னும் தீர்த்தக்கரையில் இருக்கின்ற
 திருக்கேதீச்சரம் என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ
 பெருமானே.

6. திருமுறைகளும் அவற்றை அருளிச் செய்தவர்களும்;

திருமுறைகள் என்றதும் அவை சைவத்திருமுறைகள் பன்னி
 ண்டையுமே குறிக்கும். திருமுறைகள் தோத்திர நூல்களாய் அமைந்

துள்ளன. வடமொழியில் மந்திரங்கள் போலத்தமிழிலே தோத்திரங்கள் சிறப்பாக விளங்குகின்றன.

திருமுறைகள் தெய்வத்தன்மையுடையவை. அவற்றை அருளிச் செய்த பெரியார்கள் திருவருள் பெற்று செம்மனச் செல்வர்கள். அவர்கள் அருட்பாக்கள் சிவவாக்கென்பது “என் துரை தனதுணையாகக் கொண்ட” என்னும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாக்கால் அறியலாம்.

திருமுறை என்றால் சிவத்தை அடையுந்நெறி எனப்பொருள் தரும். அவற்றை அருளிச் செய்தோர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலாகச் சேக்கிழார் என்னும் அருண்மொழித் தேவர் ஈடுகவுள்ள இருபத்தேழு பெரியோர்களாவர்.

பன்னிருதிருமுறைகளுள் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் திருமுறைகளைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகளைத் திருநாவுக்கரசுநாயனாரும், ஏழாம் திருமுறையைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் அருளிச்செய்தார்கள். தேவாரங்கள் ஏழு திருமுறைகளாகவுள்ளன. இவை அடங்கண்முறை எனவும் பெயர் பெறும். எட்டாம் திருமுறையாகவுள்ளவை திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும். இவற்றை மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்தார்.

ஒன்பதாம் திருமுறையாகவுள்ளவை திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என இரண்டுமாம். திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்களை ஒன்பது பெரியார்கள் பாடியருளினார்கள். அவர்கள் திருமானிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்திகாடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேண்டபடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தமநம்பி, சேதிராயர் என்பவர்களாவர். திருப்பல்லாண்டு பாடியவர் சேந்தனார் என்ப பெரியார்.

பத்தாந்திருமுறை திருமூலர் செய்தருளிய திருமந்திரம். பதினொன்றாந்திருமுறை பல பிரபந்தங்களைக்கொண்டது. இதில் 41 பிரபந்தங்களைப் பன்னிரண்டு அடியார்கள் பாடியருளியுள்ளார்கள். அவர்கள் ஆலவாய் இறைவன், காரைக்கால் அம்மையார், ஐயடிகள் காடவர்கோன், சேரமான்பெருமான், நக்கீரர், கல்லாடர், கபிலர், பரணர், இளம்பெருமான் அடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்தடிகள், நம்பியாண்டாரநம்பி என்போராவர்.

பன்னிரண்டாந்திருமுறை, பெரிய புராணம். அதனைச் செய்தவர் அருண்மொழித்தேவர் எனப்படும் சேக்கிழார் பெருமான்.

7. (அ)

குருவின்றிச் சிவஞானம் இல்லை எனக்கூறவந்த உயாபதிசிவாசாரியர், தூரிய ஒளியில்லாமல் தூரியகாந்தக் கல்லில் நெருப்புத்தோன்றுது என்கிறார். அதேபோல அருள்வடிவான குரு இல்லாமல் ஒருவருக்கு ஞானம் உண்டாகாது என்று அருளியுள்ளார்.

இக்கருத்தினை அவர் மறுதலையாகவே விளக்கியுள்ளார். தூரிய ஒளியில்லாமலே தூரியகாந்தக் கல்லிலே நெருப்புத்தோன்றுமாயின், ஒருவருக்குக் குரு இல்லாமலே ஞானம் உதிக்கும் என்கிறார். இதன்கருத்து இரண்டும் நடைபெற என்பதே.

நற்கல் -- தூரியகாந்தக்கல்	(உயிருக்கு உவமானம்)
பாறு -- தூரியன்	(குருவுக்கு உவமானம்)
அனல் -- நெருப்பு	(ஞானத்துக்கு உவமானம்)

(ஆ)

அருளின் பின்னே ஆன்மா நிறறலின் அவசியம் இதிலே கூறப்பட்டுள்ளது. நெருப்புக் கொள்ளியைப் பிடித்திருக்கும் அழகிய கையினர், தாம்வேண்டுகின்ற பொருளை இருளிற்காணலுறின் வெளிச்சத்தை முன்னே பிடித்துக்கொண்டு தாம் பின்னேசென்று அப்பொருளைக் காண்பர். அதைப்போல ஆன்மா சிவத்தைக் காணவேண்டுகையில் திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டே அதன்வழி நின்று காண்டல் வேண்டும். தேடும் பொருள் சிவத்துக்கும், வெளிச்சம் திருவருளுக்கும்; தேடுபவன் ஆன்மாவுக்கும் உவமானம்.

(இ)

இறைவன் இன்பத்தைக் கொடுத்தருளுவதன்றி அனுபவிப்பதில்லை என்பதைக் கூறுவது இக்குறட்பா. தம்மை அடையும் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெருமான் பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளுவர். ஆனால் தானே இன்பவடிவாயிருப்பவராதலால் அவர் இன்பத்தை நுகருவதில்லை. இன்பகனம் — இன்பவடிவம்

(ஈ)

திருவைந்தெழுத்தில் அடங்கும் பொருள்கள் இதிலே கூறப்பட்டுள்ளன. பிறுவியை விளக்குவனவாகிய திரோதானமும் மலமும் ஒரு பக்கத்தில் உள்ளன. மற்றப்பக்கத்தில் மோட்சத்தை விளக்கும் சிவமும் சக்தியும் உள்ளன. ஆன்மா நடுவே உள்ளது. இதைக்கண்டு கொள்வாயாக. ஒரு பக்கத்தில் ந, ம என்னும் எழுத்துக்கள். மற்றப்பக்கத்தில் சி, வ என்னும் எழுத்துக்கள், நடுவே ய என்னும் எழுத்து. இது சிவயநம என்னும் திருவைந்தெழுத்து. நடனம் - கூத்து.

(உ)

இறைவன் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவர் எனக்கூறுவது இக்குறட்பா. தம்மை வழிபடாதவருக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுத்தவர் தமமை மெய்யன்போடு வழிபடுபவர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுத்தருளுபவர்; வழிபாட்டினால் விருப்பும், வழிபாடின்மையால் வெறுப்பும் கொள்ளாதவர். அவர் ஆன்மாக்களுக்குச் சுகத்தைச் செய்பவராதலால் அவருக்குச் சங்கரன் என்றுபெயர். சம்=சுகம். கரன்=செய்பவர்.

“சவயிலன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கல்லால் நலயிலன்” என்பர் அப்பர்கவாமிகள்.

வினாப்பத்திரம் 5.

பகுதி I.

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. புராணமாவது யாது? இரு புராணங்களின் பெயர்களை எழுதுக.
2. உண்மைவிளக்கம் அருளிச் செய்தவர் யாவர்?
3. சிவதீஷை பெறுவது ஏன்?
4. சங்கரன் என்பதன் பொருள் என்ன?
5. கருமகாண்டம் எவற்றைக் கூறுவது?
6. பதமுத்தி என்பது எவற்றை?
7. தேவருலகில் பெருஞ் சிறப்பினைப்பெறுபவர் யாவர்?
8. மூவினைகள் எவை?
9. மூவகை மாயைகள் எவை?
10. பஞ்ச பூதங்கள் என்பன எவை?
11. பஞ்ச கௌவியங்கள் யாவை?
12. உபவேதங்கள் எவை?
13. அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?
14. சிவவிரதங்கள் யாவை?
15. சிவஞானசித்தியார், திருமந்திரம் இந்நூல்களின் ஆசிரியர்கள் யாவர்?
16. வேதம் என்ற சொல்லின் பொருள் யாது?
17. பிராம்மணம் என்றால் என்ன?
18. சைவாகமங்கள் எத்தனை? அவற்றில் நான்கைக் கூறுக.
19. முக்கியமான நான்கு புராணங்களின் பெயர் எழுதுக.
20. முத்தொழில் செய்யும் இறைவன் விகாரப்படாதிருப்பது எப்படி?
21. திருமூலர் என்பவர் யார்?
22. திருப்பாவை பாடியவர் யார்?
23. அருக்கன் என நிற்பது எது?
24. பதினொரு திருமுறை ஆசிரியர்கள் யாவர்?

பகுதி II.

எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. சிறுகுறிப்பெழுதுக:-
 - (அ) திருமேனிகள்.
 - (ஆ) சகலர்.
 - (இ) சகலாவத்தை.
 - (ஈ) குருவருள்.
 - (உ) சீவன் முத்தர்.
2. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளிடத்தில் வீளங்கிய அற்புதங்கள் யாவை?
3. "அறன்வலியுறுத்தல்" என்றும் அதிகாரத்தின் பொருளை உமது வசனநடையில் தெளிவாக எழுதுக.
4. பின்வரும் பெரியார்களைப்பற்றிச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக:-
 - (அ) சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.
 - (ஆ) கண்டராதித்தர்.
 - (இ) ஐயடிகள் காடவர் கோன்.
 - (ஈ) சேந்தனார்.
 - (உ) சேக்கிழார் பெருமான்.
 - (ஊ) நம்பியாண்டார் நம்பிகள்.
5. பின்வருவனவற்றுள் நான்கினை விளக்குக:-
 - (அ) எரியுறு நீர்போலேகந் தங்கும்.
 - (ஆ) முன்று திறத்தாரும் மூலமலத்துள்ளார்கள்.
 - (இ) ஊமன் கண்போல.
 - (ஈ) அணுகு துணையறியா ஆற்றோனின்.
 - (உ) பார்வையென மாக்களை முன் பற்றிப்பிடித்தல்.
6. "உயிரவைநிலை" பற்றி உமாபதி சிவாசாரியர் கூறியருளிய வற்றை உமது வசனத்தில் எழுதுக.
7. பின்வரும் முதலையுடைய திருப்பாடல்களை எழுதி அவற்றின் பொருளையுள் தருக.
 - (அ) மாஸொ டயனறியாத வண்ணமுள்ளது நீறு.
 - (ஆ) முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்.
 - (இ) ஆங்கம் மொழி யன்னாவ ரமரர் தொழுதேத்த.
 - (ஈ) நல்காது ஒழியான் நமக்கு என்னுள்.

விடைப்பத்திரம் 5.

பகுதி I.

1. புராணம் என்றால் முன்னே நடந்தது என்பது பொருள். புரா = பழையமையாக, தநம் = நடந்தது. புரா + தநம், புராண மாயிற்று. புராணமாவது பரமசிவன் உலகத்தைப் படைத்தல். அழித்தல் முதலியவைகளைக்கூறும் வேத வாக்கியப் பொருள்களை வலியுறுத்தி, விரித்து அறிவிப்பது. புராணங்கள் பதினெட்டு. சிவபுராணம், கந்தபுராணம்.
2. திருவதிகை மன வாசகங்கடந்தார். இவர் மெய்கண்டாரின் மாண வரூள் ஒருவர்.
3. சிவபெருமானைச் சிவாகம விதிப்படி வழிபடுதற்கு யோக்கியதை யைப் பிறப்பிப்பதால்.
4. சுகத்தைச் சொப்பவன் (கொடுப்பவன்).
5. கிரியை முதலியவற்றைக் கூறுவது.
6. சாலோகம், சாமீபம், சாருபம் என்பனவற்றை.
7. கணவனை வழிபடும் மனைவியர்.
8. பிராரத்துவம், சஞ்சிதம், ஆகாமியம்.
9. சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை,
10. மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் -- பிரகிருதி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகாயம்.
11. பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம்.
12. ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவவேதம், அருத்தவேதம் என்னும் நான்குமாம்.
13. தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு; மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டவயுவழம் நிலத்திலே பொருந்தும்படி, வணங்குதல்.

14. சோமவார விரதம், திருவாதிரை விரதம், உமாமகேசரவிரதம், சிவராத்திரி விரதம், கேதார விரதம், கலியாணசுந்தர விரதம், துலவிரதம், இடபவிரதம், பிரதோஷ விரதம் என்பனவாம்.
15. சிவஞானசித்தியார் சித்தாந்த சாத்திரங்களில் ஒன்று. இதனைச் செய்தருளியவர் அருணந்தி சிவாசாரியர். திருமந்திரம் சைவத் திருமுறைகளில் ஒன்று. இதனை அருளியவர் திருமூலர்.
16. வேதம் என்றால் அறிதற்குக் கருவி எனப் பொருள்படும். அது "வித்" என்ற சொல்லடியாகப் பிறந்தது. வித் என்றால் அறிதல், விளங்கல் எனப்பொருள்படும்.
17. பிராம்மணம் என்றால் பிரம்மாவுக்குரியது என்று பொருள்படும். யாகத்தைச் செய்யும் பிரம்மா என்னும் புரோகிதருக்குக் கிரியை களை விளக்குவது என்பர். பிராம்மணம் என்றால் வேதமந்திர சம்பந்தமுடையது என்றும் பொருள்படும்.
18. சைவாகமங்கள் காமிகம் முதலாக வாதூளம் ஈரூக இருபத்தெட்டு. அவற்றுள் நான்கின்பெயர் காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம்.
19. சிவபுராணம், பன்டியபுராணம், இலிங்கபுராணம், கந்தபுராணம்
20. தூரியன்முன் தாமரை மலருகிறது. தூரியகாந்தக்கல் நெருப்பைக் கக்குகிறது. நீர் வற்றுகிறது. இவற்றுல் தூரியன் விகாரப்படுவதில்லை. இதுபோலவே இறைவன் விகாரப்படுவதில்லை.
21. அவர் சித்தர், யோகர், ஞானி, வேதமறிந்தவர், ஆகமாந்தி, அவர் அருளிய திருமந்திரம் பத்தாந்திருமுறையாக முறை செய்யப் பட்டுள்ளது.
22. திருப்பாவை என்பது வைஷ்ணவருடைய திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் ஒருபகுதி அதனைப் பாடியவர் ஆண்டாள் எனப்படும் தடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி. இவர் பெரியாழ்வாரின் பெண்.
23. திருவருள், அது ஆன்மாக்கள் புண்ணிய பாவங்களைப்பெருக்கவும், சுகதுக்கங்களைத் துய்க்கவும் பேரொளியாய் நிற்பது.
24. திருவாலவாய்ச் சொக்கலிங்கப்பெருமான், காரைக்கால் அம்மையார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், நக்கீரதேவர், பட்டினத் தடிகள், நம்பிராண்டார் கும்பி முதலியோர்.

பகுதி II:

1. (அ) திருமேனிகள் :

சிவபெருமான் அடியார்களுடைய பக்குவ நிலைக்கு ஏற்பக் கொண்டருளும் திருமேனிகள் பலவாம். அவை உருவத்திருமேனி, அருவத்திருமேனி, அருவுருவத்திருமேனி என மூவகைப்படும்.

உருவத்திருமேனி பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன். அருவத்திருமேனி சிவம், சத்தி, நாதம், வீந்து. அருவுருவத்திருமேனி சதாசிவம்.

உருவத்திருமேனி வடிவுடையது. அதை சகளத்திருமேனி என்பர். அருவத்திருமேனி வடிவமற்றது. அதை நடிகளத்திருமேனி என்பர். அருவுருவம் வடிவும், வடிவமற்றதுமானது. அதைச் சகள நடிகளத் திருமேனி என்பர்.

எனவே உருநான்கும், அருநான்கும், அருவுருவொன்றுமான ஒன்பது திருமேனிகள் நவந்தருபேதங்கள் எனப்படும். இவை ஆன்மாக்களின் பிறப்பை ஒழித்தற்கு இறைவன் கொண்டருளிய கருணை வடிவங்கள்.

(ஆ) சகலர் :

சகலர் என்பது ஆன்மாக்களுள் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களைமுடையவரான தொகுதியினரை. இவர் தேவர் முதல் மக்கள் இறுதியாகவுள்ள உயிர்கள். இவர் கலையாதி தத்துவங்களோடு கூடியவர்கள். சகலர் என்பது ச+கல் என்பது பிரிந்து பொருள்தரும். (ச = கூட, கல் = கூடியவர்)

(இ) சகலாவத்தை.

இது ஆன்மாவின் ஒரு நிலை. ஆன்மா தனது கரணங்கள் முதலியவற்றைப்பெற்று, இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சிறிது விளக்க முறும்நிலை. இது இரவின் இருளில் மூழ்கிக் கிடந்தகண், விளக்க கொளியால் இருள் நீங்கப்பெற்றுப் பல பொருள்களைக் காணுதல் போன்றது என்பர்.

(ஈ) குருவருள்.

'குரு' என்ற இரண்டு எழுத்துக்கள் மேலான கருத்துக்களையுடையவை. 'கு' என்றால் அறியாமை என்றும் 'ரு' என்பது, அறியாமையை விழுங்கும் தேஜஸ்-ஒளி என்றும் பொருள்படும். ஞானசிரியருடைய அருளினாலேயே சீடன் உய்தி பெறமுடியும். ஞானசிரியருடைய கடைக்கண் நோக்கமே பக்குவியாகிய சீடனை வாழ்விக்கின்றது. குருவருள்வழியே திருவருள் பெறுவதென்பதே சைவசித்தாந்த நெறியாகும். சைவசமயத்திருமுறைகளிலும், சித்தாந்தசாத்திரங்களிலும் குருவருள் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எட்டாந்திருமுறையாகிய திருவாசகம் குருவருள் விளக்கமாக இருக்கின்றது.

(உ) சீவன்முத்தர்.

இவர்கள் மெஞ்ஞானந்தலைப்பட மலக்குற்றம் நீங்கிப் பிறவிக் கிடமின்றி இருப்பவர்கள். இவர்கள் இல்லறத்தில் இருந்தாலும் தாமரையிலையில் தண்ணீர்போலப் பற்றின்றித் திகழ்பவர்கள். சீவன் முத்தர் என்பதன் பொருள் சீவிக்கும்பொழுதே பாசத்தினின்றும் விடப்பட்டவர் என்பதாம். இவர்களுடைய சஞ்சிதவினை குருவருளால் நீக்கப்பட்டது. இவர்களுக்கு ஆகாரியம் ஏறுவதில்லை. அப்படி ஏறினும் திருவருளால் நீங்கும். இவர்களுடைய பிரார்த்தம் தேகார்த்தத்தில் நீங்கும். ஆகவே இவர்கள் வினைத்தொடர்பில்லாதவராவார்கள்.

2. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளிடத்தில் விளங்கிய அற்புதங்கள்.

1. சிவபெருமானே குருவாகக் குருந்தமரத்தடியில் எழுந்தருளியிருந்து ஆட்கொள்ளப் பெற்றமை.
2. சிவபெருமானே நிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொண்டு வரும்படிக்கு. மண்சுமந்து அடிபடும்படிக்கும் பெற்றுக்கொண்டது.
3. புத்தர்களைத் தருக்கத்தில் வென்று ஊமைகளாக்கிப் பின் ஊமைதீர்த்துச் சைவர்களாக்கியது.
4. பிறவிதொட்டு ஊமையாய் இருந்த ஒரு பெண்ணை ஊமை தீர்த்துப் புத்தர்கள் வினாவிய வினாக்களுக்கு விடை சொல்லும்படி செய்தது.
5. தம்முடைய திருவாசகத்தையும் திருக்கோவையாரையும் சிவபெருமானே எழுந்தருளியவந்து எழுதும்படி பெற்றுக்கொண்டது.
6. எல்லாரும் காணக் கனகசபையினுள்ளே புதுந்து சிவத்தோடு குலிந்தது.

3. அறன் வலியுறுத்தல்.

அறன் வலியுறுத்தலாவது பெரியோரால் அறிவிக்கப்பட்ட அறம், இம்மை மறுமை மோட்சம் என்னும் முன்றையுங் கொடுத்தலால் அது பொருள் இன்பம் என்னும் இரண்டிலும் பார்க்க உறுதியுடையது எனக்கூறுதலாம்.

அறம் ஒருவனுக்குச் சிறப்பையும் செல்வத்தையும் தரும். அறத்தைவிடச் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. ஒருவனுக்கு அறந்தரும் நன்மையைவிட வேறு நன்மை பெருமை தரமாட்டாது. அறமில்லா மையை விடப்பெரிய கேடு வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே எவரும் இயன்றவரை அறஞ்செய்தல் வேண்டும்.

அறம் செய்வான் குற்றமற்ற மனத்தோடு இருத்தலே மேலான தர்மமாகும். அறஞ் செய்வதற்குப் பொருமை, ஆசை, சினம், கடுஞ் சொல் ஆகிய நான்கும் இருத்தலாகாது. தவணையிடாமல் உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது அறம். அது ஒருவனுக்கு இறக்குங் காலத்தும் பெரிய உதவியாய் நிற்பது. தர்மத்தின் பயன் இதுதான் என்றறியச் சாத்திரங்களைப் பார்க்கத்தேவையில்லை. பல்லக்கைச் சும்பவனிடத்தும் அதிலே ஏறிச்செல்பவனிடத்தும் அதைப் பார்த்தறியலாம் ஒருவன் கிரமந் தவறாமல் அறஞ்செய்து வருவானானால், அவ்வறம் அவனுடைய பிறப்பு வழியை அடைத்துக் காக்கும் கல்லைப் போல உதவிசெய்யும். அறத்தினாலேயே இன்பங்கிடைக்கும். அறமல்லா வழியால் பழியே கிடைக்கும். ஆகவே செய்யத்தக்கது அறம்; விட வேண்டியவை பாவங்கள். அவ்வறத்தை எந்நாளும் செய்து வருதல் வேண்டும்.

4. (அ) சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.

இப்பெரியார் பெருமாக்கோதையார் என்னும் பெரிய சேர அரசர். திருவஞ்சிக்கலம் என்னுமிடத்தில் இருந்து அரசு செய்தவர். பெரிய சிவபத்தர். சிவனடியாரிடத்திலே மிகுந்த பற்றுடையவராகையால், உவாமண் சும்ந்து உடம்பெல்லாம் நிறு பூசியதுபோலச் சென்ற வண்ணனைத் திருநிறு பூசிய சிவனடியார் என மதித்து விழந்து வணங்கியவர்.

பறவைகள், மிருகங்கள், மக்கள், தேவர் ஆகிய உயிரினங்கள் நினைப்பதை அறியக்கூடிய மதிநுட்பத்தைத் திருவருளாற் பெற்றவ

ராதலால் கழறிற்றறிவார் என்னும் சிறப்புப்பெயர் வெர்பற்ற. நாள்தோறும் சிவவழிபாடுசெய்து அவ்வழிபாட்டிறுதியிலே சிவபெருமானின் திருச்சிலம்பொலி கேட்டின்புறவர்.

சிவபெருமான் பாணபத்திரன் பொருட்டாக இவருக்கு எழுதிய திருமுகப் பாசுரங்கண்டு அப்பாணபத்திரனுக்குப் பொன் கொடுத்தவர். சிவபெருமான் திருக்குறிப்பால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரிடம் சென்று அவரை வணங்கி அவருடன் தோழரானவர். பின்னர் சுந்தரமூர்த்திநாயனரைச் சேரநாட்டுக்கு அழைத்து அரசிடத்தில் இருத்திப் பொன் சொரிந்து சிறப்பித்தவர்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிவபெருமான் அனுப்பியருளிய வெள்கையானீம்து திருக்கையாய் சென்றபோது தாம் தமது குதிரையின் செவியில் பஞ்சாட்சரத்தை ஓதியதும் அது ஆகாயமார்க்கமாகத் தாவிப்பாயத் தாமும் திருக்கையாசத்தை அடைந்து இறைவனைத் துதித்துச் சிவகணங்களுக்குத் தலைவராய் இருக்கும் பேறுபெற்றவர்.

இப்பெரியார் அருளிச் செய்த திருமுறைகள் பதினொன்று திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பொன்வண்ணத்தந்தாதி திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, திருக்கையாய நூனஉலா என்பனவாம்.

(ஆ) கண்டராதித்தர்.

சிவஞான கண்டராதித்தர் எனப்படும் இப்பெரியார் ஒருசோழ வேந்தன். இவருடைய முழுப்பெயர் இராசகேசரி கண்டராதித்தசோழன், இவர் பராந்தக மன்னனுடைய மகன். கண்டராதித்தரைப்போலவே மனைவியார் செம்பியன் மாதேவியாரும் பெரிய சிவபக்தர். இருவரும் தேவராத் திருமுறைகளில் எல்லையற்ற அன்புள்ளவர்கள், கண்டராதித்தர் தலைமையம்பலத்துக் கூத்தப்பெருமான்மீது பாடியருளிய திருவிசைப்பா ஒன்பதாவது திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) ஐயடிகள் காடவர்கோன்.

இப்பெரியார் பாமேச்சுவன்மன் என்னும் பல்லவவேந்தனாவார். இவரைக் காடவர்கோன் என நம்பியாண்டார் நம்பிகளே குறித்துள்ளார்கள். சிவபெருமான்மீது எல்லையற்ற பேரன்புகொண்ட இக்காடவர்கோன் பெரிய திருக்கோயில் கட்டியவர் மகனுக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தாம் சிவத்தலங்கள்தோறும் யாத்திரைசெய்த சிவபக்தர். இவர் சிவத்தலங்

கள்தோறும் பாடியருளிய 24 வெண்பாக்களின் தொகுதி கேஷத்திரத் திருவெண்பா எனப்பதினொராம் திருமுறையிற்றொகுக்கப்பட்டுள்ளன. முடிதடிப் பெரிய அரசராய் வாழ்தலிலும் பிச்சை ஏற்றுண்டு சிவ பெருமான் திருப்புக்ழ கேட்டிருத்தல் அதிக இன்பந்தருவது எனப் பாடிய பக்தி மேம்பாடு இவரது திருப்பாடல்களில் தொனிக்கின்றது.

(ஈ) சேந்தஞர்.

பட்டினத்தடிகள் திருவெண்காடர் என்னும்பெயரோடு பெரியகடல் வணிகம் செய்த காலத்தில் அவருடைய நலைமைக் கணக்கராய் இருந்தவர் இப்பெரியார். இவர், செப்புறை என்னும் ஊரினர் என்பதைச் "செப்புறைச் சேந்தன்" என்று தம்மைக்குறிக்கும் செய்யுளால் அறியலாம்.

பட்டினத்தடிகள் துறவு பூண்டபின் இவர் தாமும் துறவுபூண்டு திருத்தலங்களை வணங்கித் திருத்தில்லையில் இருந்த காலத்தில் அங்கே நடைபெற்ற தேர்விழாவின்போது ஓரிடத்தில் தேர் பெயராது நின்றது. அப்போது சேந்தஞர் இறைவனை வணங்கித் திருப்பல்லாண்டு என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளியதும் தேர் எளிதிற்பெயர்ந்து உருண்டது.

சேந்தஞர் பாடியருளியனவாக ஒன்பதாம் திருமுறையில் திரு விசைப்பாத்திருப்பதிகங்கள் மூன்றும், திருப்பல்லாண்டுத் திருப்பதிகம் ஒன்றும் உள்ளன.

(உ) சேக்கிழார் பெருமான்.

இவருடைய இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர் என்பர். இவர் குறைத்தூரைச் சேர்ந்த சேக்கிழார் என்றுங் குடியைச் சேர்ந்தவர். கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் தலைசிறந்த இவர் சிவபெருமானிடத்தும், சிவனடியாரிடத்தும் பக்தியுள்ளவர்.

இவருடைய பெருமையைக் கேட்டறிந்த இரண்டாங் குலோத்தங்கன் என்னும் சோழமன்னன், இவரை அரண்மனைக்கழைத்துக் கௌரவித்து முதன் மந்திரியாக நியமித்தான். ஒட்டக்கூத்தருடைய மாணவனாகிய இச்சோழமன்னன், நிரம்பிய தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்து விளங்கினான் அவன் காப்பிய நலம் வாய்க்காத சீவகசிந்தாமணியை அவைக்களத்தில் பண்டிதர்களைக்கொண்டு படிக்கச்செய்து கேட்டு ரசித்துவந்தான்.

சோழவேந்தனுடைய சீவகசிந்தாமணிப்பித்தை அறிந்த சேக்கிழார் அவனிடம், “அரசனே! இந்நூல் ரசம் நிரம்பிய நூலாக இருக்கலாம். ஆனால் இது உறுதிப்பொருளைத் தரமாட்டாது” என்றார். “அப்படியாயின் பயன்தரக்கூடியது வேறு எது?” என்று மன்னவன் கேட்டான். “இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டிலும் பயன் தரத்தக்கவை சிவகதைகளாகும். அவை அடியார் கதைகள் என்று சேக்கிழார் கூறினார். அவற்றை விரிவாக அறிய விரும்பிய மன்னன் ‘அடியார் கதைகள் யாவை?’ எனக்கேட்டான். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் முதலாகவுள்ள அடியார்களே” எனச் சேக்கிழார் கூற “அவற்றை விரிவாகத் தாங்களே தருதல் வேண்டும்” என்று மன்னன் சேக்கிழாருக்கு வேண்டினான்.

அடியார் கதைகளைத் தமிழிலே தருவதற்காகச் சேக்கிழாருக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் சோழமன்னன் செய்து கொடுத்தான். சேக்கிழார் தில்லையை அடைந்து கூத்தப்பெருமானை வணங்கி அவருடைய திருவருட்சம்மதத்தை நாடினார்.

அப்போது “உலகெலாம்” என ஓர் ஒலிகேட்டது. அதனைப்போல தலையாகக்கொண்டு “உலகெலா முணர்ந்தோதர்க்கரியன்” எனத் தொடங்கும் அடியார் கதைகளைச் சேக்கிழார் பாடியருளினார்.

சிவனடியார் கதைகளுக்குப் பெரியபுராணம், மாக்கதை, திருத்தொண்டர்புராணம் எனப்படும் திருநாமங்கள் வழங்குகின்றன. திருத்தொண்டர்புராணம் பாடியருளிய சேக்கிழாருக்குத் தொண்டர் சீர் பாடிவார் என்னும் பட்டத்தை நல்கிய அரசன், அப்புராணத்தை அரங்கேற்றிவித்தற்குப் பெரியவிழா எடுப்பித்தான். விழாமுடிவில் பட்டத்து யானையில் புராணத்தையும் சேக்கிழாரையும் ஏற்றித் தான் பின்னே அமர்ந்து இருக்கையாலும் சாமரைவீசி “இதுவல்லவோ நான் செய்த தலம்” எனமகிழ்ந்தான்.

முன்னர் பதினென்றாக முறைசெய்யப்பட்ட திருமுறைகளோடு பெரியபுராணத்தைப் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக வகுத்தார்கள்.

உமாபதிசிவாசாரியரால் போற்றிப்புகழப்பெற்ற சேக்கிழார் பெருமையைக்கூற நாம் யார்? முன்னர் கந்தமூர்த்தநாயனாருக்குத் “தில்லைவாழ் அந்தணர்” என்று சிவபெருமான் அடியேடுத்துக் கொடுத்தருள அவர் பாடியருளிய திருத்தொண்டர்த் தொகையை விரித்து

நம்பியாண்டார்நம்பிகள் திருத்தொண்டர்த் திருவந்தாதி பாடியருளிஞர். இவ்விரண்டையும், தேவாரத்திருப்பதிகங்களையும் ஆதாரமாக வைத்துச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தைப் பாடியருளிஞர்.

(ஊ) நம்பியாண்டார் நம்பிகள்.

இப்பெரியாரின் பெருமைகள் பல. திருநாரையூரிலே உள்ள பொல்லாப்பிள்ளையாரின் பேரருளுக்குப் பாத்திரானது, திருமுறைகளைப் பதினென்றாக முதலில் வகுத்தது, தாமே அரிய திருமுறைகளை அருளியது.

முன்னர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பாடியருளிய திருத்தொண்டர்த் திருத்தொகையை விரித்துத் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியைப் பாடியருளியது மாத்திரமன்றி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரிடம் தமக்குள்ள பக்திப்பெருக்கால் அந்நாயனாரிடமே அரிய திருப்பதிகங்களையும் பாடியுள்ளார். அவை ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி, ஆளுடையபிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம், ஆளுடையபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, ஆளுடையபிள்ளையார் திருவுலாமாலை, ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ஆளுடையபிள்ளையார் திருத்தொகை என்பனவாம். இன்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனாரீது திருநாவுக்கரசுதேவர் திருவேகாதசமாலையும் பாடியருளியுள்ளார்.

நம்பியாண்டார்நம்பி பாடியருளிய வேறு திருப்பதிகங்களும் உண்டு. அவை திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணியாலை கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தம் என்பனவாம்.

5. எரியுறு நீர் போலேகந் தங்கும்.

சிவத்தின் வியாபகத்தை இத்தொடர்மூலம் விளக்குகின்றார். தண்ணீரை வெந்நீராக்கினால் அவ்வெந்நீரின் ஒவ்வொருநீர்த்திவலையிலும் - அணுவிலும் சூடு வியாபித்திருக்கும். அதேபோல இறைவனும் எல்லா உலகங்களிலும் எல்லா உயிர்களிலும் நீக்கமற நிறைந்து வேறறக்கலந்திருப்பார். எங்கும் சிவமயம் என்பதே அதன் பொருள். அப்படிக்கலந்துநிற்கும் இறைவன் அவற்றில் சாராது தனித்தும் நிற்பன் என்பதும் அறிதல் வேண்டும்.

எங்கு மெவையு மெரியுறுநீர் போலேகந்
தங்குமவன் தானே தனி.

(ஆ) மூன்று திறத்துள்ளாரும் மூலமலத்துள்ளார்கள்.

மூலகை ஆன்மாக்களான விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்பவர்கள் மூலமலமாகிய ஆணவத்தை உடையவர்கள் என்பது கருத்து. மூலமலம் என்பது ஆணவத்தை. (ஏனைய மலங்கள் இடையில் இதனைப் போக்குவதற்காகத் தரப்பட்டவை.)

(இ) ஊமன் கண்போல.

ஆன்மா சிவத்தைக் காணுமைக்குக் காரணம் கூறவந்த உமாபதி சிவாசாரியர் அதனை விளக்குவதற்கு இத்தொடரை உவமையாகக் கூறுகிறார். கூகையின் கண்ணுக்குச் சூரிய ஒளி தெரியாது. (அதற்குக் காரணம் கூகையின் கண்ணில் உள்ள தசைத்திரள்) அதுபோல ஆன்மாவில் மலக்தற்றும் இருக்கும்வரை இறைவனைக் காண இயலாது. கூகை சூரிய ஒளியைக்காண இயலாதிருப்பது சூரியனின் குற்றமன்று. அதேபோல ஆன்மா சிவத்தை அறியாமல் இருப்பது எங்கும் வியாபித்துள்ள சிவத்தின் குற்றமன்று.

ஊமன்கண் போல ஒளியும் மிகவிருளே
யாமன்கண் காணு தலை.

(ஈ) அணுகு துணையறியா ஆற்றோனின்.

ஆன்மாவுக்கு என்றும் உறுதுணையாகவுள்ள அருளை ஆன்மா அறியாமல் இருப்பது எப்படி என விளக்கவந்த உமாபதி சிவாசாரியர் இத்தொடரைக் கூறுகிறார். ஒருவழிப்போக்கனுக்கு உறுதியாக அவனுக்குப்பின்னே சமீபத்திலே ஒரு துணையாள் போவதை வழிப்போக்கன் அறியாது போவதைப்போல ஆன்மாவும் அருளை அறியாதிருக்கிறது. இப்பாடலில் இன்னொரு உவமையும் அடுத்தவரியில் கூறப்பட்டுள்ளது. மெய், வாய் கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம் பொறிகள் தம் உணர்வுக்குத் துணையாக உயிர் இருப்பதை அறியாமையோலத் தனக்கு உதவியாக அருள் இருப்பதை ஆன்மா அறிவதில்லை.

அணுகு துணையறியா ஆற்றோனின் ஐந்தின்
உணாவை யுணரா துயிர்.

(உ) பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தல்.

திருவருளே குருவடிவாய் வருதலின் நோக்கத்தை இத்தொடரில் விளக்கியுள்ளார். மூலகை ஆன்மாக்களுள் சகலருக்கு இறைவன் குரு

வடிவாகி எழுந்தருளி ஆட்கொள்வர். அங்ஙனம் எழுந்தருளியாட் கொள்வது எப்படியெனில், காட்டிலுள்ள மாக்களைப் பிடிப்பதற்கு ஒரு பழக்கப்பட்ட மாளை ஒரு மரத்தடியில் வேடன் கட்டிவிடுவான். அதனைக்கண்ட காட்டுமாக்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் அந்த மாளைச் சூழ்ந்து நிற்கும். அவற்றை இலகுவில் வேடன் பிடித்துக்கொள்வதைப்போல பக்குவான்மாக்களைக் குருவடிவைக்காட்டி இறைவன் ஆட்கொள்வர் என்பது கருத்து.

பார்வை -- பழக்கப்பட்ட மிருகம்.

போர்வை -- குருவடிவம்(போர்த்துக்கொண்டு வந்ததுதிருவருள்)

வேடன் -- இறைவனுக்கு உவமை

மிருகங்கள் -- ஆன்மாக்களுக்கு உவமை.

பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்

போர்வையெனக் காணார் புவி.

6. உயிரவை நிலை:

உயிர்கள் பலவகைப்பட்டவை. அவை பலவிதத்தன்மைகளில் உள்ளவை. அவை பலவாய் நிலைகளில் பல பெயர்களைப்பெறும். அவற்றின் தொகையை எண்ணிக்கொள்ள இயலாது. உயிர்கள் சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என மூன்றுவகைப்பட்டவை. சகலர் என்பார் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களும் உள்ளவராவர். பிரளயாகலர் ஆணவம், கன்மம் என்னும் இரண்டு மலங்களையுடையவராவர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவம் ஆகிய மூலமலம் மாத்திரம் உள்ளவராவர். பிரளயாகலருக்குப் பிரளயத்திலே கலை அகலும். விஞ்ஞானகலருக்கு விஞ்ஞானத்தால் கலை நீங்கும். இவ்விதமாக மூவகை ஆன்மாக்களிலும் மூலமலமாகிய ஆணவம் பொருந்தியிருந்த போதிலும் அது விஞ்ஞானகலரில் சூக்குமமாகவும், பிரளயாகலரில் தூலமாயும், சகலரில் தூலதரமாயும் பொருந்தியிருக்கும். அன்றியும், சகலர் என்பார் தமக்கு ஆணவமலம் இருப்பதை அறியும் ஆற்றல் இல்லாதவராவர்.

ஆன்மாக்களுக்கு ஐந்துவித அவத்தைகள் உண்டு. அவத்தை என்றால் ஆன்மநிலைகள் என்றுபொருள். ஆன்மநிலைகளாவன நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் என்பன. இவற்றைச் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி துரியம், துரியாதீயம் என்று கூறுவர்.

ஆன்மா ஆணவமலத்தால் பிணிக்கப்பட்டிருப்பதால் தானாக எதையும் அறியமாட்டாது. ஆன்மாமீது தமக்கு இயல்பாகவேயுள்ள பெருங்கருணைக் குணத்தால் இறைவன் உடம்பு, உறுப்பு, உலக நுகர்பொருள் என்பனவற்றைக் கொடுத்தருளி அறிவிக்க ஆன்மா அறியும். இவ்விதம் இறைவன் உபகரித்தலைச் செய்தலையே தனாக கருணபுன போகங்களைக் கொடுத்தல் என்பர்.

ஆன்மா முற்றாக அறிவில்லாத சடப்பொருள் அல்ல. அது முற்றறிவுள்ள சிவமூலம். ஆனால் அறிவித்தால் அறிந்துகொள்ளக்கூடியது. ஆகவேதான் ஆன்மாவை சதசத்து என்பர். ஆன்மா ஆணவத்தைச் சார்ந்திருக்கும்போது உலக இன்பங்களே பெரிதெனக் கொண்டு நிற்கும். அது திருவருட்டுணையால் சிவத்தைச் சார்ந்த பின் சிவமே மெய்யென்றும் எல்லாம் சிவமயம் என்னும் உண்மையை உணர்ந்து நிற்கும். ஆகவே ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணம் நிற்கும் தரத்தது. அது சிவத்தைச்சாரும் நாள் எந்நாளோ?

**7. (அ) மாலொடயனறி யாதவண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்க டங்கள் மெய்யது
வென்பொடி நீறு
ஏலவு டம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிரு நீறே.**

திருமாலும் நான்முகனும் அறிந்துகொள்ளமுடியாத தன்மையுள்ளதும் மேல் உலகத்தில் உறைகின்ற தேவர்களுடைய உடம்பின், மேலதாவதும், சரீரத்தால் வருகின்ற துன்பங்களை நீக்குகின்றதும் பேரின்பத்தைத்தருவதும், திருப்பாற்கடலில்எழுந்த ஆலகால விடத்தை அமுதாகத் தாம் உண்ட திருநீலகண்டத்தையுடைய திருவாலவாய் இறைவனுடைய திருநீறே.

**(ஆ) முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர னாதல் திண்ணமே
யந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.**

மற்றெல்லா நெறிகளுக்கும் முற்பட்டதாய் முதன்மைபெற்று நிற்பது முழுமுதற்கடவுளும் மூன்று கண்களையுடையவருமாகிய சிவ பெருமானுடைய சிவநன்னெறியே. நாங்கள் அந்த முந்நெறியே புக லிடமாய் (தஞ்சமாகச்) சென்று சேர்ந்து கொள்ளுதல் உறுதியேயாம்.

அந்நெறியைச் சென்று சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் நல்லவழியாய் இருப்பது நமசிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்துமேயாம்.

(இ) அங்கம்மொழி யன்றாவ ரமரர் தொழுதேத்த வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் நகரில் பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரை மேல் செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத்தானே.

ஆறு அங்கங்களையுடைய வேதங்களைச் சொல்லும் முனிவர்களும் தேவர்களும் வணங்கித் துதிக்கின்றவர். இளம்பிறையினைச் சூடியவர். சிவந்த கண்களையுடைய சர்ப்பத்தைக் கச்சாக அணிந்தவர். இவ்வளவு பெருமைகளையுடையவரான இறைவன், தோணிகள்கயிசுதியாகப் போக்தவரத்துச் செய்கின்ற கடல்குழந்த திருக்கேதீச்சரம் என்னும் திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார்.

(அங்கம் மொழியன்றார் என்பதை வேதமே உருவானவர் என்று வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை உரை எழுதியுள்ளார்)

(ஈ) நல்காது ஒழியான் நமக்கு என்றுன்
நாமம் பிதற்றி நயன நீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய் குமுற
வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகி
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவிப் பொன்னம்பலம் என்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கு இரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே!

என்னை அடிமையாக உடைய முதல்வனே! "நமக்குப் பேரருள் அளியாமற் போகமாட்டான்" என்று நினைந்து உன்னுடைய திருப் பெயரைப் பல முறை உரைத்துக் கண்ணீர் பெருக வாய்குளறித் துதி செய்து வணங்கி, நெஞ்சத்தில் நினைந்து கசிந்து, பல முறை உன்னை அத்துவித பாவனைசெய்து, பொன்னம்பலம்! பொன்னம்பலம்! என்றே துதித்து அருள் கருதித் தார்ப்பு நிற்கும் உயிராகிய எனக்கு இரங்கித் திருவருள் புரிவாயாக.

வினாப்பத்திரம் 6.

பகுதி I.

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக :-

1. வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல் எது?
2. பிறன் பழிப்பதில்லாயின் நன்று என்றது எதனை?
3. வானப்பிரத்தன் என்பது யாரை?
4. சிவசின்னங்கள் யாவை?
5. மூவகைத் தீட்சைகள் எவை?
6. பஞ்சாக்கரம் என்றால் என்ன கருத்து?
7. ஐந்து மந்திரங்கள் எவை?
8. பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?
9. தேவி விரதங்கள் யாவை?
10. ஒரு மலத்தார் யார்?
11. சுத்த தத்துவங்கள் யாவை?
12. பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம் இவற்றின் ஆசிரியர் யார்?
13. சந்தானகுரவர் எந்த மரபைச் சேர்ந்தவர்கள்?
14. சாம வேத சங்கிதைகளின் பெயர்களைக் கூறுக.
15. திருநீற்றுப்பதிகம் என்கே எச்சந்தர்ப்பத்தில் யாராற் பாடியருளப்பட்டது?
16. கடிதெனவந்த கரிதனை உரித்தவர் யார்?
17. உபவேதங்கள் என்பன யாவை?
18. மாயை என்பது என்னை? அது எத்தனை வகைப்படும்?
19. முத்தி என்றால் என்ன? சைவசித்தாந்தி கூறும் மேலான முத்தி எது?
20. வந்தம்மலிகின்ற கால் மாதோட்டம் எங்குள்ளது?
21. காணமுடியாத இறைவனைக்கண்டு பூசிப்பது எப்படி?
22. தமிழ் வேதங்கள் என்பன யாவை?
23. திருக்கோயிலின் பிரதான பகுதிகள் எவை?
24. பஞ்ச கஞ்சகங்கள் எவை?
25. விஷ்ணு புராணங்கள் எத்தனை? அவை எவை?

பகுதி II:

எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. திருநீற்றுப்பதிகத்திலிருந்து நீர் அறிந்தவற்றைச் சுருக்கித் தருக.
2. பின்வருவனபற்றிச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
 - (அ) முக்காரணங்கள்.
 - (ஆ) இல்வாழ்க்கை.
 - (இ) நீத்தார் பெருமை.
 - (ஈ) அறன் வலியுறுத்தல்.
 - (உ) முக்குணங்கள்.
3. கடவுள் வழிபாடு அல்லது விரதம் என்பதுபற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
4. பின்வரும் பெரியார்களைப்பற்றிச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
 - (அ) அகச்சந்தானகுரவர்.
 - (ஆ) வேதவியாசர்.
 - (இ) கருவூர்த் தேவர்.
5. மந்திரமாவதுநீறு எனத்தொடங்கும் திருப்பதிகம் பாடப்பெற்ற வரலாற்றைச் சுருக்கிக் கூறுக.
6. பின்வரும் தொடர்கள் குறிக்கும் கதைகளைச் சுருக்கி எழுதுக.
 - (அ) அராவணங்குந் திருமேனி.
 - (ஆ) ஆலமதுண்ட மிடறு.
 - (இ) செந்துவர் வாயுமை பங்கன்.
 - (ஈ) அயிலைப் பொலி தருதலம்.
 - (உ) எண்ணிசைப்பட்ட பொருளாளர்.
7. பின்வரும் முதலையுடைய திருப்பாடல்களில் மூன்றை எழுதி அவற்றின் பொருள்களையுந் தருக.
 - (அ) முத்தி தருவது நீறு.
 - (ஆ) அருவரா தொருகை வெண்டலையேந்தி.
 - (இ) சுருவார்பொடி நீறுநல்ல துண்டப்பிறை.
 - (ஈ) வாழ்த்த வாயும்.

விடைப்பத்திரம் 6.

பகுதி I.

1. வீழ்நாட்படாமை நன்றூற்றல்.
2. துறவறத்தை.
3. மனைவியுடன் காட்டுக்குப் போய்த் தவம் செய்பவனை.
4. விபூதி, உருத்திராக்கம்.
5. சமயதீட்சை, விசேஷ தீட்சை, நிர்வாண தீட்சை.
6. அக்கரம் என்றால் அழிவில்லாதது என்பதுபொருள். பஞ்சாக்கரம் ஐந்தும் அகாரம், உகாரம், மகாரம், நாதம், விந்து என்பனவாம்.
7. ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம்.
8. தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்தவயவமும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.
9. சுக்கிரவார விரதம், ஐப்பசியுத்தர விரதம், நவராத்திரிவிரதம் என்பனவாம்.
10. விஞ்ஞானகலர்.
11. நாதம், விந்து, சாதாக்கியம், ஈசுவரம். சுத்தவிதத்தை என்பனவாம். இவற்றைச் சிவதத்துவம் எனவும் பிரேகாண்டம் எனவும் கூறுவர்.
12. பெரியபுராணத்தின் ஆசிரியர் சேக்கிழார். சிவஞானபோதஞ் செய்தவர் மெய்கண்டதேவர்.
13. சந்தானகுரவர் திருக்கைலாய மரபைச் சேர்ந்தவர்கள்.
14. கௌதுமம், ரானுயனீயம், சைமினீயம்.
15. மதுரையிலே திருவாலவாய் இறைவனை முன்னீட்டுக் கூன்பாண்டியனுக்கு வெப்பனோய் தீர்ப்பதற்காகத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்டது.
16. சிவபெருமான் யானைவடிவுடைய கயாசுரனைத் தேவர்பொருட்டுக் கொன்றருளியவர்.

17. உபவேதங்களாவன ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், அர்த்தவேதம் என்பனவாம்.
18. மாயை உலகத்திற்கு முதற்காரணமானது. அது சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என மூவகைப்படும்.
19. முத்தி என்றால் பாசபந்தங்களில் நின்று விடுபடுதல். சைவ சித்தாந்தங்களும் மேலானமுத்தி சிவசாயுச்சியமாம். அதாவது சிவபிரானோடு ஐக்கியமுற்றிருத்தல்.
20. ஈழநாட்டில் மேற்கக்கரையில் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ளது?
21. சதாசிவதத்துவத்தில் இருக்கும் இறைவனைக் காண இயலாதவர் திருக்கோயிலில் உள்ள திருமேனிகளையும், சிவனடியார் களையுங்கண்டு வணங்கி அருள்பெறலாம்.
22. தேவாரம், திருவாசகம் என்பன.
23. கர்ப்பக்கிரகம், கொடிமரம், பஸ்பீடம், பெரியகோபுரம், துவாரபாலகர்.
24. கஞ்சகம் என்றால் சட்டை என்று பொருள். அவை ஆன்மாவுடன் நின்று உபகாரப்படுதலால் கஞ்சகம் எனப்பட்டன. அவை கலை, வித்தை, அராகம், காலம், நியதி என்னும் ஐந்துமாம்.
25. வில்லு புராணங்கள் நான்கு. அவை காருடபுராணம், நாரதீய புராணம், வைணவ புராணம், பாகவதபுராணம் என்பனவாம்.

பகுதி II.

1. திருநீற்றுப் பதிகத்திலிருந்து நான் அறிந்தவை.

திருநீற்றுப்பதிகத்தால் திருநீற்றின்மேன்மை தெரிகின்றது. திருநீறு மந்திரமாகவும், தந்திரமாகவும் உள்ளது. தேவர்களும் முனிவர்களும், புண்ணியர்களும், இராவணனும் பூசிப்பொலிவுறுகின்றனர். எல்லாச்சமயங்களிலும் வேதங்களிலும் திருநீற்றின் சிறப்பே சொல்லப்படுகிறது. சிறப்பாகச் சைவசமயத்தவருக்கே உரியதான திருநீற்றைப் பிறசமயங்களும் போற்றுகின்றன. தக்கோரும், தேசமும் புகழுகின்ற திருநீற்றினைப் புண்ணியர் பூசிப்போற்றுகின்றனர்.

இன்னும் திருநீற்றின் சிறப்பினைத் தொகுத்துக்கூறினால் அது மந்திரமாவதும், வானவர் திருமேனியில் உள்ளதும், அழகாவதும், ஆகமமாக இருப்பதும், வேதத்திற் சிறப்பிக்கப்படுவதும், துன்பத்தை ஒழிப்பதும், ஞானத்தைத் தருவதும், அறியாமையை ஒழிப்பதும், வாயாரப் பேசப்படுவதும், சத்தியப்பொருளாய் இருப்பதும், மோட்சத்தைத் தருவதும், முனிவர்கள் அணிவதும், பெரியோர் புகழ்வதும், பத்தி தருவதும், வாழ்த்துதற்குரியதும், எண்வகைச் சித்திகளைத் தருவதும், பார்க்க இன்பமாய் இருப்பதும், அழகைத் தருவதும், போற்றியணிபவர்க்குப் பெருமை கொடுப்பதும், அகாலமறணத்தைத் தடுப்பதும், அறிவைத் தருவதும், உயர்வைத் தருவதும், உடம்பிற் பூசுவதற்கு இன்பமாயிருப்பதும், புண்ணியமாயிருப்பதும், பேச இனிமை தருவதும் தவத்தினர் ஆசையை ஒழிப்பதும் பேரின்பத்தின் முடிந்தபொருளாய் இருப்பதும், உலகமெல்லாம் புகழ்வதும், செல்வராய் உள்ளதும், துன்பம் ஒழிப்பதும், சிவலோகந் தருவதும், அணிவதற்குப் பொருத்தமாய் இருப்பதும் திரிபுரங்களைச் சுட்டதும், இம்மை மறுமைகளின் பயனாய் இருப்பதும், பயிற்சிக்குரியதும், பாக்கியமாய் உள்ளதும், சோம்பலைக் கொடுப்பதும், தூய்மையாக்குவதும், இராவணன் அணிவதும் சிந்தனைக்குப் பொருளாய் இருப்பதும், பராசத்தியின் சொருபமாய் இருப்பதும், பாவத்தை ஒழிப்பதும்; மெய்ப்பொருளாய் இருப்பதும், தேவர்கள் உடம்பிற்றிகழ்வதும், உடல்நோய் தீர்க்கவல்லதும், இன்பந்தருவதும், சமணர், புத்தர் ஆகியோர் கண்டபோது அவர்களைத் திகைக்கச் செய்வதும், எண்ணும்போது இன்பந்தருவதும், எட்டுத்திசையிலும் உள்ளவர்களும் போற்றும் தன்மையுள்ளதும் ஆகிய தன்மைகள் பொருந்தியது திருவாலவாயான் திருநீறே.

இன்னும் இத்திருநீற்றுப் பதிகத்தால் திருவாலவாய்ச் சிறப்பையும் அறியக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. திருவாலவாய் செழிப்பு வாய்ந்த நல்ல நெல் வயல்களையுடையது. அந்த வயல்கள் குளிர்ந்த நீர்வளத்தையுடையன. திருவாலவாய் அழகுயிக்க பெரிய மாளிகைகளையுடையது.

இப்பதிகத்தின் இறுதிப்பாடலில் இப்பதிகத்தை ஒதுபவர் நல்ல வராவர் என்றும், திருஞானசம்பந்தர் அந்தணர் என்பதும் அறியக்கூடக்கின்றன.

2. (அ) முக்காரணங்கள்.

காரணமின்றேல் காரியமில்லை. எள்ளு இல்லையேல் எண்ணெய் இல்லை. உலகத்துக்கு முன்று காரணங்கள் உண்டு. அவை முதற் காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம் என்பன. முதற்காரணங் கள் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என்பன. துணைக் காரணம் சிவசக்தி. நிமித்தகாரணம் சிவம். பாணை சட்டி செய்வதற்கு மண் முதற்காரணம். அச்சு துணைக்காரணம். குயவன் நிமித்த காரணம் ஆவனபோல் என்பர்.

(ஆ)

இவ்வாழ்க்கையாவது மனைவியோடு கூடி வாழ்தலின் சிறப்பு. அறம் என்று சொன்னால் அது இல்லற வாழ்க்கையையே குறிக்கும். அது அன்புக்கும் அறத்துக்கும் முதலிடமாய் உள்ளது. அது மனைவி யுடன் வீட்டில் வாழ்ந்துகொண்டே செய்யப்படுவது. அது பெற் றோருக்கும், மக்களுக்கும், அகதிகள், துறவிகள், வறியவர்கள் முத லானோருக்குந் துணையாகவும் உதவியாகவும் உள்ளது. இவ்வாழ்க் கைக்குப் பண்பு அன்பு. அதற்குப் பயன் எல்லா உயிர்களுக்கும் நலம் புரிவதாகிய அறம். எல்லாச் சிறப்புக்களையும் இவ்வாழ்க்கை யில் இருந்து கொண்டே பெறலாம். இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இரண்டறங்களுள் இல்லறமே சிறந்தது.

(இ) நீத்தார் பெருமை.

முற்றுந் துறந்த முனிவருடைய பெருமையைக்கூறுதல். அவர் கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு பொருள்களையும் தெரிந்து, ஐம்புலன்களையும் வென்றவர். அவரிடத்தில் நாம் அன்பு கூர்ந்து இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஒருகணநேரத்தானும் கோபிப் பாரேல் காத்தற்கடவுளாலும் அக்கோபத்தைத் தாங்க இயலாது.

(ஈ) அறன் வலியுறுத்தல்.

மேலேறால் உணர்த்தப்பட்ட அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பொருள்களுள் அறமே சிறந்தது எனல். ஏனெ னில் அறம் எனைய உறுதிப்பொருள்களான பொருள், இன்பம், வீடு என்பன முன்றையுந் தருவதால். அதனை வலியுறுத்திக்கூறுதல்.

செல்வப்பொருளும்; சுவர்க்கலோக இன்பமும் முத்தியுந் தருவதாகிய அறத்தை மனம் வாக்குக் காயம் என்கின்ற முக்காணங்களால் ஒன்றுபட்டு நாடோறும் தவறாமல் செய்தல்வேண்டும்.

(உ) முக்குணங்கள்.

சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்னும் மூன்றும் முக்குணங்கள் எனப்படும். மூன்றிற் சிறந்த சாத்துவிகமாவது ஞானம், அநுந், தவம், பொறை, வாய்மை, மேன்மை, மோனம். ஐம்பொறியடக்கல் என்னும் எட்டுமாம்.

இராசதமாவது மனவூக்கம், ஞானம், வீரம், தவம், தருமம், தானம், கல்வி, கேள்வி என எட்டுமாம். தாமதமாவது பேருண்டி, நெடுந்துயில், சோம்பல், நீதிவழு, ஒழுக்கவழு, வஞ்சம், மறதி, பொய்கோபம், காமம், கொலை, தாமதம் என்பனவாம்.

3. (அ) கடவுள் வழிபாடு.

கடவுள் திருக்கோயிலில் உள்ள இலிங்கம் முதலிய திருமேனியும், மெய்யடியாருடைய திருவேடமும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நிற்பார். அவர் அகத்திலே உயிர் இடமாகக்கொண்டும் நின்று அருள்செய்வார். ஆதலால் கடவுளை இவ்விடங்களில் வழிபாடு செய்யலாம். மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும், ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே என்பது மெய்கண்டதேவர் திருவாக்கு.

கடவுள் எங்கும் வியாபகமாய் நிற்பினும் அங்கெல்லாம் பாவில் நெய்ப்போல விளங்காது நிற்பார் என்பார். ஆனால் மேலே சொன்ன முன்றிடங்களிலும் தயிரில் நெய்ப்போல் விளங்கி நிற்பார் என்பார்.

கடவுளுக்குச்செய்யும் வழிபாடுகளாவன அவரை மின்சினாலே தியானித்தலும், வாக்கினாலே துதித்தலும், கைகளினாலே பூசித்தலும், கால்களினாலே வலம் வருத்தலும், தலையினாலே வணங்குதலும், செனிகளினாலே அவருடைய புகழைக் கேட்டலும், கண்களினாலே அவருடைய திருமேனியைத் தரிசித்தலுமாம்.

கடவுளை மெய்யன்போடு வழிபடுதல் வேண்டும். இரக்கம், வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தாய் தந்தை முதலிய பெரியோரை வழிபடுதல் ஆகியவை கடவுளுக்கு விருப்பமானவையாகும்.

ஆன்மாக்களுக்கு நல்லறிவும், நற்செயலும் நன்மை தீமைகளை அறியும் தன்மையுமாகியவை கடவுள் வழிபாட்டினால் கிடைக்கும். ஆதலால் வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் பெருங் கருணாநிதியாகிய கடவுளைப் பேரன்போடு வழிபடுதல் வேண்டும்.

கடவுளை உள்ளமுருகிக் கிரமமாக வழிபட்டால் அவர் எதிர்ப்படுவார். இவன் என்னைப் பன்னாள் அழைத்தான். இவன் அழைப்பொழியான் என்று எதிர்ப்பட்டு அருள்செய்வர் என்று திருநாவுக்கரசநாயனார் அனுபவித்து அருளிச்செய்துள்ளார். இந்தச் சாரம் நமக்குக்கிடைத்தது, நாம் கடவுளைவணங்கி முத்தியின்பம்பெறுப்பொருட்டேயாம் என்பது ஆறுமுகநாவலர் திருவாக்கு.

“கடவுள் வழிபாட்டினால் அறியாமை நீங்கும். பாவந்தேயும், புண்ணியம் வளரும், சிவபக்தி தழைக்கும், மழைபெய்யும், பஞ்சம் ஒழியும், நோய் குன்றும், உலகம் உய்யும்”.

(ஆ) விரதம்.

விரதமாவது ஆன்மா ஈடேற்றத்தின் பொருட்டு இன்ன தருமஞ்செய்ய வேண்டியதென்றும், இன்னபாவம் ஒழிக்கப்பட வேண்டியதென்றும், தத்தம் சகதிக்குப் பொருந்தும்படி வரையறுத்துக் கொள்வதாம். விரதத்திற்கு நோன்பு என்றும் பெயர்.

உயிர்களுக்குத் தீங்குசெய்யாமல் அவைகளைக் காப்பாற்றுவதே விரதமாம் என்ற பொருளில் “காப்பது விரதம்” என்று ஓளவையார் ஆத்திசூடியில் சொல்லியிருக்கிறார். இன்னும், தவம் என்று சொல்லப்படுவது ஒரு சீவனை வதைசெய்து அதன் மாமிசத்தைத் தின்னாமையேயாம் என்பதை “நோன்பென்பதுவே கொன்று தின்னாமை” என்று கொன்றைவேந்தனில் அருளியுள்ளார்.

விரதம் நித்திய விரதம் நைமித்திய விரதம் என இரண்டு வகைப்படும் நித்திய விரதமாவது அருளுடமை, இன்னஞ்செய்யாமை, புலால் உண்ணாமை, கொல்லாமை, கள்ளாமை, பொய்யாமை, கோபமின்மை முதலாய நல்லொழுக்க நெறிநின்று தவவாழ்வு வாழ்வதாகும்.

நைமித்திய விரதங்கள் பெரும்பாலும் உபவாச விரதங்கள் எனவுள்ளன. மனம் பொறிகளின் வழியே போகாது நிறுற்றபொருட்டு உணவை வீடுத்தேனும் கருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் முக்கூரணங்களினாலும் கடவுளை வீதிப்படி சிறப்பாகவழிபடுதலாம்.

பட்டினி கிடத்தல், உடம்பை வருத்துதல், ஒருவேளை உண்ணல், உணவைக்குறைத்தல் என்பன மாத்திரஞ் செய்வது விரதமாகாது. உபவாசத்துடன் சிவபூசை, ஆலயவழிபாடு, மகேசுரபூசை, திருவிளக்குகேற்றுதல் முதலாய சிவாலயத் தொண்டுகளும் சிவனடியார் தொண்டுகளும் செய்து, விரத மூர்த்தியின் மூலமந்திர செபமும், பஞ்சாட்சர செபமுஞ் செய்து, திருமுறைப்பாராயணமுஞ் செய்து கடவுளை வழிபடலே சிறந்த விரதமாம். இதனைப் பின்வரும் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத் திருமுறையால் நன்கறியலாம்.

**நன்று நோற்கிலென் பட்டினி யாகிலென்
குன்ற மேறி யிருந்தவஞ் செய்யிலென்
சென்று நீரிற் குளித்துத் திரியிலென்
என்றும் ஈசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே;**

விரதம் சிவவிரதம், தேவிவிரதம், விநாயகவிரதம், சுப்பிரமணிய விரதம், வைரவவிரதம், வீரபத்திரவிரதம் எனப்பல உபாசனா மூர்த்திகளை வழிபட்டுச் செய்வனவாம். இவற்றுள் சிவவிரதங்களாவன சோமவார விரதம், திருவாதினா விரதம், சிவராத்திரிவிரதம், பிரதோஷ விரதம் முதலாகப் பலவாம். தேவி விரதமாவன சுக்கிரவார விரதம், ஐப்பசி உத்தரநாள் விரதம், நவராத்திரி விரதம் என்பனவாம். விநாயகவிரதமாவன சுக்கிரவார விரதம், விநாயக சதுர்த்தி விரதம், விநாயக சட்டிவிரதம் என்பனவாம். சுப்பிரமணிய விரதமாவன சுக்கிரவார விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்தசட்டிவிரதம் என்பனவாம்.

விரதங்களின் பலனும் வேண்டுவார் வேண்டுவதைப் பொறுத்தனவேயாகும். இம்மையிலே கடன், வறுமை, நோய், பயம் என்பன நீங்கவும், செல்வம், மனை, பரீட்சையில் சித்தி என்பன கிடைக்கவும் விரதங்கள் பலன் தருகின்றன. மறுமையில் சிவலோகத்தில் மேலான முத்திநிலை கிடைக்கும் என்பது துணிபு.

4. (அ) அகச்சந்தான குரவர்.

ஈராண்டிற் சிவஞானம் பெற்றுயர்ந்த
 மெய்கண்டார் இணைத்தாள் போற்றி
 நாராண்ட பல்லடியார்க் கருள்புரிந்த
 அருணந்தி நற்றூள் போற்றி
 நீராண்ட கடந்தைநகர் மறைஞான
 சம்பந்தர் நிழற்றூள் போற்றி
 சீராண்ட தில்லைநகர் உமாபதியார்
 செம்பதுமத் திருத்தாள் போற்றி.

சைவசமயத்தின் இருகண்கள் எனத் திகழ்வன பன்னிரு திருமுறைகளும் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களுமேயாம். திருமுறைகளிற் பெரும்பகுதியைச் சமயகுரவராய நால்வர் பெருமக்கள் செய்தருளியவாறே சித்தாந்த சாத்திரங்களைச் சந்தானகுரவர் செய்தருளினார்கள். அவற்றை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் எனவும் வழங்குவர்.

சந்தான குரவர் நால்வருள் மெய்கண்ட தேவரும், அருணந்திசிவாசாரியரும், உமாபதிசிவாசாரியருமே சித்தாந்த சாத்திரங்களை அருளிச் செய்தனர். சந்தானகுரவருள் ஒருவராய மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார் அருணந்தி சிவாசாரியாருக்கு மாணவராயும், உமாபதிசிவாசாரியருக்குக் குருவாயும் இருந்தாரேயன்றி அவர் ஞானநூல்கள் எவற்றையும் அருளிச் செய்யவில்லை என்பர். சைவசமயநெறி, சிவதருமோத்தரம் ஆகிய சைவசமயநூல்களை அருளிச்செய்த மறைஞானசம்பந்தர் என்பார் அகச்சந்தானகுரவரல்லாத வேறொருபெரியாராவர்.

அகச்சந்தான குரவருள் முதல்வராய மெய்கண்டதேவர் திருக்கலைய பரம்பரையைச் சேர்ந்த பரஞ்சோதி முனிவருடைய மாணவர் என்பர். அவர் சிவஞானபோதம் என்னும் சாத்திரத்தை அருளினார். அவர் திருவெண்ணை நல்லூரைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய பிள்ளைத்திருநாமம் சுவேதவனப்பெருமாள் என்பர்.

மெய்கண்டதேவரின் மாணவருள் சிறந்தவர் அருணந்தி சிவாசாரியார் என்பவராவர். அவருக்குச் சகலாகம பண்டிதர் எனவும்

சதாசிவ சிவாசாரியார் எனவும் திருநாமங்கள் உள. அவர் சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபு:து என்னும் இரு பெருநூல்களைச் செய்தருளினார்.

அருணந்திசிவாசாரியரின் சீடரின் சீடராய உமாபதிசிவாசாரியரைக் கொற்றவன்குடி முதலியார் எனவும் வழங்குவர். அவர் தில்லைவாழ் அந்தணருள் ஒருவர். அவர் சித்தாந்த சாத்திரங்களுள் எட்டு நூல்களைச் செய்துள்ளார். அவற்றைவிடக் கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டாபுராணசாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், முதலிய பலநூல்களையுஞ் செய்துள்ளார். அவர் அருளிச்செய்த சித்தாந்த சாத்திரங்கள் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பு:ரெண்டை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதாது, உண்மைநெறிவிளக்கம் சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் எட்டுமாம்.

(ஆ) வேத வியாசர்.

வேதவியாசர் எனப்பெயர்பெற்ற இப்பெரியார் பராசர முனிவரின் மைந்தர். தவசிரேட்டர் என எல்லாராலும் போற்றப்படுபவர். வேதங்களை நான்காகப் பிரித்தவராதலால் வேதவியாசர் எனப் பெயர்பெற்றவர். (வியாசம்—பிரித்தல்) சிவபெருமானிடம் திருந்தி தேவரும், அவரிடம் சனற்குமாரமுனிவரும் பதினெண் புராணங்களைக் கேட்டனர். சனற்குமார முனிவரிடம் புராணங்களைக்கேட்டு முனிவர்களுக்குச் சொன்னபெரியவர் வியாசர். பாரதம் என்னும் இதிகாசத்தை வியாசர் பாடியருள விநாயகப் பெருமான் எழுதியருளினார்.

(இ) கருவூர்த்தேவர்:

இவரைக் கருவூர்ச் சித்தர் என்றுங் கூறுவர். இப்பெரியார் திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் இருபத்தொன்பதில் பத்துப்பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். இவருடைய இயற்பெயர் இன்னதெனத் தெரியாறையால் இவரது ஊராகிய கருவூர்ப் பெயராலேயே இவர் வழங்கி வருகிறார். இவர் அந்தணர் என்பர். இவர் தவத்தால் உயர்ந்த பெரியார். இவர் செய்தனவாகப் பல அற்புதங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. கோடையில் மழை பெய்யவும், நதிபெருகவும், திருக்கோயிற்கதவு திறக்கவும் பூதங்கள் குடைபிடித்துவரவும் இவர் செய்வித்தார். திருக்கோயிற் பிரதிட்டையின்போது மருந்தினகவும் இவர் செய்தார் என்பர்.

5. மந்திரமாவது நீறு என்னுந் தொடக்கத்துத் திருப் பதிகம் பாடப்பெற்ற வரலாறு.

மந்திரமாவது எனத் தொடங்கும் திருவெண்ணீற்றுத் திருப்பதிகம் எடுத்துக் கூறுமிடத்து, பிறவிக்கு ஏதுவாகிய மலத்தை நீக்குதற் குரிய பராசக்தியின் சொரூபக் கிரமத்தை விளக்குந் தன்மையது என்பர்.

“நீற்றுப் பதிக நிகழ்த்துங் காலை
மாற்றுப் பரையின் வரலா றுகும்”

பாண்டி நாட்டைக் கூன்பாண்டியன் என்பான் அரசாண்ட காலத்தில் சமண சமயம் அந்நாட்டிற் பரவியிருந்தது. சமணர் பாண்டியனையும் மயக்கித் தம்சமயத்திலே சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அரசனுடைய தேவியாராய மானி என்னும் மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரியார் குலச்சிறை என்பாரும் சைவசமயத்தில் அதிக பக்தி உள்ளவராயே இருந்தார்கள். அவர்களைக் காணும் நோக்கத்தோடு திருஞானசம்பந்த மூர்த்தினாயனார் பாண்டி நாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். அவர் திருவாலவாய் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கி ஆங்கிருந்த திருமடத்திலே அடியார் சூழ எழுந்தருளியிருந்தார். சிவனடியார்கள் திருமடத்திலே சிவநாம முழக்கஞ் செய்தமையைக் கண்டு பொருமையுற்ற சமணர் மன்னனுடைய உடன்பாடு பெற்றுத் திருமடத்துக்கு தீவைத்தார்கள்.

சிவனடியார் துன்பப்பட்டதைக் கண்டு வருந்திய சம்பந்தப் பெருமான் இறைவனை இறைஞ்சிச் “செய்யனே திருவாலவாய் ஐயனே அமணர் கொளுவுஞ்சுடர் பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே” எனத்திருப்பதிகம் பாடினார். பாண்டியன் வெப்புநோயினாலே மிக வருந்தியபோது சமணர் தாமறிந்த வைத்தியங்களைச் செய்தார்கள். அவற்றால் நோய் நீங்காமையால் அரசன் அறிவிழந்து பேச்சின்றிக் கிடந்தான்.

பாண்டியன் நிலைமையைக் கண்டு கலங்கிய மங்கையற்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் அரசனிடம் உண்மையைக் கூறினார்கள். சிவனடியார் வந்திந்த திருமடத்துக்குச் சமணர் கொளுத்திய நெருப்பே வெப்பு நோயாக வந்தது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இங்கே எழுந்தருளினால் இவ்வெப்புநோயேயன்றிப் பிறவிநோயும் நீங்கிவிடும் என்றனர்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரின் திருப்பெயர் மன்னனுடைய செவியிற் பட்டதும் அவன் அயர்வு நீங்க, “அப்பெருமானே இங்கே அழையுங்கள்” என்றான். சுவாமிகள் திருவாலவாய் இறைவனை வணங்கித் திருவருளை முன்னிட்டு அரண்மனைக்கு எழுந்தருளினார். அங்கே அரசன் சுவாமிகளை இரத்தினசனத்திலே இருத்தினான். சுவாமிகள் எழுந்தருளியமையைக் கண்ட சமணர் மனங்கொதித்து ஆரவாரித்தார்கள். அவர்களுடைய ஆரவாரத்தை அழிந்த மன்னன், ‘என் நோயை நீக்கி வென்றவர் எவரோ அவர் பக்கஞ் சேர்வேன்’ என்றான்.

நோய் தீர்த்தல் வழியாகத் தெய்வ உண்மை நிலைநாட்டுக என்று மன்னன் சொல்ல அவ்வாதத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு சமணர் மயிற்சீவி கொண்டும் குண்டுகை நீர் கொண்டும் தங்கள் மந்திரங்களை அருகனே காவாய் அருகனே காவாய் என முணுமுணுத்து அரசனுடைய இடப்பாகத்துநோயை நீக்க முற்பட்டார்கள்.

சமணருடைய மந்திரங்கள் பயன்படாமையால் மயிற்சீவிகள் பிரம்போடு வெந்து கருகின. அவர்கள் தெளித்த குண்டுகை நீர் மன்னனின் நோயை அதிகரிக்கச்செய்தது. அதனால் வருந்திய மன்னன் சம்பந்தப்பெருமானை நோக்கினான்.

சுவாமிகள் திருவாலவாய் இறைவனை நினைந்து திருநீற்றைத் திருக்கரத்திலே எடுத்தார். மந்திரமாவது நீறு எனத்தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளியவாரே திருநீறு கொண்டு மன்னனுடைய வலப்பாகத்தைத்தடவினார். திருநீறு, மணி, மந்திரம், மருந்து என மூன்றுங் கொண்டது உடனே வலப்பாகம் பொய்கை போலக் குளிர்ந்தது. வலப்பாகத்து நோய் இடப்பாகத்தைச் சேர்ந்ததும் இடப்பாகத்தில் இருமடங்கு வேதனையுண்டானது. அவ்வெப்பம் அருகில் நின்ற சமணரையும் வாட்டிற்று.

ஆரவாரமில்லாது அடங்கி நின்ற சமணரைப்பார்த்த மன்னன் “நீங்கள் தோற்றீர்கள். ஓடிப்போங்கள்” என்று கூறினான். பின்னர் சுவாமிகளை நோக்கி, ‘அடிகளே! நீங்களே இப்பாகத்தையும் அருள் செய்யுங்கள்’ என்றான். சுவாமிகள் திருநீறைக்கொண்டு அப்பாகத்தைத்தடவியதும் பாண்டியனுடைய வெப்பு நோய் முற்றாக நீங்கியது.

“ஞானசம்பந்தர் பாதம் நண்ணி நான் உய்ந்தேன்” என்று மன்னன் மகிழ்ந்தான். கூனையுடையவனாய்க் கூன்பாண்டியன் எனப்பெயர்பெற்ற அவன் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கால் கூன் நீமிரப்பெற்று நின்ற சீர்நெடுமாறனாயினார்.

6. (அ) அரா வணங்குந் திருமேனி.

இத்தொடர் பாம்புகள் அணியப்பட்டு விளங்கும் திருமேனியையுடைய சிவபெருமானைக் குறிக்கும். சிவபெருமானுக்குப் பாம்புகள் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் ஆபரணமாயின.

1. தாருகா வணத்து முனிவர்கள் தீய வேள்விசெய்து அதனினின்றும் புலி, பாம்பு, மான், துலம், பூதம் என்பனவற்றை உண்டாக்கிச் சிவபெருமானைத் துன்புறுத்தினார். அவர் அவற்றை ஆபரணமாகவும், ஆயுதமாகவும் தமக்கு உபயோகஞ்செய்து முனிவர்களுக்கு நல்லறிவு பிறக்கச்செய்தருளினார்.
2. காசிமுனிவர் மனைவியருள் ஒருத்தி கருடனையும், ஒருத்தி பாம்புகளையும் பெற்றனர். கருடன் திருமாலுக்கு வாகனமாகிப் பாம்புகளைக் கொல்லத் தொடங்கியபோது அவை சிவபெருமானைச் சரணடைந்து அவருக்கு ஆபரணங்களாயின.

இனி அராவணங்கும் என்பதனைப் பாம்பு வணங்கும் எனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். அப்படியாயின் இரண்டு கதைகள் அதற்கும் உண்டு.

1. பதஞ்சலிமுனிவர் தில்லையில் இறைவன் திருக்கூத்தைக்கண்டு வணங்கியபின்னரே உணவுண்பவர். இறைவன் மதுரையில் மீனாட்சியைத் திருமணஞ் செய்தகாலத்தில் அங்கே சென்ற பதஞ்சலி திருக்கூத்தைக் காணவேண்டுமென வணங்க, சிவபெருமான் அவருக்கு வெள்ளியம்பலத்தில் திருக்கூத்தாடிக் காட்டினார்.
2. அரா அணங்கும் எனக்கொள்ளின் அணங்குதல் பின்னி வளர்தல் எனப்பொருள்படும். அப்படியாயின் வம்மிச சேகரபாண்டியனுக்குச் சிவபெருமான் திருக்கரத்தில் அணிந்திருந்த பாம்பு,

மதுரையின் பழைய எல்லைக்காட்ட ஊர்ந்து வளைந்துகாட்டியதையும் அதனால் திருஆலவாய் எனப்பெயர்பெற்றதையும் குறிக்கும் என்பர். (ஆலம் - பாம்பு.)

(ஆ) ஆலமதுண்ட மிடறு.

தேவர்களும் அசுரர்களும் அமுதம் பெறுவதற்காகத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அதனால் அங்கே ஒருகொடிய நஞ்சு தோன்றியது. அதனைக்கண்டு எல்லாரும் அஞ்சி ஓடினர். அதனருகே சென்ற திருமாலின் உடம்பு நிறம்மாறி நீலநிறமாயிற்று. சிவபெருமான் அவர்களுக்கு அபயங்கொடுத்தருளி அந்த நஞ்சை உண்டு. தேவியார் வேண்டிக்கொள்ள அதனைத் தமது கழுத்திலேயே நிறுத்திக் கொண்டார். அந்த நஞ்சு ஊறியதால் அவர் கண்டம் நீலநிறமானது. ஆகவே நீலகண்டன் என அவர் பெயர் பெற்றார்.

ஆலம் தான் நுகர்ந்து அமுது செய்தானே என்பது தேவாரம்.

(இ) செந்துவர் வாயுமைபங்கள்.

இமயமலையரசன் தவத்துக்கு இரங்கிய உலகன்னையார் அன்னுக்கு மகளாகப் பிறந்து சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்து. அவரை மணந்து, உலகியல் என்றும் இடையடின்றி நிகழுதற் பொருட்டுச் சிவபெருமானால் தமது இடப்பாகத்தில் அமர்த்திக் கொள்ளப் பெற்றார். பவளம்போன்ற செந்நிறத்தையுடைய வாயினையுடைய உமாதேவியார் இறைவன் பாகத்தில் உள்ளார் என்பது கருத்து. மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரராய் இருப்பதைக் குறிப்பது. உமாதேவியார் இறைவன் திருமேனியில் பாதி பெற்றமை பிருங்கி முனிவர் உமாதேவியாரை நீக்கி இறைவனையே வலம்வந்த காரணத்தால் இறைவி இறைவன் உடலில் ஒருபாகமாகி அர்த்தநாரீஸ்வர் என அமைந்தனர். அர்த்த நாரீ ஈசுவரர் என்பது பாதி பெண்ணும் பாதி ஆணுமான உருவம்.

(ஈ) அயிலைப்பொலிதரு சூலம்.

சிவபெருமான் திருக்காத்திலுள்ள கூர்மையை விளக்கஞ் செய்கின்ற மூவிலைச்சூலம். இதனையே பாசுபதாஸ்திரம் என்பர். மூவிலைச்சூலம் குணஞ்சதிரிசூலக என வடமொழியில் குறிக்கப்படுகிறது. அதனால் முக்குணங்களை அவை குறிப்பதாகவிருக்கின்றன. ஆரணி,

ஜெனனி, ரோதயித்திரி என்பன முக்குணங்கள். சிலர் மலபரிபாகம், இருவினையொப்பு, சத்திரிபாதம் என்பனவும் இவற்றில் அடங்கும் என்பர்.

இச்சூலம் தாருகாவனத்துமுனிவர் செய்த யாகத்தில் எழுந்தது. இதனை முனிவர்கள் சிவபிரான்மீது ஏவுதலும் அவர் இதனைத் தமது திருக்கூத்தில் தரித்துக்கொண்டார்.

(உ) எண்டிசைப்பட்ட பொருளார்.

நான்கு பெருந்திசைகளும், நான்கு கோணத்திசைகளுமாகவுள்ள எட்டுத்திசைகளிலும் உள்ள காவல் தலைமையாளர் எனப்படும் அட்டதிக்குப் பாலகர் துதித்தற்குரிய பெருமையை உடையது திருநீறு என்பது இதன் பொருள்.

எட்டுத்திக்குகளும் அவைகளின் தலைநகரங்களும் அவற்றின் அதிகாரிகளும் பின்வருமாறு :-

எட்டுத்திக்குகள்	தலைநகரிகள்	தலைவரிகள்
1. கிழக்கு	அமராவதி	இந்திரன்
2. தென்கிழக்கு	தேசோவதி	அக்கினி
3. தெற்கு	சம்யமணி	இயமன்
4. தென்மேற்கு	கிருஷ்ணாவதி	நிருதி
5. மேற்கு	சுத்தவதி	வருணன்
6. வடமேற்கு	கெந்தவதி	வாயு
7. வடக்கு	மகோதயபுரி	குபேரன்
8. வடகிழக்கு	எசோவதி	ஈசானன்

7. (அ) முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோரி புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சீத்தி தருவது நீறு திருவாலவாயான்றிரு நீறே.

பாமுத்தியாகிய மோட்சத்தைக் கொடுப்பதும், எல்லாச் செல்வங்களையும் வேண்டாம் என்று வெறுத்த முனிவர்களால் அணியப்படுவதும், என்றும் அழிவில்லாததாய் உண்மைப்பொருளாய் உள்ளதும், சிவனடியாரால் புகழ்ந்து பேசப்படுவதும், இறைவன் திருவடிக்கு அன்புசெய்யத் தூண்டுவதும், அதனால் இன்பந்தருவதும், அணிமா,

மகிமா முதலான எட்டுவகைச் சித்திகளைத் தருவதும் திருவாலவாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய திருநீறேயாம்.

(ஆ) அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவருமறியா வண்ணமொள் ளெரியா
யுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்குங்
குருவராய் நின்றூர் குரைகழல் வணங்கும்
கோணமா மலையமர்ந்தாரே.

அருவருப்பில்லாமல் ஒரு திருக்காத்திலே பிரமதேவனுடைய வெண்மையான தலையோட்டை ஏந்தி வீடுதோறும் பிச்சை ஏற்கச் சென்ற பெருந்தகையார், கடல்போலும் நீல நிறத்தையுடைய திருமாலும் பிரமனும் அறியாதவண்ணம் உயர்ந்த நெருப்பாய் வளர்ந்தவர், திருமாலுக்குக் குருவாய் நின்ற உபமன்னிய முனிவரும் வணங்கும் சிறப்புடையதாய் ஒலிக்கும் கழலுடைய திருவடியை உடையவர், தருக்கோணமலை என்னும் திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார்.

இத்திருப்பாட்டில் இறுதியடியைத் திருமாலுக்குங் குருவாய் நின்றவர் சிவனே எனவும் கொள்ளலாம்.

உபமன்னிய முனிவர் புலிக்கால் முனிவரின் மைந்தர். அவர் "மாதவன் முடிமேல் அடிவைத்தவர்" எனப்போற்றப்படுவர்.

(இ) சுடுவார்பொடி நீறும் நல்ல துண்டப்பிறைக் கீழும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றுன்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

நெருப்பிலே சுடுபட்டு வெந்த திருநீற்றினையும், அழகிய இளம்பிறையையும், கோவணமும் சேர்ந்த அரைகுறை உடையையும், யானையின் தோலையும், அணிந்தவராசிய நீல நிறத்தையுடைய கழுத்தையுடையவர்; பாலாவித் தீர்த்தக்கரையிலே, பாம்பின் படம்போலும் இடையையுடைய உமாதேவியாருடன் ஸ்திமாக எழுந்தருளியுள்ளார், அவர் திருக்கேதீச்சரப்பெருமான்.

7. (ஈ) வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வரவினை யேன்நெடுங் காலமே.

தம்மை வாழ்த்துவதற்கு வாயும், நினைக்க அறிவில்லாத மனமும், தம்மை வணங்கத் தலையும் தந்தருளியவராய், தலைவனைய பெருமானை, ஆராய்ந்து எடுத்த சிறந்த பூக்களைக்கொண்டு துதிக்காமல், தீவினையினை யுடையவனைய நான் பல காலத்தை வீண்போக்கிய மதி வருத்தத்தை உண்டாக்குவது. அது வருந்தத்தக்கது. இறைவனை நினைக்கவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் வேண்டும் என்பது கருத்து.

வினாப்பத்திரம் 7.

பகுதி I.

1. கருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. அந்தணர் என்போர் யார்?
2. அறத்தினால் வரும் பேறுகள் யாவை?
3. மும்முர்த்திகள் யாவர்?
4. இறைவனுடைய மூவகை வடிவங்கள் எவை?
5. பஞ்ச தன் மாத்திரைகள் எவை?
6. குரு என்றது யாரை? அவரை வேறொப்படி அழைப்பர்?
7. விநாயக விரதம் யாவை?
8. இலங்கையில் தேவாரம் பாடப்பெற்ற திருத்தலங்கள் யாவை?
9. திருநாவுக்கரசுகவாயிகள் பாடியருளிய தேவாரங்கள் எத்தனையாம் திருமுறைகளாகும்?
10. ஆகமம் என்னும் சொல்லின் பொருள் யாது?
11. உமாபதிசிவாசாரியர் எழுதிய நான்கு நூல்களின் பெயர்களை எழுதுக.
12. சீதம்புனல் வயல் தழ்ந்த திருவாலவாய் எங்கே உள்ளது?
13. புகளி நிலாவும் பூசுரன் யார்?
14. பரிந்து நன்மனத்தால் வழிபடு மாணி யார்?
15. வீரதிகட்கருங்கலம் யாது?

16. வேதத்திற்கும் ஆகமத்திற்கும் வித்தியாசம் என்ன?
17. அகச்சமயங்கள் எனப்படும் சித்தாந்தம் ஆறும் எவை?
18. திருப்புகழ் பாடியருளிய பெரியார் யார்?
19. இருளில் இருளாகியும், ஒளியில் ஒளிவிட்டும் விளங்குவன எவை?
20. மூலமலம் என்பது எது?
21. ஞானேந்திரியங்களும் அவற்றின் விஷயங்களும் எவை?
22. சிவதருமம் என்பன யாவை?
23. ஊனநடனமாவது யாது?
24. ஞானநடனமாவது யாது?
25. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன என்ன?

பகுதி II.

எவையேனும் 5 வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரத்திலிருந்தும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்திலிருந்தும் அவர்கள் காலத்திலிருந்த சமணரைப்பற்றி என்ன அறிவீர்?
2. பின்வருவனவற்றுள் எவையேனும் நான்கைப்பற்றிச் சிறுகுறப்பு எழுதுக.

(அ) முத்தீ	(உ) நால்வகைப் பிறப்பு
(ஆ) ஐம்முகம்	(ஊ) சுத்தாவத்தை
(இ) குரு	(எ) இருவினையொப்பு
(ஈ) அத்துவா	(ஏ) தவம்
3. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருக்கேதீச்சரப்பதிகத்திலிருந்து அக் காலத்திலிருந்த திருக்கோயிலைப்பற்றி என்ன உண்மைகளை அறியலாம்?
4. பின்வரும் தொடர்கள் கூறும் திருவினையாடல்களைச் சுருக்கி எழுதுக.

(அ) பன்றியின் கொம்பணிந்த பரமன்.
(ஆ) பாங்குடை மதனைப் பொடியா விழித்தமை.
(இ) எடுத்தவன் தருக்கை விரலால் இழித்தவர்.
(ஈ) வேள்வி தடுத்தவர்.
5. "குருவினுடைய தன்மை" என்பதுபற்றி உமாபதிசிவாசாரியர் கூறியவற்றைச் சுருக்கி எழுதுக.

6. பின்வரும் தொடர்களை யுடைய பாடல்களை எழுதி அவற்றின் பொருள்களையுந் தருக.

(அ) ஆற்ற லடைவிடையேறு மாலவாயான்.

(ஆ) கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து.

(இ) இடுக்கப்பட்டிருக்கினும்.

(ஈ) அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேல்.

(உ) உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோடு.

7. சமய தீட்சையின் வகைகளை விபரமாக விளக்குக.

8. பின்வருவனவற்றுள் எவையேனும் நான்கினை விளக்குக.

(அ) வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான்.

(ஆ) பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்.

(இ) நற்குஞ் சரக்கன்று.

(ஈ) வாலறிவன் நற்றூள்.

(உ) தனக்குவமை இல்லாதான்.

(ஊ) அறவாழி அந்தணன்.

(எ) போக்குமவன் போகாப்புடகல்.

(ஏ) மேலொருவன் இல்லாதான்.

விடைப்பத்திரம் 7.

பகுதி I.

1. எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுதுவார்.
2. சிறப்பு, செல்வம்.
3. பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன்.
4. அருவம், அருவுருவம், உருவம்.
5. சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்.
6. தீட்சாகுரு, வித்தியாகுரு, போதகுரு என்பாரை அவரை ஆசாரியன், தேசிகன், பட்டாரகன் என்றெல்லாம் அழைப்பார்.
7. சக்கிரவரவிரதம், விநாயகசதுர்த்தி விரதம், விநாயகசட்டி விரதம் என்பனவாம்.
8. திருக்கோணமலை, திருக்கேதீசுவரம்.
9. நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகளாகும்.
10. ஆகமம் என்பது இறைவனிடமிருந்து வந்தது எனப்பொருள்படும்.

11. உமாபதிசிவாசாரியர் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களுள் எட்டு நூல்களைச் செய்துள்ளார். அவை சித்தாந்த அட்டகம் எனப்படும். அவற்றுள் நான்கு திருவருட்பயன், சிவப்பிரகாசம், கொடிக்கவி, சங்கற்ப நிராகரணம்.
12. பாண்டிநாட்டிலே மதுரையிலே உள்ளது.
13. புகலி என்றும் பெயர்பெற்ற சீகாழியிலே அவதரித்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள். சுரர், தேவர் எனப்படுதல்போல பூமியில் உள்ளதேவர் பூசுரர் - பிராமணர்.
14. மார்க்கண்டேயர்.
15. வெந்தநீறு (திருநீறு)
16. வேதம் பொதுநூல் ஆகமம் சைவத்துக்கே உரிய சிறப்புநூல் ஆகமங்கள் சைவருக்கே சிறப்பானவையாதலால் சைவர் ஆக மாந்திகள் எனப்படுவர்.
17. உண்மைச் சமயங்கள் என்றும், அகச்சமயங்கள் என்றும், சைவ மாதி இருமூன்று சமயமென்றும், ஆறாம் மாறவீறுடையவை என்றும் போற்றிப் புகழப்பட்டவை. **பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், பைரவம், சைவம்** என்னும் அறு மாம்.
18. அருணகிரிநாதர்.
19. இருளில் கிடந்தால் இருளாகவிளங்கும் **கண்ணாடி, படிகம், கண்** என்பன ஒளியில் ஒளிவிட்டு விளங்குதல்போல ஆன்மா ஆணவத்தில் அறியாமையோடும் திருவருளில் மெய்யறிவோடும் விளங்கும்.
20. ஆணவம்.
21. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்தும் ஞானேந் திரியங்கள். அவற்றின் விஷயங்கள் முறையே ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை என்னும் ஐந்துமாம்.
22. சரியை, கிரியை.
23. உயிர்களுக்குப் பிறப்பை விளையச்செய்து பக்குவப்படுத்துவது ஊனநடனம். இது ந, ம அக்கரங்களை முன் உடையது.
24. இது மோட்சத்தை உபகரிக்கும் அறுக்கிரகமாகும். இது சி, வ அக்கரங்களை முன் உடையது.
25. இந்நான்கும் நான்வகைநெறி எனப்படும். இவை சிவபிரானுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளேயாம். இவற்றைத் தாசுமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சுகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்பர். இவை முறையே தொண்டுநெறி, மகன்மைநெறி, தோழமைநெறி, நன்னெறி எனப் பொருள்தரும்.

பகுதி II:

1. சமணர்.

வைதிக சமயங்களுள் தலைசிறந்த சைவசமயம் ஒரு காலத்தில் வலிமையும் செல்வாக்கும் குன்றி இருந்தது. அதற்குக் காரணமாய் இருந்தவர் புத்தரும் சமணரும், சமணர் நன்றாகக் கல்விகற்று அரிய இலக்கிய இலக்கணநூல்களை இயற்றி, அறிவாளிகளிடையே, செல்வாக்குற்று, நாட்டு மன்னளையும் தங்கள் வலைக்குள் அகப்படுத்தித் தம்வழியிற் சேர்த்துக்கொண்டனர்.

வேதநெறியாகிய வைதிக வழிக்கு நேர்விரோதமான வழியொழுக்கும் தங்கள் சமயத்தை நாட்டிற்றாப்பி, சிவநெறிக்கும் சிவனடியாருக்கும் பெருந்துன்பங்களையும் செய்துவந்தனர். அன்றி இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ் அவர்களாற் சிதைக்கப்பட்டது. அவர்கள் இசையும் நாடகமும் காமம் பயப்பதால் அவை அல்லாதவை என ஒதுக்கி, இயற்றமிழ் ஒன்றே வளர்த்து நிலைக்கச்செய்தனர். அதனால் இசைநாடகங்கள் கெட்டொழிந்தன.

இப்படியானதொரு இருக்காலத்திலேதான், ஞான ஒளிபரப்பும் ஞானசம்பந்தர் அவதரித்தார். ஞான சூரியனான அவர் உதிப்பதற்கு முன் விடிவெள்ளிபோல அப்பர் சுவாமிகள் தோன்றினார்கள்.

சமண இருகைக்கீச் சைவ ஒளியைக் காலிக்கச்செய்யும் தொண்டை இருவரும் அற்புதமாகச் செய்தருளினார்கள்.

சமணரிடம் அதிகமாகத் துன்பப்பட்டவர் அப்பர் சுவாமிகள். அவரைச்சமணர் சண்ணும்பறையுள் இட்டு வருத்தியும், விஷப்பால் கொடுத்தும், மதயானையால் மிதிப்பித்தும், சுருங்கல்லோடு கட்டிக் கடலில் எறிந்தும் துன்புறுத்தினர். ஆனால் அப்பர்சுவாமிகள் திருவைந்தெழுத்து, திருநீறு ஆகிய இருசாதனங்களாற் தம்மைக்காத்து பல்லவ மன்னனுக்கு உண்மையை உணர்த்தி அந்நாட்டில் சைவப்பயிர் தழைக்க வளம் செய்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் பாண்டிநாட்டிலே சைவம் நலிவுறாமற் பாதுகாத்தார். மதுரை நகருள் குருவிச்சைபோலப்பரந்த சமணர், குருவிச்சை தாவிய மரத்தையே மறைத்தாற்போல அங்கே சைவசமயத்தை மறைத்து விட்டனர். இப்படியான சூழ்நிலையிலே தான் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

நாயனாரும் சிவனடியாரும் தங்கியிருந்த திருமடத்தில் சமணர் தீக் கொளுத்தி அவர்களைக்கொல்ல முயன்றனர். ஆனால் திருஞானசம்பந்தநாயனார் திருவாலவாய் இறைவனைப் பணிந்து திருப்பதிகம்பாடியருளி அத்தீயை அவித்ததும்ல்லாமல் அதனையே பாண்டியனுக்கு வெப்புநோயாகப் போகச் செய்தார்.

சமணரை அழிப்பதற்குத் திருவாலவாய் இறைவனுக்குத் திருவுள்ளச் சம்மதமோ என அவருடைய திருக்குறிப்பையறிவதற்கு நாயனார் பலமுறைவணங்கி வேண்டுகல் செய்தார். இறைவன் திருவருட்டுணையும் அவருக்குக்கிடைத்தது.

சமணர் எப்படியானவர் என்பதை நாயனார் திருப்பாடல்களால் நாம் அறியலாம். அவர்கள் சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்படாதவர், பொய்யர், ஏமாற்றுக்காரர், இறுமாப்புடையவர், துட்டர், வஞ்சகம் நிறைந்த நெஞ்சினர், நன்மைசெய்தறியாதவர், அருளாகிய தூய்மை இல்லாதவர், அல்லல் சேர் ஈனர்கள், வேதவேள்வியை நிந்தனை செய்து உழல்பவர்.

இத்தகைய கொடியவர்கள் அகத்தே கொடுமை நிறைந்தபைபோலவே, புறத்தேயும் அருவருக்கத்தக்க கொடுமை நிரம்பியவராவர்.

மாசேறிய உடலர், அமண்களுக்கள், கருப்பொடியார், மாசடைந்த மேனியார், கண், வாய் கழுவாமல் கஞ்சியை உண்பவர், ஊத்தைவாயர், குளித்தறியாதவர், பருத்த உடம்பினர், பாயுடுப்பவர், பாசிபடர்ந்த பல்வினர், கொசு மொய்க்கும் கண்ணினர், கையில் ஏற்றுண்பவர், நின்றுண்பவர், வாய்நாற்றத்தை மறைக்கச் சுக்குத்தின்பவர்.

சமண இருளை நீக்கிச் சைவ ஒளியைப் பரப்பிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சமணரிடம் அகப்பட்டு உய்தியறியாதிருந்த கூன்பாண்டியனுடைய வெப்புநோயை மாத்திரமன்றி, அவனுடைய கூணையும் பிறவிநோயையும் மாற்றியருளினார். அதன்பின் கூடன்பாண்டியன் நின்ற சீர்நெடுமாற நாயனார் ஆயினார். அவருடைய மனைவியார் மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரிகுலச்சிறையாரும் என்றும் சைவப்பயிர்வளர்த்த நாயன்மாராகவே இருந்தனர்.

2. (அ) முத்தி.

வேதங்களை முறையாக ஒதும் பெரியார்கள் ஆகவனீயம், தக்கினாக்கினியம், காருகபத்தியம் என்னும் முத்தீக்களை வளர்ப்பர்.

இவற்றை யாகாக்கினி என்பர். ஆகவளியம் வேதத்தை வழங்கச் செய்வது. தக்கினாக்கினியம் தேவர்களுக்குத் தக்கினை கொடுக்கச் செய்வது. காருகபத்தியம் பூலோகத்தை இரட்சிக்கச் செய்வது.

(ஆ) ஐம்முகம்.

சிவபெருமானுக்கு ஐந்து திருமுகங்கள் உண்டு. அவை ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் எனப்பெயர் பெறும். ஈசானம் அனைத்தையும் ஆள்வது தற்புருடம் அனைத்தையும் காக்கும். அகோரம் அனைத்தையும் அழிக்கும். வாமதேவம் அனைத்தையும் விளக்கும். சத்தியோசாதம் அனைத்தையும் தோற்று விக்கும்.

(இ) குரு.

குரு என்றால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகின்றவர் என்பது கருத்து. தீட்சை வைத்தவர், வித்தை கற்பித்தவர், சமய ஆசாரகிரியைகளைச் செய்தவர் ஆகிய பெரியார்கள் குரு எனப்போற்றத் தகுந்தவர்.

(ஈ) அத்துவா.

அத்துவா என்றால் வழி. உயிர்களின் மலப்பிணிப்பை அறுத்துச் சிவஞானமுண்டாக்கி முத்தி அடைவதற்கு வகுத்த வழி. (சித்த மல) மறுவித்துச் சிவமாக்கி எணையாண்ட அத்தன் என்பது திருவாசகம் அத்துவா மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வன்னாத்துவா, புவனாத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என ஆறுவகைப்படும். மந்திரம் 11, பதம் 81, வன்னம் 51, இவை சொல்வடிவானவை புவனம் 224, தத்துவம் 36, கலை 5, இவை பொருள் வடிவானவை. இவையாவும் ஆன்மாக்களின் வினைப்பயன் நுகர்ச்சிக்கு ஏதுவாய் விளங்கும்.

(உ) நால்வகைப் பிறப்பு.

இவை அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்னும் நான்காம். அண்டம் என்பது முட்டை. ஐம் என்பது பிறத்தல். முட்டையில் பிறப்பவை மீன், பறவை, பல்லி முதலானவை. சுவேதசம் வேர்வையில் தோன்றுவனவாகிய பேன், கிருமி, புழு என்பன. உற்பிச்சம் என்பது (உற்பித் = மேற்பிளந்து) பூமியிலிருந்து வேர் விதைகளால் உண்டாவன எனப்படும். அவை மரம், செடி, கொடி, புல் ஆதியன. சராயுசம் கருப்பையிலே தோன்றுவன. (சராயு = கருப் பாசயப்பை) அவை தேவர், மனிதர், விலங்குகள்.

(ஊ) சுத்தாவத்தை.

இது ஆன்மாவின் நல்லநிலை. கேவலம் சகலம்போன்ற அவத்தைகள் போலன்றிச் சுத்தாவத்தையில் ஆன்மா மலங்களும் பிறவிநோயும் நீங்கப்பெற்று வியாபக அறிவுபெற்றிருக்கும் மேலான சுத்தநிலையாம். இது இருனோடும் விளக்கொளியோடும் கூடியிருந்த கண்ணானது சூரியோதயத்தில் கிரணங்களோடு கூடிய சூரியனைக் காணுதல் போன்றது என்பர்.

(எ) இருவினையொப்பு.

இருவினையொப்பாவது ஒருதுறவியானவர் விரும்பப்பட்ட பொருள்களையும் வெறுக்கப்பட்ட பொருள்களையும் கண்டால் விருப்பு வெறுப்பில்லாது சமனோக்கில் நிறைந்தபோலப் பக்குவான்மாக்கள் நல்வினைப்பயனும் தீவினைப்பயனும் வந்தால் இரண்டிலும் விருப்பு வெறுப்பு இன்றி நிறைவு. உலகத்தில் விரும்பப்பட்ட பொருள்கள் பொன்பெண், பால், பழம், புடைவை. வெறுக்கப்பட்டவை பாம்பு, தேள், நோய், துரித்திரம் என்பன. ஒடும்செம் பொன்னும் ஒப்பவே நோக்குபவர்களுக்கு வினையொத்து நிற்கும். "வினையொத்தபின் கணக்கிலாத திருக்கோலம் நீ வந்து காட்டினாய் கழக்குன்றிலே" — திருவாசகம்.

(ஏ) தவம்.

தவமாவது நெருப்பு, நீர், மழை, வெயில், பனி முதலியவற்றையும் பொருட்படுத்தாது மனமும் பொறிகளும் ஒருவழிப்படுமாறு நின்று உடம்பை வருத்திச்செய்யும் அரிய சாதனையாம்.

3. திருக்கேதீச்சரத்தின் பெருமை.

சைவசமயத்தவருக்குரிய புராதன சிவத்தலங்கள் ஆயிரத்தெட்டு. அவற்றில் பாடல் பெற்றவை இருநூற்றெழுபத்துநான்கு. இவற்றுள் ஈழநாட்டில் உள்ளவை திருக்கோணமலையும் திருக்கேதீச்சரமும். இவ்விரண்டும் ஈழத்தின் இருகண்களெனக் கிழக்குக் கரையிலும் மேற்குக் கரையிலும் திகழ்வன.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன முறையாய் அமைந்த திருக்கேதீச்சரத்தைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் போற்றிப் பாடியுள்ளார். அவர் தூரத்தே நின்று சொன்மலைபாடித் தொழுதமர்ந்தார் என்று அவர் வரலாறு கூறுகின்றது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் கண்ட திருக்கேதீச்சரம் சீரும் சிறப்பும் பொலிவும் புகழும் வாய்ந்திருந்தது.

சென்னியிலே பாம்பணிந்த கேதீச்சரநாதன் கௌரியம்பிகையோடு அங்கே கோயில் வீற்றிருக்கின்றார். அவர் நித்திய கல்யாணர் எனப்போற்றப்பெறும் மணவாளன். ஆலகால விஷத்தை உண்டு கண்டங்கறுத்தவர். இளம்பிறையைச் சூடியவர். கண்மேல் ஒருகண்ணை நெற்றிக்கண்ணையுடையவர். அவர் அடியார்களுக்கு நோய், வினை, பிறவி ஆகியவற்றை ஒழித்தருள் செய்பவர். பன்றியின் கொம்பணிந்த பரமன், எம்மை எல்லாம் ஆள்பவர், எமக்கெல்லாம் நன்மையைச் செய்துள்பவர் என்று சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் போற்றியுள்ளார்கள்.

திருக்கேதீச்சரநாதனை அன்புமிக்க அடியார்கள் தினமும் துதித்துப் பல வரங்களைப் பெற்றனர். அடியார்கள் மாத்திரமன்றி பிரமா, விஷ்ணு முதலானோரும், தேவர், கந்தருவர், இராக்கதர், நாகர், சூரியர், வசுக்கள், முனிவர்கள் முதலானோரும் அங்கே உறைந்து இறைவனை வணங்கி வரம்பெற்றுய்ந்தனர்.

திருக்கேதீச்சரத்தின் பெருமையை மிக அற்புதமாக வருணித்த சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதன் அமைப்பையும் அழகையும் பொலிவையும் சிறப்பித்துள்ளார்கள். திருக்கேதீச்சரம் கடற்கரையைடுத்துள்ள பாலாவி தீர்த்தக்கரையிலே உள்ளது. அக்கடலில் கப்பல்கள் மிகுதியாகப் போக்குவரத்துச் செய்தன என்பதை வங்கம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்டநன்நகரம் என அருளினார். அந்தக் கடலிலே வெண்ணிறமான சங்குகள் மிகுதியாகவுண்டு என்பதை வானத்துறாமலியுங்கடல் என்றார். அக்கடல் பூமியை விருத்திசெய்கின்றது. இலங்கைக்கு வளத்தைத் தருவது என்ற கருத்தில் வையம் மலிகின்றகடல் என்றார்.

பாலாவி தீர்த்தத்தின் பெருமையைப் பலவாகப் பாடியுள்ளார். அது பெரிய அலைகளை வீசிப்பெருகுகின்றதென்பதைப் பரியதிரை எறியாவரு பாலாவி என்று பாடியுள்ளார். பாலாவி தீர்த்தத்தின் கரையில்சிவபுண்ணியத்தைச் செய்கின்ற மெய்யடியார்கள் தொழுநிற்கின்றார் என்பதைப் பத்தாகிய தொண்டர் தொழும் பாலாவி எனப் போற்றியுள்ளார்.

மாதோட்டநன்நகர் இன்று மாந்தை என வழங்குகின்றது. மாதோட்டம் முற்காலத்தில் சிறப்புடன் விளங்கிற்று. அங்கே பசுமை

யான சோலைகள் தழவிருந்தன. அச்சோலைகளில் நல்லயா, வாழை, தென்னை ஆகிய மரங்கள் நிறைந்திருந்தன. அங்கே வரிய சிறையை யுடைய வண்டுகள் கூட்டங் கூட்டமாய்த் திரிந்து தேனுண்டு யாழ்போலும் இனிய ரீங்கார ஒலியைச் செய்தன என்பதை வரியசிறை வண்டு யாழ்செயும் மாதோட்டம், மட்டுண்டு வண்டாடும் பொழில் மாதோட்டம், மாவின்கனி தூங்கும் பொழில் மாதோட்டம் என்றெல்லாம் வருணித்துள்ளார்.

4. (அ) பன்றியின் கொம்பணிந்த பரமன்.

எனத்தெயிறணிந்தான் திருக்கேதீச்சரத்தானே எனவரும் தேவாரத்திற குறிக்கப்பட்ட திருவினையாடல் வருமாறு: இரணியாட்சன் எனனும் அசுரன் இப்பூவுலகைத் தன் வயிற்றுள் மறைத்துப் பாதலம் புகுந்தான். திருமால் பெரிய பன்றியருவெடுத்துப் பாதலம் புகுந்து தன் கொம்பினால் அவ்வசுரனைக்கொன்று பூமியை மீட்டுவந்தார். அதன்பின் அவர் தம் வெற்றி மேம்பாட்டினால் செருக்கடைந்து தாமே பரம்பொருள் என இறுமாந்து திரிந்தார். அதுகண்டு தேவர்கள் வேண்டிச் சிவபெருமான் திருமாலாகிய பன்றியின் கொம்பைத் தமது திருக்கவத்தால் ஒடித்துக் கொண்டபோது திருமாலாய் பன்றி தனது செருக்கைவிட்டுச் சிவனைப் பணிந்தார். அக்கொம்பைச் சிவபிரான் தமது மார்பில் அணிந்தருளினார்.

(ஆ) பாங்குடை மதனைப் பொடியா விழித்தமை

அழகுமிக்க மன்மதனைச் சிவபிரான் தமது ஸோக்கால் சாம்பராக எரித்தமை இதிலே கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு காலத்தில் தூயன்மன் ஆதியோரால் தேவர்கள் துன்பப்பட்டபோது சூரனையழிக்கத் தாம் ஒரு திருகுமாரனைத் தந்தருளுவதாக இறைவன் தேவர்களுக்கு வரம் கொடுத்தார்.

இதற்குள் சனகாதி முனிவர் தமக்கு ஞானப்பொருளை விளக்கியிருந் வேண்டுமென இறைவன் அதற்காகஞானமுத்தியை தாங்கியமோன நிலையிலமர்ந்தார். அவர்மோனங் கலைந்தாலன்றித் திருக்குமாரன் தோன்றான் எனக்கண்ட தேவர் மன்மதனை நெருக்கி இறைவன்மீது மலரம்பு தொடுத்து மோனத்தைக் கலைக்கக் கட்டாயப்படுத்தினர்.

மன்மதனுடைய செயலுக்காகச் சிவபெருமான் நோக்குதலும் அவன் சாம்பலாயினான். பின்னர் அவன்தேவி இரதி அழுதுபுலம்ப அவனை அவளுக்கு மாத்திரம் புலப்படும்படியும் ஏனையோருக்குப் புலப்படாது தன்செய்யைச் செய்யவும் அருளியதால் அவன் உடம்பில்லாதவன் (அனங்கன்) ஆயினான்.

(இ) எடுத்தவன் தருக்கை விரலால் இழித்தவன் :

எடுத்தவன் என்பது இராவணனை. அவன் எடுக்க முயன்றது கயிலையை. இராவணன் தனது புட்பகவிமானமேறி ஆகாயமார்க்கமாகச்சென்றபோது கயிலைமலை அவன் செல்வைத் தடுத்தது. கோபங் கொண்ட இராவணன் அம்மலையைப் பெயர்த்து எடுத்து எறிய முயன்றபோது இறைவன் தமது திருவடிப்பெருவிரலால் அவனை மெதுவாக அழுத்தியதும் அவன் அழுதுபுலம்பினான். அழுதவனானபடியால் அவனுக்கு இராவணன் என்றபெயர் உண்டாயிற்று. அழுதுபுலம்பிய இராவணனைக் காப்பாற்ற மனமிரங்கிய வாசீசமுனிவர் அவனிடம் சிவனைநோக்கி சாமவேதம் பாடித்துதிக்க எனக்கூற அவன் அப்படியே துதித்துப் பல வரங்கள் பெற்றாய்ந்தான்.

(ஈ) வேள்வி தடுத்தவர்.

வேள்வி செய்தவன் தக்கன். வேள்வி தடுத்தவர் சிவபெருமான் தக்கன் என்பவன் பிரமதேவனின்மகன். அவன் பெருந்தவஞ்செய்து மோதேவியாரைத் தனக்கு மகளாகப்பெற்றுச் சிவபெருமானுக்குத் திருமணஞ் செய்வித்தவன்.

சிவபெருமான் தன்மருகன்தானே என்று எண்ணி அவரைப் புறக்கணித்துத் தான்செய்த பெரியவேள்வியில் ஏனைய தேவர்களை உட்பசரித்தவன். அவனுடைய அகந்தையை அழிக்கத் திருவுளம் கொண்ட சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் வீரபத்திரரைத் தோற்றுவித்து அவரைக்கொண்டு தக்கன் வேள்வியை அழிப்பித்தார்.

5. குருவினுடைய தன்மை. (அருளுருநிலை)

திருவருள் இல்லையேல் ஆன்மா அறிவைப்பெறமாட்டாது என்று முன்னர் கூறியவர் இப்போது திருவருளே குருவடிவாய் வருவது எனக்கூறியுள்ளார்.

திருவருள் வெளிப்பட்டும் பிரகாசிக்கின்றமையே குருவின் தன்மை. அவர் ஞானவடிவமானவர். முன்னர் அருவமாய் இருந்து ஆன்மாவுக்குத் தோன்றாத துணையாய் இருந்த திருவருள் இப்போது ஆன்மாவுக்கு நன்மைசெய்யும் பொருட்டு உருவந்தாங்கி வருகின்றது.

குரு என்றால் பாசத்தை நீக்குபவர் என்பது பொருள். அவருடைய அருமையை சீடனன்றிப் பிறாறியார். சீடன்தானும் ஆணவமலம் வலி குன்றிய பின்னரேதான் திருவருள் குருவடிவாக வருவதை அறிவன்.

காட்டுமிருகங்களை அகப்படுத்தும் மக்கள் அவ்வவ்வினத்து மிருகங்களில் ஒன்றையோ இரண்டையோ பழக்கி அவைகளைப் பார்வை என உபயோகித்து ஏனைய மிருகங்களைப் பிடிப்பர். அதுபோலவே இறைவனும் ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த பெருங்கருணையால் எமக்குப் பழக்கமான மானிடவேடந்தாங்கிக் குருவாக எழுந்தருளுவர்.

குருவருளின்றி ஞானநூல்களை ஐயந்திரிபின்று அறிந்துகொள்ள இயலாது. அஞ்ஞானத்தை நீக்கியருளுங்குருவே மெய்ஞானத்தையுங் கொடுத்தருளுவர். குருவினுடைய தீட்சை மிகவும் இன்றியமையாது வேண்டப்படும்.

அவருடையபார்வை, அவர் ஸ்பரிசும், அவர் வாசகம் என்பன சீடனைப் பக்குவியாக்குவிக்கும். பாம்பு தீண்டப்பட்ட ஒருவனுக்கு விஷம் ஏறியிருக்கும். அந்த விஷத்தை நீக்கக் கீரியைக்கொண்டு வந்து அவன்மேல்தடவினாலும் அந்தவிஷம் இறங்காது. ஆனால் விடவைத்தியன் தன்னைக் கீரியாகப் பாவனைசெய்து நோயாளியை நோக்கியதும் அவ்விஷம் இறங்கிவிடுகிறது. இப்படியே கருட பாவனையும் விஷத்தை இறக்கும்.

மலம், அஞ்ஞானம் என்பவற்றை நீக்கும் குருவானவரும் தம்மைச் சிவனெனவே சிவோகம் பாவனைசெய்து அருள் செய்வதால் இவை சித்திக்கின்றன. இப்படியாகக் குருவடிவந்தாங்கி இறைவன் திருவருள் செய்வது சகலரான மும்மலமுடையவருக்கே. ஏனை இருமலங்களை

உடையவராய பிரளயாகலருக்கு இறைவன் தாமே நேரில் எழுந்தருளி வந்து மான், மழு, துலம், புலித்தோலாடை என்பன துலங்கக்காட்சி கொடுத்தருளுவர். ஒருமலமுடையவராய விஞ்ஞானகலருக்கு அவர்தம் உள்ளத்தே தோன்றியருளியாட்செய்வர்.

சூரியகாந்தக் கல்லில் சூரிய ஒளிபட்டு அக்கல்லினின்றும் உண்டாகும் அனல் பஞ்சைளிக்கின்றது. அதுபோலவே குருவின் திருவருளால் ஆன்மாவில் ஞானம் உண்டாகி மலம், அறியாமை என்பவற்றை இல்லாமற் செய்துவிடுகிறது. சூரியனின்றேல் சூரிய காந்தக்கல் பஞ்சை எரிக்காது. குருவின்றேல் ஆன்மா மலத்தைப் போக்கிக்கொள்ளமாட்டாது.

சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சம் போலவே
சூரிய காந்தம் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
சூரியன் சந்நிதி யிற்குடு மாறுபோல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே.

— திருமந்திரம்.

வினாப்பத்திரம் 8.

பகுதி I

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. கணமேயுங்காத்தல் அரிது எது?
2. அனைத்தறம் என்பது எப்படியானது?
3. முப்பொருள்கள் என்பன யாவை?
4. நான்கு கரணங்கள் எவை?
5. பஞ்சதத்துவங்கள் யாவை?
6. பஞ்சகோசங்கள் யாவை?
7. சுப்பிரமணிய விரதங்கள் யாவை?
8. மூவகை ஆன்மாக்கள் யாவர்?
9. சிவபிரானால் அருளப்பட்ட நூல்கள் எவை?
10. சிவபெருமானுடைய அருவுருவத்திருமேனி யாது?
11. சிவப்பிரகாசம், திருமந்திரம் இவற்றைச் செய்தருளியவர் யாவர்?
12. வேதங்களை நான்காக வகுத்தவர் யார்?
13. தர்மசாஸ்திரங்களை எழுதிய இருபெரியார் யாவர்?
14. சந்தானகுரவர் நால்வரின் பெயர்களைக் கூறுக.
15. மாயையின் உபகரிப்பு எதைப் போன்றது?
16. தம்பிரான் தோழர் என்பது எவரை?
17. வித்தியாதத்துவங்கள் எவை?
18. ஆறுகோடி மாயா சத்திகள் எவை?
19. ஆண்டான் அடிமை என்னும் முறை தோன்ற அருள்பட்ட திருமுறை எது?
20. மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் இறைவன் அருள்புரிதல் எவ்வாறு?
21. கன்மேந்திரியங்களும் அவற்றின் தொழில்களும் எவை?
22. பரமுத்திக்குச் சாதனம் யாது?
23. நயனதீட்சை என்பது எதனை?
24. திருக்கைலாய பரம்பரைச்சந்தானத்தை முதல்வரியிலிருந்துகூறுக.
25. மந்திரம் என்பதற்குப் பொருள் யாது?

பகுதி II.

எவையேனும் 5 வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. வாழ்க்கைத் துணைநலம் என்பதுபற்றித் திருவள்ளுவர் கூறிய வற்றை உமது வசனத்தில் எழுதுக.
2. பின்வருந் தொடர்களை விரித்து விளக்குக.
 - (அ) இருமை வகைதெரிந்தீண்டறம் பூண்டார்.
 - (ஆ) வரன் என்னும் வைப்பிற்கோர்வித்து.
 - (இ) இந்திரனே சாலுங்கரி.
 - (ஈ) குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றார்.
 - (உ) மன்னுபவன் தீர்க்கும் மருந்து.
 - (ஊ) பேரொளியாய் எங்கும் அருக்கன் என நிற்கும்.
3. பின்வருந் தொடர்களையுடைய பாடல்களை எழுதி அவற்றின் பொருளையுந் தருக.
 - (அ) பனித்திளந் திங்கள்.
 - (ஆ) நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர்.
 - (இ) ஊனத்தறு நோய்கள்.
 - (ஈ) முழுமுதலே ஐம்புலனுக்கும்.
4. "அழுது அடியடைந்த அன்பர்" என மாணிக்கவாசக சுவாமி களைப் போற்றுதல் எவ்வாறு பொருந்தும் என்பதை ஆராய்க.
5. வேதாங்கங்கள் யாவை? அவற்றைப்பற்றிச் சுருக்கமாக எழுதுக.
6. பத் பசு, பாசம் என்பவற்றின் இலக்கணத்தைச் சுருக்கமாக எழுதுக.
7. சிறுகுறிப்பு எழுதுக:-
 - (அ) மங்கையர்க்கரசியார்.
 - (ஆ) ஸ்ரீ ஆண்டாள்.
 - (இ) கண்ணப்பநாயனார்.
 - (ஈ) உமாபதிசிவாசாரியர்.
 - (உ) அருணகிரிமாதர்.

விடைப்பத்திரம் 8.

பகுதி I.

1. குணம் என்றும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி.
2. மனத்தின்கண் மாசிலனாதல்.
3. பதி, பசு, பாசம்.
4. மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.
5. சுத்தவித்தை, ஈசுவரன், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம்.
6. அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம்.
7. சுக்திரவாரவிரதம், கார்த்திகைவிரதம், கந்தசட்டிவிரதம் என்பனவாம்.
8. விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர்.
9. வேதம், சிவாகமம் என இரண்டுமாம்.
10. சிவலிங்கம்.
11. சிவப்பிரகாசஞ் செய்தவர் உமாபதிசிவாசாரியா. திருமந்திரம் செய்தவர் திருமூலர்.
12. வியாசர். அவர் வேதங்களை வகுத்தமையால் வேதவியாசர் எனவே வழங்கப்படுவர்.
13. தாமசாஸ்திரங்களைப் பலபெரியார் எழுதியுள்ளனர் அவர்களுள் மனு, யக்ருவல்கியர் இருவர்.
14. சந்தானகுரவர் என்பவர் மெய்கண்டார், அருணந்திசிவம், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதிசிவம் என்னும் நாலவருமாவர்.
15. விடியும்வரை ஒளியைத்தரும் விளக்கைப்போன்றது.
16. சந்தாமூர்த்தி நாயனாரை.
17. வித்தியாதத்துவங்கள் காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அரண்மனை, புருடன், மாயை என்னும் ஏழாம்.
18. பரிக்கிரகசத்தி, திரோதானசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, சிற்சத்தி.
19. திருவாசகம் (எட்டாம் திருமுறை)
20. விஞ்ஞானகலர் என்னும் ஒருமலத்தாருக்கு உள்நின்றுணர்த்தியும், இருமலத்தார் என்னும் பிரளயாகலருக்கு மான், மழு, கங்கையாதிய சூடிய திருவுருவந்தாங்கி நேரே எழுந்தருளியும்,

முர்மலங்களுடைய சகலராகிய எயக்குக் குருமுகமாகவும் அருள் செய்வர்.

21. வாக்கு, பாதம், பாணி, பாபு, உபத்தம் என்னும் ஐந்தும் கன்மேந்திரியங்கள். அவற்றின் தொழில்கள் முறையே வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் என்பனவாம்.
22. சிவஞானம்.
23. மீன் தனது சினையைப் பார்த்தல்போல குரு சீடனைத் தமது கிருபைப் பார்வையால் பார்த்தல். இதற்குச் சட்சதீட்சை என்றும் பெயர்.
24. மூக்கண்டபரமசிவன், திருநந்திதேவர், சனற்குயாரமுனிவர், சத்தியஞானதரிசனிகள், பரஞ்சோதிமுனிவர், மெய்கண்டதேவர். அருணைந்திசிவாசாரியர், மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், உமாபதி சிவாசாரியர்.
25. மந்திரம் என்றால் நினைப்பவனைக்காப்பது என்று பொருள்படும். (மந் = நினைப்பவன். திர = காப்பது)

பகுதி II.

1. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

இவ்வதிகாரத்திலே இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இவ்வாளுநடை நடை கூறப்படுகிறது. தன் குடும்பத்துக்குத் தக்கதாய நல்ல குணம் உடையவளும், தன்கணவனுடைய வருவாய்க்குத் தக்கதாகச் செலவு செய்யும் நல்லியல்பு உள்ளவளும் எவளோ அவளே மனைவி எனத் தக்கவர் அவள் இல்லற வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த நல்ல துணையாவாள். அவள் கற்புடையவளாய் இருந்தால் அவளுடைய பெண்பிறப்பு உயர்ந்ததாகும். அவள் தனது கணவனைத் தெய்வம் எனப் போற்றிவரும் இயல்புள்ளவளானால் அவள் “பெய்” என்று சொன்னதும் மறை பெய்யும்.

தன்கணவனை உணவு முதலியவற்றால் நன்கு பாதுகாத்து வருவாளாயின் அவளையே பெண் எனலாம். அதனால் அவள் தேவர்களாலும் சிறப்பிக்கப்பெறுவள். நல்ல மனைவியை உடையவனுக்குக் கிட்டாத பொருள் ஒன்றுமேயில்லை.

நற்குணங்கள் இல்லாத மனைவி இருக்கும் வீடு சிறப்படையாது. மனைவி தன்மனத்தைத் தானே காக்கவேண்டும். பிறர் எவராலும் அவளைக் கட்டுப்படுத்தவியலாது. நல்ல குணஞ் செயலுள்ள மனைவியே வீட்டுக்குரிய மங்கலப்பொருள்.

2. (அ) இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்.

பிறப்பு, வீடு என்பன இருமை எனப்பட்டன. இருமை என்றால் இரண்டு என்பது கருத்து. பிறப்பினது துன்பத்தையும், வீட்டினது இன்பத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்து வீட்டினை அடைவதற்கு இப்பிறப்பிலே துறவறத்தைக் கைக்கொண்டார் பெருமையே உலகில் உயர்ந்தது என்று திருவள்ளுவர் கூறுவர்.

(ஆ) வரன் என்னும் வைப்பிற்கோரிவித்து.

இம்மை, மறுமை, வீடு எனப்பட்ட மூன்றிலும் வீடு உயர்ந்தது. அதனை வரன் என்னும் வைப்பு என்றார். எல்லா நிலத்திலும் சிறந்ததாகிய அந்தவீட்டு நிலத்துக்கு வித்து எனத்தக்க பெரியவர் யார் என்றால் தீண்மை எனப்படும். நல்லறிவால் புலன்களை அடக்கியவரே என்பது திருவள்ளுவர் கருத்து. தீண்மையாகிய அங்குசத்தைக் கொண்டு ஐம்புலன்களாகிய யானைகளை அடக்கியவர்.

(இ) இந்திரனே சாலும் கரி.

வானத்து உள்ளார் இறைவனாகிய இந்திரனே அமையும் சான்று என்பது இதன் பொருள். இந்திரனே சான்றாவான் என்பதனால் ஐந்து புலன்களையும் வென்ற முனிவரது வலிமை கூறப்பட்டது. இந்திரன் ஐந்து புலன்களையும் அறியாதவன். அவன் ஐந்து புலன்களையும் வென்ற முனிவரால் சபிக்கப்பட்டதால் முனிவரது ஆற்றலுக்கு அவன் சான்றாக உள்ளான் என்பது கருத்து.

(ஈ) குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றார்.

துறவு, மெய்யுணர்வு, அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவில் நின்ற முனிவர் என்பது இதன் கருத்தாகும்.

இப்படிப்பட்ட முனிவரால் கோபிக்கப்பட்ட ஒருவர் அதனை ஒரு கஷண நேரங்கூடத் தடுத்தல் இயலாது.

(உ) மன்னுபவம் தீர்க்கும் மருந்து

நிலைபெற்றதாகிய பிறவிப்பிணியைத் தீர்க்கின்ற மருந்தாக உள்ளவர் இறைவன் என்பது கருத்து. பிறவிப்பிணியை நீக்கி முத்தியின்பத்தைத் தந்தருளுகின்ற இறைவன் ஞானவடிவாய் நிற்பர் என்றும், அவரை இடைவிடாது வழிபடவேண்டும் என்றும், முத்தியின்பம் ஐயமின்றிக்கிடைக்கும் என்றும் இக்குறளில் உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச் செய்துள்ளார்.

(ஊ) பேரொளியாய் எங்கும் அருக்கன் எனநிற்றல்.

திருவருளின் உபகாரத்தன்மையைக் கூறவந்த உமாபதிசிவாசாரியர் அது சூரியன்போல நிற்கும் என்றார். சூரியன் உலக மக்களுக்குப் பொருள்களை எட்டவும் துய்க்கவும் இருப்பதுபோலத் திருவருளும் ஆன்மாக்கள் புண்ணிய பாவங்களை வளர்க்கவும் அவற்றின் வழி சுகதுக்கங்களைத் துய்க்கவும் நிற்கும் என அருளியுள்ளார்.

**3. (அ) பனித்திளந் திங்கள் பைந்தலை நாகம்
படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாகமுன் கலந்தவர் மதில்மேல்
தனித்தபே ருருவ விழித்தழ னாகந்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.**

குளிர்ச்சி பொருந்திய இளஞ் சந்திரனையும், பசியதலையையுடைய பாம்பினைப் தமது பரந்த சடாமுடியிலே தரித்தருளியவர்; கனிந்த பவளம்போன்ற சிவந்த வாயையுடைய இளமையோடு கூடிய உமா தேவியாரைத் தமது இடப்பாகத்தே வைத்தருளியவர், திரிபுரத்தார் நகரங்கள்மேல் நெருப்பைக் காலுகின்ற கண்களையுடைய நீண்ட வாசகி என்னும் பெரிய பாம்பை நாணாகப்பூட்டிப் பெரிய மகாமேருமலையை வில்லாக வளைத்தவர்; இத்தகைய பெருமைகளையுடைய இறைவர், இரைச்சலைச் செய்கின்றதாகிய கடல்துழந்த திருகோணமலை என்னுந் திருத்தலத்திலே எழுந்தருளியுள்ளார்.

(ஆ) நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சளே
புக்குநிற்கும் பொன்னாச்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீருங் கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தமை நாணியே.

நினைக்குந் தோறும் மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து உருகி நினைப்
பவர் மனத்தினுள்ளே புகுந்து எழுந்தருளியிருக்கின்ற அழகுபொருந்
திய சடையையுடைய இறைவன், பொய் மிகவும் உடையவர்களைக்
கண்டு வெட்கி ஏளனமாக நகைத்து நிற்பர்.

(இ) ஊனத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் வகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

அடியவர்களுடைய உடம்பிலே வருகின்றனவாகிய கோய்களை
நீக்கி அருள்புரிகின்றவர் வெள்ளைநிறம் பொருந்திய சங்குகள் மிகுந்து
நிறைந்த கடல்தூற்றி மாதோட்டம் என்னும் ஊரிலே பாலின் கவை
போன்ற மொழிகளையுடைய கௌரியம்பிகையோடு பாலாவி என்னும்
தீர்த்தக்கரையிலே எழுந்தருளியுள்ளவர். (திருமாலாகிய) பன்றியின்
பல்லை அணிந்தவராகிய சிவபெருமான் திருக்கேதீச்சரத்திலே கோயில்
கொண்டருளியுள்ளார்.

ஏனத்தெயிறு - திருமால் பன்றி உருளடுத்தகாலத்துப் பிடுங்கிய
பல்லு - கொப்பு எனவும் வழங்குவது.

வானத்துறை - வால், நத்து, உறு, வெள்ளைச் சங்கு அதிகமுள்ள.
பானத்துறு - பால்போன்ற கவையுள்ள.

(ஈ) “முழுமுதலே! ஐம்புலனுக்கும்
மூவருக்கும் என் தனக்கும்
வழிமுதலே! நின் பழ வடியார்
திரள் வான் குழுமிக்
கொழுமுதலே! அருள் தந்திருக்க
இரங்கும் கொல்லோ” என்று
அழும் அதுவேயன்றி மற்று என்
செய்கேன் பொன்னம்பலத்து அரைசே!

பொன்னம்பலத்தரசே! சுவை, ஓளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐம்புலன்களும், அறிவு, இச்சை, செயல் என்னும் மூன்று சக்திகளுக்கும் மூலப்பொருளாய் உள்ளவனே! புருடனாகிய எனக்கும் வழிபடு குலதெய்வமே! தேவீருடைய அடியார் கூட்டம் தேவர் கூட்டத்திலும் அதிகமாய் என்னும் வண்ணம் உள்ள தலைவரே! அவ்வடியார்களைப்போல அடியேனுக்கும் அருளைத்தந்து தேவீருடன் யானும் இருக்க அருளுவீரோ என்று அழுவதைத் தவிர வேறு எதனைச் செய்வேன்.

4. அழுது அடியடைந்த அன்பர்.

திருவினையாடற் புராணத்தைப் பாடியருளிய பாஞ்சோதிமுனிவர், "அழுதடியடைந்த வன்பனடியவர்க் கடிமை செய்வாம்" எனப்போற்றிய பெருமையுடையவர் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். இத்தொடர், ஆண்டவனுடைய அடியை அடைந்ததாகிய காரியத்துக்கு அழுதது காரணமாகவின், அழுதமையால் ஆண்டவன் அருட்கழலை அடைந்த அன்பர் எனப்பொருள்படும். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் "அழுதால் உன்னைப்பெறலாமே" எனப்பாடியருளியமைகொண்டு அவர் ஆண்டவனடிப்பேற்றுக்கு அழுதனர் எனக்கொள்ளலாம். இன்னும், "அருள் தந்திருக்க இரங்குங்கொல்லோ என்று அழுமது வேயன்றி மறறென் செய்கென் பொன்னம்பலத்தரசே" என்றும் இரங்குகின்றார்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தாம் அழுதபோது சிவபெருமான் தமது கண்ணீரைத் துடைத்து அருள்செய்தார் என்பதை, "மலங்கினேன் கண்ணீரைமாற்றி மலங்கெடுத்த பெருந்துறை" என அருளிப்பாடியுள்ளார்.

மேலே கூறியவற்றால் அழுதவர் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தாம் என்பதை அறிந்தோம். இனி அவர் அடியடைந்தார் என்பதைப்பற்றி அறிவோமாக. "போவோம் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட்டுடையான் கழல்புகவே" என்றும் "போமாறறை மின் பொய்நீங்கிப் புயங்களுள் வான் பொன்னடிக்கே" என்றும், "திருமால் அறியாத திருப்புயங்கன் திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே" என்றும் கூறியருளியமை கவனத்துக்குரியவை.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாசகத்தின் ஆரம்பத்திலேயே நமச்சிவாய வாழ்க என்று தொடங்கி, அடுத்தாற்போல நாதன்தாள்

வாழ்க என இறைவன் திருவடியையே கருதிப் பாடியருளியுள்ளார். அத்திருவடியின் பெருமையைப் பலவாறாகப் பலபதிகங்களில் பாடியருளிய பெரியார், அத்திருவடியே தமக்குப் புனையாகவுள்ளது என்றும் அருளியுள்ளார்.

அடிகளார் இறைவன் திருவடியேயன்றி வேறொன்றும் தமக்கு இன்பம் பயவாது எனத்துணிந்து, அதற்கே தாம் ஆசைப்பட்டும் ஆட்பட்டும் உள்ளவர் என்பதை,

“உன்திரு மலர்ப் பாதம் அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாயம்மானே” என அருளியுள்ளார்.

தாம் இறைவன் திருவடிக்காட்சிகண்டு வீடு எய்தியமையை வெகுவாக வியந்து பாடியருளியுள்ளார். “மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்” எனவும், “பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசமறுத்தெனையாண்ட” எனவும் பாடியருளியமை காண்க.

மேலே கூறியவற்றால் அவர் திருவடியை அடைந்தார் என்பதையுங் கண்டோம். இனி அன்பர் என்றமை மாணிக்கவாசகர் தாம் என்பது பொருந்துமா என அறிவோமாக.

செந்தமிழில் உள்ள எண்ணற்ற பாடல்களை ஆராய்ந்த பெரியார் எல்லாரும், அறத்தின் பிரதிநிதியாகத் திருவள்ளுவரையும், அன்பின் பிரதிநிதியாக மாணிக்கவாசகசுவாமிகளையும், அருளின் பிரதிநிதியாகத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயனாரையும், தத்துவத்தின் பிரதிநிதியாக மெய்கண்டாரையுமே கொள்வர். இதனை “வித்தகப்பாடல் முத்திறத்தடியரும், திருந்திய அன்பிற் பெருந்துறைப்பிள்ளையும்” என்பதாலும் அறியலாம். இன்னும் திருவாசகத்தை “அன்பர் மொழி வாசகம்” என்றே உமாபதிசிவாசாரியர் அருளியுள்ளார். திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார் என்பதால் அன்பர் என்பது மாணிக்கவாசகரே என்பது அறியத்தக்கது.

இவற்றால் அழகவரும், அடியடைந்தவரும், அன்பரும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளே என்பது பல்லாற்றாலும் பொருந்துவது கண்டு இன்புற்றபாலது.

5. வேதாங்கங்கள்.

“ஈசாநஸ் சர்வவித்தியாநாம்” என்றொருதொடர் தைத் திரிய ஆரணியகத்தில் வருகிறது. இதன்பொருள் வேதங்கள், வேதாங்கங்கள் ஆகவுள்ள சகல வித்தைகளுக்கும் முதற்கருத்தாவாகவுள்ளவா சிவபெருமானே என்பதாம்.

“தொகுத்தவன் அருமறை அங்கம் ஆகமம் வகுத்தவன்” எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளும், ஆய்ந்தவன் காண் அருமறையோடு அங்கம் ஆறும்” என அப்பர் சுவாமிகளும் அருளியமையும் இதனை வலியுறுத்தும்.

வேதாங்கங்கள் வேதங்களோடு சேர்த்தே எண்ணப்படுவனவாதலால் வேதவேதாங்கங்கள் என்றே வழங்குகின்றன. வேதாங்கங்கள் வேதங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு பெற்றவைகளாய், அவற்றுக்கு விளக்கங் கூறுவனவாய் உள்ளன. வேதங்களை உள்ளபடி உணர்ந்து கொள்வதற்கு இன்றியமையாத உறுப்புக்களாய் அமைந்துள்ளனவாதலால் இவை வேதாங்கங்கள் எனப்படுகின்றன. இவை வேதங்களை உணர உதவும் கருவி நூல்களே.

வேதாங்கங்கள் ஆறுபிரிவாக உள்ளன. அவை சிட்சை, கற்ப சூத்திரம், வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தோவிசிதி, சோதிடம் என்பனவாம்.

1. சிட்சை என்பது வேதங்களை உச்சரிக்கும் முறைகளைக் கூறுவது. இதனை நாசி என்னும் உறுப்பு என்பர்.
2. கற்பசூத்திரம் கர்மங்களைச் செய்யும் முறைகளைக் கூறுவது. இதனைக் கை என்பர்.
3. வியாகரணம் வேதங்களில் எழுத்து சொல் பொருள் முதலிய வற்றை உணர்த்துவது. இதனை முகம் என்பர். (வாய்)
4. நிருக்தம் வேதங்களின் சொற்பொருளை உணர்த்துவது. இதனைக் காது என்பர்.
5. சந்தோவிசிதி வேதமந்திரங்களின் இயல்பைக் கூறுவது. இதனைப் பாதம் என்பர்.
6. சோதிடம் காரியங்களைச் செய்வதற்கு நாள், கோள் முதலிய காலவிசேடங்களைக் கூறுவது இதனைக் கண் என்பர்.

இங்ஙனமாக ஆறு அங்கங்களும் நாசி, கை, முகம் (வாய்), காது, பாதம், கண் என்னும் ஆறு உறுப்புக்கள்போல உள்ளன எனலால் வேதாங்கங்கள் எனப்போற்றப்படுகின்றன.

அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை ஆறங்கம்.

வினாப்பத்திரம் 9.

பகுதி I.

சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. துறந்தார் பெருமை கூறல் எப்படியானது?
2. மறைமொழி காட்டுவது எதனை?
3. ஒருவற்குச் செயற்பாலது யாது?
4. ஒருவற்கு உயற்பாலது யாது?
5. மும்மலங்கள் என்பன எவை?
6. நால்வகைப் பதவி முத்திகள் யாவை?
7. பஞ்ச கன்மேந்திரியங்கள் எவை?
8. திருக்கோவையாரின் ஆசிரியர் யார்?
9. வேதங்களின் பெயர்களைக் கூறுக.
10. சிவபெருமானுடைய அருவத்திருமேனிகள் எவை?
11. கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் என்னும் நூல்களை இயற்றியவர் யார்?
12. இந்துக்களின் நான்கு புருஷார்த்தங்கள் யாவை?
13. இலங்கையில் தேவாரம் பாடப்பெற்ற இருதலங்கள் யாவை?
14. ஆலமதுண்ட மிடற்றன் யார்?
15. "குண்டிகைக் கையர்கள்" என்பது யாரை?
16. இறைவனுக்குரிய அட்ட முர்த்தங்கள் யாவை?
17. எழுவகைத் தீட்சைகள் எவை?
18. பட்டினத்தடிகள் பாடியருளிய பிரபந்தங்கள் எவை?
19. தாயுமான சுவாமிகள் பாடியருளிய பிரபந்தங்கள் எவை?
20. எங்கள் இறை எப்படிப்பட்டவன்?
21. உழவாரப்படையாளி என்பது யாரை?
22. சிவஞானத்தைப் பயப்பிப்பன எவை?
23. ஸ்பரிசுதீட்சையாவது யாது?
24. சிவபிரான் சடையிற் சூடுவன யாவை?
25. வேதங்கள் எத்தனை காண்டங்களை உடையவை?

பகுதி II.

எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. பின்வருவனவற்றுள் நான்கு பகுதிக்குச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக.

(அ) சாலோகம்	(ஈ) சாயுச்சியம்
(ஆ) சாம்பம்	(உ) மீமாஞ்சை
(இ) சாருபம்	(ஊ) வைஷ்ணவம்

2. பின்வரும் முதலையுடைய பாடல்களுள் எவையேனும் மூன்றை எழுதி அவற்றின் பொருள்களையும் தருக.

(அ) பரிந்து நன்மனத்தால்.....
(ஆ) முத்திதருவது நீறு.....
(இ) மூவசென யிருவசென.....
(ஈ) முன்னிருண்டாய் எனைமுன்னம்.....

3. பின்வருந்தொடர்களை விரித்து விளக்குக.

(அ) காணுங் குறியாகி நீங்காத கோ.....
(ஆ) தரையை யறியாது தாயே திரிவார்.....
(இ) பொன்றுங்கால் பொன்றாத்திணை.....
(ஈ) வாழ்நாள் வழியடைக்குங்கல்.....
(உ) இயல்புடைய மூவர்.....
(ஊ) புத்தேளிர்வாமும் உலகு.

4. மும்மலங்களின் இயல்புகளைக் கூறுக.

5. மெய்கண்டதேவரின் வரலாற்றை எழுதுக.

6. பழமக்களிடையே புராணேதிகாசங்கள் எவ்வாறு பயன்படுகின்றன என்பதை ஆராய்க.

7. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் செய்தருளிய சமயத்தொண்டினை விளக்குக.

8. சைவசமயக்கோட்பாடுகளைப்பற்றி நீர் அறிந்தவற்றைச் சுருக்கி எழுதுக.

விடைப்பத்திரம் 9.

பகுதி I.

1. வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று.
2. நிறையொழிமாந்தர் ஆணையை.
3. அறம் (நல்வினை).
4. பழி (தீவினை).
5. ஆணவம், கன்மம், மாயை.
6. சாலோகம், சாமீபம், சாளுபம், சாயுச்சியம்.
7. உபத்தம், பாயுரு, பாணி, பாதம், வாக்கு.
8. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.
9. இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம்.
10. நாதம், வீந்து, சத்தி, சிவம்.
11. கந்தபுராணத்தைப் பாடியருளியவர் கச்சியப்பசிவாசாரியர், திருவிளையாடற்புராணத்தை இயற்றியருளியவர் பரஞ்சோதிமுனிவர்.
12. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனப்படும் தர்ம, அர்த்த, காம, மோட்சம் என்னும் நான்குமாம்.
13. திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணமலை.
14. சிவபெருமான் (நீலகண்டன்)
15. நீர்க்காகத்தைத் தாங்கிய சமணகுருமாரை.
16. பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன், ஆன்மா என்னும் எட்டுமாம்.
17. நயனதீட்சை, ஸ்பரிசதீட்சை, மானசதீட்சை, வாசகதீட்சை, சாத்திரதீட்சை, யோகதீட்சை, ஓனத்திரிதீட்சை.
18. கோயில் நான்மணிமாலை, திருக்கமுமல மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர் ஒருன ஒருபத்து, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை என்பனவாம். இவை பதினொராங் திருமுறையில் உள்ளன.
19. தாயுமானசுவாமிகள் பாடியருளியவை பரசிவவணக்கம், பரிபூரணானந்தம், மௌனகுரு வணக்கம், கருணாகரக்கடவுள், சித்தர்கணம், சுகவாரி, பராபரக்கண்ணி, எந்நாட்கண்ணி, ஆணந் தக்களிப்பு என்பனவாம்.

20. தமக்கு அறிவிக்கிற ஒருதலைவன் இல்லாதவன் எங்கள் இறைவன் (மேலொருவனில்லாதான் எங்களிறை)
21. திருநாவுக்கரசு நாயனா. அவர் திருக்கோயிற் பிரகாரங்களில் உழவாரத்தால் புல் பூண்டுகளை அகற்றியதால்
22. சரியை, கிரியை, யோகம், என்பனவாம்.
23. பறவை முட்டையைச் சிறகினால் ஸ்பரிசித்தல்போலக் குருசீடனைத் தமது கரகரணங்களால் பரிசித்தல். ஸ்பரிசம்-தொடுதல்.
24. கொன்றை, எருக்கு, பாம்பு, திங்கள், கங்கை, கொக்கிறகு, முத்து, மேகம், வெண்டலைமலை.
25. கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இரண்டு காண்டங்கள் உடையவை.

பகுதி II

1. (அ) சாலோகம்:

சரியை, கிரியை, யோகமார்க்கங்களில் நின்றொழுதுபவர் திருவருட்பெருக்கம் விளக்கமுற்றபோது சாலோகம் முதலாய பதங்களைப் பெறுவர். சாலோகமாவது, சிவபெருமானேடு ஒலேஉலகத்தில் இருப்பது. இங்கு ஒருவர் மனையில் பணிசெய்யும் அகத்தொண்டர்களுக்கு இருக்கும் உரிமைபோல எங்கும் தடையின்றி இயங்கிப்போகங்களை நுகர்ந்து வாழ்தலாம்.

(ஆ) சாமீபம்.

சாமீபமாவது சிவனுக்குச் சமீபத்தில் இருப்பது. இங்கு மைந்தர்க்கு இருக்கும் உரிமைபோல வாழ்ந்து போக விசேடங்களை நுகர்ந்து வாழ்தலாம்.

(இ) சாரூபம்:

சாரூபமாவது சிவன் திருவுருவத்தைப் பெற்றிருப்பது. இங்குத் தோழர்க்கு இருக்கும் உரிமைபோல் விளங்கிப்போக நுகர்ச்சிகளைப் பெற்று வாழ்தலாம்.

சாயுச்சியம்.

இதனை பரமுத்திஎன்பர். இம்மையில் சீவன் முத்தராய் விளங்கியவரே தேகாந்தத்தில் பரமுத்தியடைவர். இவர்கள் ஞானமாகிய நிட்டைகூடும் சிவானுபவம் பெற்றவர். ஞானநிட்டையில் இருந்து

கொண்டே தயதுதேகம் நீங்கப்பெற்றுப் பரமுத்தியாகிய சாயுச்சிய பதம் பெற்றுப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வில் திளைப்பார்.

(உ) மீமாஞ்சை.

இதனைப் பூர்வ மீமாம்ஞ்சை எனவுங் கூறுவர். இதனைச் செய்தவர் சைமினிபகவான். இது வேதாந்தத்தைக் கூறும் நியாய சாஸ்திரமாகும். இது பெரும்பாலும் கிரியா காண்டத்தையே விபரமாகக்கூறும்.

(ஊ) வைஷ்ணவம்.

இது வைதிக சமயங்கள் மூன்றனுள் ஒன்று விஷ்ணுவை முதற் கடவுளாகக் கொண்டது இதுதென்கலை, வடகலை என இருபிரிவினையுடையது. தென்கலை தென்னாட்டார் அதிகமாகக் கொள்வது. வேத புராணங்கள், நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் என்பவற்றைச் சாமமாகக் கொள்வது வடகலை நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தங்களைக் கொள்வதில்லை. ஆழ்வார்களும் ஆச்சாரியர்களும் வைஷ்ணவருக்குக் குரு முதல்வராவர்.

2. (அ)

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

அன்போடு பரிசுத்தமான மனத்தினாலுய்த தம்மைப் பூசித்து வழிபட்ட பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்டேயருடைய உயிரைக்கொண்டு செல்ல வந்த யமனை, வரம்பு கடவாமல் தம்திருவடியால் உதைத்துத் தள்ளி அந்த மார்க்கண்டேயருக்கு நீடித்த வயதும் அருளும் கொடுத்தருளிய சிறப்போடுகூடியவர். எம்மை எல்லாம் ஆண்டருள் புரிபவர். பரந்து உயர்ந்து விளங்கும் காட்டு மல்லிகை, குருக்கத்தி, புன்னைமரம், வேங்கைமரம், வளப்பமான செருந்தி, சண்பகம், குருந்தமரம் என்பவற்றோடு படர்ந்த முல்லை என்பன வளரும் சோலை சூழ்ந்த திருக் கோணமலையில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான்.

(ஆ) முத்தி தருவது நீறு முனிவரணிவது நீறு
சத்தியமாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவவினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவாலவா யான்றிரு நீறே.

பரமுத்தியாய மோட்சத்தைக் கொடுப்பதும், துறவிகள் அணிந்து கொள்வதும், உண்மைப் பொருளாய் உள்ளதும், ஞானிகள் போற்றிப் பேசுவதும், பக்தியைக் கொடுப்பதும், துதிக்க இன்பந்தருவதும், எட்டு வகையான சித்திகளை உண்டாக்கி வேண்டும் பொருளைத் தருவதும், திருவாலவாயான் திருநீறேயாம்.

(இ) மூவரென யிருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் நகரின்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவனெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன் என்கின்ற மும்மூர்த்திகளாக உள்ளவரும், சத்தி சிவன் என இருவராகவுள்ளவரும், மூன்று கண்களையுடையவரும் தலைவரும், அடியேனை அடிமைகொள்பவரும் யாவ ரென்றால், மாமரங்களில் பழங்கள் தூங்குகின்ற சோலை சூழ்ந்த மாதோட்டம் என்னும் நல்ல ஊரிலே உள்ளதும், பாவங்களையும் அவற்றுக்குக் காரணமான வினைகளையும் நீக்கிக்கொள்ளுகின்ற மெய் யடியார்கள் வாழுகின்ற பாலாவி என்னும் தீர்த்தக்கரையில் உள்ள திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே.

இருவர் என்பதை மகேசர் சதாசிவர் எனவும் கூறலாம்.
மூன்று கண்கள் - சூரியன், சந்திரன், அக்கினி.

3. (அ) கண்ணுங் குறியாகி நீங்காத கோ.

கண்ணுற் காணக்கூடியதாய குருவடிவத்தை எடுத்து உடனாய் நின்று ஆண்டருளுந் திருவருள் என்பது கருத்து. இதனால் அருளே குருவடிவாக எழுந்தருளுவது என்று உமாபதிசிவாசாரியர் கூறுவர். அக்குருவடிவத்தைக் கண்ணுற் காணலாம் என்பது கவனிக்கற்பாலது. இத்தகைய குருவடிவத்தை "கண்ணால் நானுங் கண்டேன் காண்க" என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் அருளியுள்ளார்.

(ஆ) தரையை யறியாது தாமே திரிவார்.

ஆன்மாக்கள் திருவருளை அறியாதிருப்பதற்கு உதாரணங் கூற வந்த உமாபதிசிவாசாரியர் இதனைக் கூறுகின்றார். நிலம் எங்களுக்கு ஆதாரமாக நின்று எம்மைத் தாங்கிக்கொள்ளுகிறது. (அகழ்வாணத் தாங்கும் நிலம் என்பது திருக்குறள்) அப்படியாக எம்மைத் தாங்கி எமக்கு ஆதாரமாய் நிற்பதை நாம் அறியாமல் இருப்பது போன்ற சூற்றமே, திருவருள் ஆன்மாக்களுக்கு ஆதாரம் (தாரகம்) என்பதை நாம் அறியாத குற்றமுமாம் என்பர்.

(இ) பொன்றுங்கால் பொன்றாத்துணை.

இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர்போங்காலத்து அதற்கு அழிவு இல் லாததுனை என்பது இதன் கருத்து. அப்படித்துணையாக உள்ளது அறம் ஒன்றேயாம் எனத்திருவள்ளுவர் வற்புறுத்துகின்றார். அறம் பொன்றாத்துணை எப்படி எனில், அறஞ்செய்த உடம்பு அழிந்த போதிலும், அது செய்த அறம் அந்த உயிரோடு கலந்து சென்று வேறு உடம்பிலும் செல்லும் ஆதலால் அறத்தினை நாள்தோறும் செய்க என வற்புறுத்துகின்றார்.

(ஈ) வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.

ஒருவருக்குப் பிறவிவரும் வழியை அது வராமல் அடைக்கும் கல் என்பதே இதன் கருத்து. ஒருவர் ஒருநாளும் தவறாமல் அறத் தைச் செய்வாராகில், அந்த அறம் அவருக்குப் பிறவித் துன்பத்தை நீக்கிவிடும் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஆறம் வீடு பயக்கும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(உ) இயல்புடைய மூவர்.

இயல்புடைய மூவர் என்றது அறஇயல்புடையவராய பிரமசாரி, வானப்பிரத்தன், துறவி என்னும் மூவரை ஆசிரமநிலையுடையவரை இம்மூவருக்கும் இவ்வாழ்வான் என்னும் ஆசிரம நிலையில் உள்ளான் துனை என்பது திருக்குறட் கருத்து.

(ஊ) புத்தேளிர்வாமும் உலகு.

புத்தேளிர்வாமும் உலகு என்பது தேவர்கள்வாமும் சிறப்பினை யுடைய உலகமாம். நல்ல மனைவியர் இம்மையிலே தம்மைக்கொண்ட கணவனை வழிபடுதல் செய்வாராயின், அவர் மறுமையில் புத்தேளிர் வாமும் உலகில் தேவராற் சிறப்பிக்கப்பெறுவர் எனத்திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

4. மும்மலங்கள்.

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன மும்மலங்கள் எனப்படும். மலங்கள் ஆன்மாவைப் பந்தித்து நிற்பதால் பாசம் எனவும் தனை எனவும் கட்டு எனவும் பெயர்பெறும். ஆன்மா மிகமேலான முத்தி நிலையை எய்துவதற்குத் தடையாகவும், குற்றமாகவும் மலங்கள் நிற்பன. மும்மலங்களை விட்டிடல் முத்தியே என்பது சாத்திரம். அன்றி விடு என்றால் ஒன்றிலிருந்து விடுபடுதல் என்பதே பொருள். விடப்படவேண்டிய பொருளே மலம்.

மலங்களில் மிகவுங் கொடியது ஆணவம். அது ஆன்மாவை அணுசு செய்வதால் ஆணவம் எனப்படுகிறது. ஆணவம் ஆன்மாவோடு அநாதியிலே உண்டானது. செம்பில் களிம்புபோலவும், நெல்லில் உமிபோலவும் அது பொருந்தியிருப்பது. இங்ஙனம் பொருந்தியிருந்துகொண்டே ஆன்மாவை நல்வழியிற் சேரவிடாமல் செய்வது. அது ஆன்மாவுக்கு அநாதியிலேயே உண்டானபடியால் மூலமலம் எனப் பெயர் பெற்றது. கண்ணைமறைக்கும் இருள்போல ஆன்ம அறிவை ஆணவம் மறைக்கிறது. அது இருளினும் கொடியது.

ஆணவமாகிய மூலமலத்தினின்றும் விடப்பட்டாலன்றி ஆன்மா முத்தியடையாது. ஆகவே ஆணவத்தை நீக்குவதற்கு உதவியாகவே கன்மமலமும் மாயாமலமும் தூப்பட்டவை. இவை இரண்டும் இடைக்காலத்தே வந்தவையாதலால் ஆகந்துகமலம் எனப்பட்டன. துணியில் உள்ள அழுக்கைக்கழுவ உவர்மண், சாணி, (சோடாத்தூள், சவர்க்காரம்) என்பன உபயோகப்படுவதைப்போல ஆணவமல நீக்கத்துக்குக் கன்மம், மாயை என்பன உபயோகமாகின்றன. கன்மமலம் மனம், வாக்கு, காயம் எனப்படும் முக்கரணங்களால் செய்யப்படும் வினைக்குத் தக்கதாக ஆன்மாவைப் பொருந்தி நிற்கும்.

ஆன்மாவானது தனது பல பிறப்புக்களில் செய்த கன்மத் தொகுதி சஞ்சிதம் எனப்படும். அத்தொகுதியில் இருந்து ஒருபிறப்

பில் அநுபவித்துத் தொலைக்க எடுத்த அளவு பிரார்த்தனம் எனப்படும். அநுபவித்துக்கொண்டே புதிதாக ஈட்டும் வினை ஆகாமியம் எனப்படும்.

மாயை மயக்கஞ் செய்துகொண்டே சிறிது உபகரித்தலாகிய நன்மையையுஞ் செய்யும். மாயையிலிருந்தே சகல தத்துவங்களாகிய உண்மைப் பொருள்களுந் தோன்றும். தோன்றிய அமைப்பிலே அவை மாயையிலே ஓடுங்கும். எனவே தோற்றத்துக்கும் ஓடுக்கத்துக்கும் இடனாய் நின்றலால் அது மாயா எனப்பட்டது. மா - ஓடுங்குதல். யா - வருதல்.

மாயையிலிருந்து தனு கரண புவன போகங்கள் எனப்படும் உடம்பு உலகம் முதலானவை உண்டாகி ஆன்மா வினைப்பயனைக் கழித்து ஆணவத்தை நீக்கி முத்தியடைய வழிகோலும். அதனாலே தான் "இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்ப்பெறும் பொருட்டேயாம்" எனப்பெரியோர் கூறுவர்.

5. மெய்கண்டதேவர்.

"புனிதமான அத்துவித உண்மையைச் சொன்ன மெய்கண்டாரின் பொன்னடிகளை மேவுந்நான் என்றே" என்று தாயுமானசுவாமிகள் மெய்கண்டாரின் திருவடிகளை வணங்கினார் என்றால் அவரின் பெருமையை என்னென்பது.

சைவசித்தாந்த சாத்திரம் சந்தானபரம்பரையில் வந்தது. அதைத் திருக்கலைய பரம்பரை என்பர். அத்திருக்கலைய பரம்பரையில் முதலிற் குறிக்கப்படுவது அகச்சந்தான பரம்பரை. அது சிவபெருமானே தென்முகக் கடவுளாகத் தட்சிணாமூர்த்தங்கொண்டு நந்தியெம்பெருமானுக்கு உபதேசித்தருளியமையிலிருந்து ஆரம்பித்தது.

நந்தியெம்பெருமானிடம் சனற்குமாரமுனிவரும், அவரிடம் சத்தியஞானதரிசனிகளும், அவரிடம் பரஞ்சோதிமுனிவரும் சாத்திரங்களைக் கேட்டனர். இவர்கள் நால்வருமே அகச்சந்தானரூவர் எனப்பெயர் பெறுவர்.

திருக்கலைய ஞானபரம்பரை பூலோகத்திலும் பரவிய காலத்தில் புறச்சந்தானம் எனப்பெயர்பெற்றது. புறச்சந்தான பரம்பரையின் முதற்பெருங் குருநாதன் மெய்கண்டார். எனவே அதற்கு மெய்கண்டார் பரம்பரை என்றும் அவர்கள் ஞானக் கருவூலத்துக்கு மெய்கண்ட சாத்திரம் என்றும் பெயர்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் ஊரிலே அச்சுதகளப்பாளர் என்றொரு பிரபு இருந்தார். அவர் திருவெண்ணைய நல்லூர்ச் சடையப்பவள்ளலின் மகளாராகிய மங்களாம்பிகையை மணஞ் செய்தார்.

இவர் தமக்குப் பிள்ளையில்லாக் குறையைத் தமது குலகுருவாய சகலாகமபண்டிதரிடம் முறையிட்டார். அவர் தேவார ஏட்டில் கயிறு சார்த்திப் பார்த்தபோது "பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையிடுகூடுள்ள நினை" எனத்தொடங்கும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம் உதயமாயிற்று.

அதுகண்டு மகிழ்ந்த குலகுரு தமது சீடரிடம் வெண்காட்டு முக்குளரீரில் தினமும் முழுகி இறைவனை வழிபடுமாறு கூறினார். அங்ஙனமே ஒழுசிய அச்சுதகளப்பாளருக்கும் மங்களாம்பிகைக்கும் சிவ பெருமானுளால் ஓராண் குழந்தை பிறந்தது. குழந்தைக்கு அத்தலத்து இறைவன் திருப்பெயராய சுவேதவனப்பெருமாள் எனப்பெயரிட்டனர்.

பிள்ளை திருவெண்ணைய நல்லூரில் சடையப்பவள்ளல் அரண்மனையில் வளர்ந்து வந்த காலத்தில் மண் விளையாட்டிலும் சிவபூசை செய்து வழிபட்டது. அதன் ஞானமுதிர்ச்சியையும் பரிபக்குவத்தையும் கண்ட அகச்சந்தான பரம்பரையைச் சேர்ந்த பரஞ்சோதிமுனிவர், பிள்ளையை ஆசீர்வதித்துத் தீட்சை செய்து ஞானஉபதேசமும் புரிந்து மெய்கண்டார் எனத் தீட்சா நாமமும் வைத்தருளினார்.

மெய்கண்டார் அதன்பின் பொல்லாப்பிள்ளையார் கோளினில் கிட்டைகூடி இருந்தார். தாம் உணர்ந்த ஞானத்தைச் சிவஞான போதம் என்ற அரிய சாத்திர நூலாக இயற்றிப் பக்குவமுற்ற மாணவர்களுக்கு உபதேசித்து வந்தார்.

முன்னர் அந்நாட்டில் சகலாகமபண்டிதர் என வாழ்ந்த குலகுரு, மெய்கண்டாரின் தெய்வத் தன்மையை அறிந்து அவரை வணங்கி அவருக்குச் சீடராயினார்.

மெய்கண்டார் அவரை ஆசீர்வதித்து அருணந்திசிவாசாரியர் எனத் தீட்சா நாமமும் வைத்தருளினார். அருணந்திசிவத்தின் மாணவர் மறைஞானசம்பந்தர் அவரின் மாணவரே உமாபதிசிவாசாரியர்.

உ
சிவமயம்

வினாப்பத்திரம் 10.

பகுதி I.

1. சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

1. கணவனைத் தெய்வமாகக் கொள்பவர் யாவர்?
2. எப்பொழுது அறஞ்செய்தல் வேண்டும்?
3. முக்குணங்கள் யாவை?
4. நால்வகை வாக்குகள் எவை?
5. நாற்பாதங்கள் என்பன எவை?
6. ஞானேந்திரியங்கள் எவை?
7. பெரியபுராணம் செய்தருளியவர் யாவர்?
8. முக்கியமான நான்கு உபநிடதங்களின் பெயர்கள் தருக.
9. சிவபெருமானுடைய உருவத்திருமேனிகள் எவை?
10. ஆன்மாவுக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள் யாவை?
11. தர்மசாஸ்திரங்களை வேறெப்படி அழைப்பர்?
12. தரிசனங்கள் எத்தனை? அவை எவை?
13. இந்துசமயத்தில் கூறப்பட்ட நான்கு ஆச்சிரமங்கள் யாவை?
14. குண்டிகைக் கையர்கள் என்பது யாணர்?
15. ஆன்மாவின் அவஸ்தை என்றால் என்ன? அவை எவை?
16. நல்வினை தீவினை வருகிறவழி எப்படி?
17. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சிவபெருமானிடம் கொண்டது என்ன? கொடுத்தது என்ன?
18. திருப்பல்லாண்டு அருளிச் செய்தவர் யார்?
19. ஒரு மலத்தார் என்பது யாணர்?
20. இருப்பாவை என்றது யாணர்?
21. அற்புதத் திருவந்தாதி அருளியவர் யார்?
22. திரோதானத்தை ஏன் பாசமென்பர்?
23. மானததிட்சை என்பது யாது?
24. அத்துவா என்றால் என்ன? அது எத்தனை வகைப்படும்?
25. பதினெண்புராணங்களும் எத்தனை பிரிவானவை?

பகுதி II.

எவையேனும் ஐந்து வினாக்களுக்கு மத்திரம் விடை தருக.

1. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், என்னும் மார்க்கங்களை விளக்குக.
2. முப்பொருள் பற்றி ஒருகட்டுரை எழுதுக.
3. சைவசமயத்திற் சொல்லப்பட்ட தீட்சைகளைப்பற்றி என்ன அறிவீர்? அவற்றின் விபரத்தைச் சுருக்கமாகத் தருக.
4. பின்வருவனவற்றுள் எவையேனும் நான்கு விஷயங்கள் பற்றிச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
 - (அ) ஆன்மா மோட்சமடையும்முறை
 - (ஆ) வேதாந்தம்.
 - (இ) ஆசாரியன்.
 - (ஈ) ஐந்தொழில்.
 - (உ) எண்வகைச் சித்திகள்.
 - (ஊ) அத்துவிதம்.
 - (எ) சந்தியாவந்தனம்.
 - (ஏ) உருத்திராக்கம்.
5. திருநாவுக்கரசு நாயனார் செய்தருளிய சமயத்தொண்டைப்பற்றி நீர் அறிந்தவரையிற் சுருக்கி எழுதுக.
6. பின்வரும் தொடர்களுள் எவையேனும் நான்கை விரித்து விளக்குக.
 - (அ) ஏகப்பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.
 - (ஆ) கணவர்க்குந் தோன்றாத கற்பு.
 - (இ) அகிலத்து வேண்டும் பொருள்.
 - (ஈ) உணரும் பான்மை தெரியாத தன்மை.
 - (உ) விடிவாம் அளவும் விளக்கையை மாயை.
 - (ஊ) எல்லாம் அகன்ற பேரறிவான்.
 - (ஏ) போதமாம் மெய்யிரண்டுங் காணார்.

விடைப்பத்திரம் 10.

பகுதி I.

1. கற்புடை மகளிர்.
2. அன்றழிவாம் என்னுது இன்றே செய்தல் வேண்டும்.
3. சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம்.
4. சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி.
5. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.
6. ஆக்கிரணம், சிங்குவை, சட்சு, துவக்கு, சோத்திரம்.
7. சேக்கிழார் சுவாமிகள். இது பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகும்.
8. ஈசோபநிடதம், கேனோபநிடதம், கதோபநிடதம், முண்டகோபநிடதம்.
9. பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன்.
10. பசு, சீவன், புருடன், தேகி, அணு, சதசத்து.
11. தர்மசாஸ்திரங்களை ஸ்மிருதிகள் என்பர்.
12. தரிசனங்கள் ஆறு. ஆகவே அவற்றைச் சத்தரிசனங்கள் என்பர். அவை நையாயிகம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம், பூர்வமீமாம்சை, உத்தர மீமாம்சை என்பனவாம்.
13. பிரமசரியம், இல்லறம், வானப்பிரஸ்தம், துறவறம்.
14. சமணரை, இவர்கள் நீர்க்கரகங்களை ஏந்திச் செல்வது வழக்கம்.
15. அவஸ்தை என்றால் நிலை. ஆன்மாவின் அவஸ்தைகள் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுமுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்னும் ஐந்துமாம்.
16. மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றுகரணங்களினாலும் வரும். எனவேதான் திரிகரணசுத்தி வேண்டும் எனப்பெரியோர் கூறுவர்.
17. கொண்டது மெய்யறிவாகிய சிவபோதமும் ஆனந்தமும், கொடுத்தது ஆன்மபோதம்.
18. சேந்தனார்.
19. ஆணவம் மாத்திரம் உள்ள விஞ்ஞானகலர் என்பாரை.
20. ஆணவமலமாகிய பெண்ணை இகழ்ச்சியாக இங்ஙனம் கூறினார்.
21. காணக்காலம்மையார்.

22. திரோதானம் பாசத்தைச் செலுத்திப்பந்தப்படுத்தி உயிருள் மறைந்து நின்று கன்மத்துக்கேற்ப அறிவிப்பதால் அதுவும் பாசம் எனப்படுகிறது.
23. ஆமை குளக்கரை மணலில் இட்ட தனது முட்டையை மனத்திற் பாவித்துப்பொரிக்கச் செய்தல் போலச்சீடனைத் தமது அருளுருவாகப் பாவித்தல்.
24. அத்துவா என்றால் வழி எனப்பொருள்படும். உயிர்களின் மலபந்தத்தை அறுத்துச் சிவஞானத்தை உண்டாக்கி முத்தியடைவதற்கு வகுத்தவழி. அவை மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என ஆகும்.
25. சிவபுராணங்கள் பத்து, விஷ்ணுபுராணங்கள் நான்கு, பிரமபுராணங்கள் இரண்டு, சூரியபுராணம் ஒன்று, அக்கினிபுராணம் ஒன்று என ஐந்துபிரிவானவை.

பகுதி II.

1. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.

சைவசித்தாந்த உண்மையை விளக்கும் ஆகமம் நான்கு பாதங்களை உடையது. நான்கு பாதங்களையும் நான்கு மார்க்கங்கள் என வங் கூறுவர். இவை இவ்வுலகப் பற்றினைக்கீ இறைவனுடைய திருவடியைச் சேர்த்தற்குரிய வழிகளைவகுத்துக் கூறுவன. ஆகவே இவற்றைச் சைவத்திறன் எனவும் திருநெறி எனவும் பெரியோர் கூறுவர்.

நான்கு பாதங்களும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனப் பெயர் பெறும். இவை ஒன்றோடொன்று மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை. எங்ஙனம் ஓர் அரும்பு மலராகிக் காயாகிக் கனியாக ஈற்றில் பயன்தருகின்றதோ அங்ஙனமே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன ஒன்றிலிருந்து மற்றது விருத்தியாகி ஈற்றில் பயன்தருவன. இக்கருத்தைத் தாயுமானசுவாமிகள் பின்வரும் பாடலில் அருளிச்செய்துள்ளார்.

**“விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெஞ்ஞான நான்கும்
அரும்பு மலர் காய் கனி போலன்றோபராபரமே”**

சரியை நெறியைத் தாசமார்க்கம் என்றும், கிரியை நெறியைச் சந்திரமார்க்கம் என்றும், யோகநெறியைச் சகமார்க்கம் என்றும்,

ஞானநெறியைச் சன்மார்க்கம் எனவும் கூறுவர். இந்நெறிகளிலே நாம் எல்லோரும் வாழ்ந்து கடைத்தேறலாம் என்பதைச் சைவசமய குரவர் வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார்கள். தங்கள் மேலான அனுபவங்களை எல்லாம் திருமுறைகளில் அருளிச்செய்துள்ளார்கள்.

சரியை என்பது இறைவனுக்குப் பணிசெய்தலாகும். திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டுகள் செய்வதால் உடற்பற்று ஒழியும் என்பர். சரியை எங்ஙனம் செய்தல்வேண்டும் என்பதைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல் எனத்தொடங்கும் தேவாரத்தில் நித்தமும் எம்பிரான் கோயில்புக்கு புலர்வதன்முன் மலர்பறித்து பூமாலைபுனைந்து போற்றுதல் முதலியன செய்தல் தகும் என அருளியுள்ளார்.

கிரியை இறைவனைப் பரமபிதா எனக்கருதிப் பணிசெய்து போற்றுதலாகும். யோகம் என்பது பொறிபுலன்களை அடக்கி மனத்தை ஈசன் பால்வைத்தலாம். மூவகைச் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்த வருக்கு நான்காவதாகிய ஞானம் கிடைப்பதற்கு ஏதுவாகும்.

ஞானம் என்பது நெஞ்சத்தைக் கசிவித்து, பாசத்தை நீக்கு வித்து இறைவனை அடைவதற்குரிய சாதனமாய் விளங்குவது. திருவருளைப் பெறவிரும்பியவருக்கு நான்கு தவமும் இன்றியமையாது வேண்டப்படும்.

2. முப்பொருள்.

பெரியவர்கள் ஆராய்ந்திடத்தக்கதாக மூன்றுபொருள்கள் உள்ளன. அவற்றை வேதங்கள் போற்றுகின்றன. அவை பதி, பசு, பாசம் என்பன என்று கந்தபுராணங் கூறுகின்றது. இம்முன்றையுமே மெய்கண்டதேவர் தமது சிவஞானபோதத்தில் “அவன், அவள், அது” என அருளிணர்.

இம்முப்பொருள்களையும் முறையே இறை, உயிர், தனை எனவும் கூறுவர். ஒருவனாகிய இறைவனும், அளவில்லாதனவாகிய உயிர்களும், இருள்வடிவாகிய ஆணவமும், கன்மமலமும், சுத்தமாயையும், அசுத்தமாயையும் ஆகிய இவ்வாறும் அநாதியானவை என்பதை உமாபதிசிவாசாரியர் திருவருட்பயனில் அருளியுள்ளார்.

ஏகன் அனேகன் இருள்கருமம் மாயையிரண்டாகவிவை ஆருதி யில்;

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பவற்றை மலம் எனப்பொதுவாகக் குறித்தால், முன்சொன்ன பதி, பசு என்பவற்றோடு மலமும் சேர்த்து எண்ணில் மூன்றாக உள்ளன. இம்மூன்றின் இயல்புகளையும் மெய்கண்டசாத்திரங்கள் விரிவாக ஆராயும். பதிமுதுநிலையில் இறைவனுடைய தன்மையையும், உயிரவை நிலையில் பலவாய உயிரின் நிலைகளையும் இருண்மலநிலையில் ஆணவத்தின் தன்மையையும் உமாபதிசிவாசாரியர் அருளியுள்ளார்.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருளில் முதற்பொருள் பதி. பதி என்றால் கடவுள் என்றும் மேலான இறைவன் என்றும் பொருள். பசுக்களாய ஆன்மாக்களுக்கு அவரே தலைவரானபடியால் அவரைப் பசுபதி என்பர். அவர் ஆன்மநாயகன். உடம்பில் உயிர் நிற்பது போல அவர் உயிருக்கு உயிராய் நிற்பர். அவர் ஒருவர். எண்குணத்தவர். அவர் ஐந்தொழில்கள் எனப்படும் பஞ்சகிருத்தியங்களை ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் செய்தருளுவர். அவர் ஆன்மாக்கள் நற்கதி பெறவேண்டும் என்னும் பெருங்கருணைக் குணமாய சத்தியோடுகூடியவர். அச்சத்தியே அவருடைய வல்லமை. அவர் ஆன்மாக்கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களுக்குத்தக்கதாக அவைகளுக்குத் தனுகாணபுனபோகங்களை உபகரித்து வினை நீக்கி மேலான மோட்ச சாதனத்தை அருளுபவர்.

உயிர்கள் இறைவனுடைய அடிமைகள் என்பது மீளாஅடிமை உமக்கேயாளாய் எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அருளியுள்ள தேவாரத்தால் அறியப்படும். ஆன்மாவின் குற்றமாகவுள்ளது ஆணவமலம். இந்தமலத்தைப்போக்கவே இறைவன் கன்மம் மாயை ஆகிய ஆகந்துக மலங்களை ஆன்மாவுக்குச் சேர்த்தருளினார். மலங்களினின்றும் நீங்கிய ஆன்மா இறைவனுடைய திருவடியில் சேரும். இரண்டாக உள்ள நிலைமை நீங்கி இறைவனோடு அத்துவிதமாக ஆன்மாகலத்தலே சைவசித்தாந்த முத்தி. அதுவே மிக மேலானவீடு.

3. சமயதீட்சையின் வகைகள்.

சைவசமயத்தவர் திருநீறு, உருத்திராக்கம் என்னும் சிவசின்னங்களை முறையாகத் தரிப்பதற்கும், சிவாகமவிதிப்படி சிவபெருமானை வழிபடுவதற்கும் தகுதியைத் தருவது சிவதீட்சையாகும். சிவதீட்சை பெறுவதன் கருத்து சைவசமயத்திற் பிரவேசிப்பதற்கு யோக்கியதைப் பெறல் என்பதேயாம்.

சிவதீட்சை பெற்றவர்கள் சைவசமயத்திற் சொல்லப்பட்ட இயமம், நியமம், சந்தியாவந்தனம், சிவலிங்கபூசை, தேவாரதிருவாசகபாராயணம், சிவாலயத்திருத்தொண்டு என்பன தவறாது செய்யவேண்டிய வராவர்.

தீட்சை என்ற சொல் வடமொழியில் கொடுப்பதும், கெடுப்பதும் என்றபொருள் உள்ளது. ஞானத்தைக் கொடுத்து மலமாசகளைக் கெடுப்பது என்பதே தீட்சை என்பதன் கருத்தாகும். தீட்சை செய்பவர் குரு என்றும் ஆசாரியர் என்றும் போற்றப்படுபவர்.

தீட்சை மூன்று பிரிவானவை. அவை ஏழுவகையாகச் செய்யப்படுவன. சமயதீட்சை, விசேடதீட்சை, நிருவாண தீட்சை என்பன சைவசமயத்திற் சொல்லப்பட்ட தீட்சைகளாம். இத்தீட்சைகளை இன்னார் இன்னார் இப்படி இப்படிக் கொள்க எனவும். இன்ன இன்ன காலத்தில் கொள்க எனவும் வரையறையுண்டு. சமயதீட்சை எவரும் பெறலாம். விசேடதீட்சை சில விசேட தன்மைகளும் ஒழுக்கங்களும் ஆசாரவிதிகளுங் கொண்டவரே கொள்ளலாம். நிருவாண தீட்சை என்பது முத்திதரும் தீட்சையாகும்.

நிருவாண தீட்சை இரண்டு வகைப்படும். அவை **அசத்தியோ நிருவாணம், சத்தியோ நிருவாணம்** என்பன. அசத்தியோ நிருவாணம் தேகம் இறந்தபோது முத்திதருவது. சத்தியோ நிருவாணம் உடனே முத்திபயப்பது பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீட்சை செய்து முத்திகொடுத்தல் முறை என்று இறைவன் எழுதிய ஓலை கண்டு அவனுக்கு உமாபதிசிவாசாரியர் கொடுத்த தீட்சை சத்தியோ சாதனம். முள்ளிச்செடியும் அங்ஙனமே முத்திபெற்றது. இனி **எழுவகைத் தீட்சைகள்** என்னும்போது அவை சகலருக்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சகலர் மும்மலங்களையுடையவர். அவர்களுள்ளேயும் பக்குவான்மாக்களுக்கே இறைவன் குருவுருவாய்வந்து தீட்சை செய்தருளுவர் தீட்சை வகைகள் பின்வருமாறு.

1. நயனதீட்சை: இது சட்ச தீட்சை என்றும் சொல்லப்படும். இது திருநோக்காற் செய்யப்படுவது. மீன் தனது சிணையைப் பார்த்தல் போல குருசீடனைத் தனது கிருபைப்பார்வையாற் பார்த்தல். பாம்பினுற் கடிபட்டவனை மாந்திரிகன் தன்னைக் கிரியாகப் பாவனை செய்து பார்த்து விடத்தை அகற்றுதல்போல, குருவும் சிவோகம் பாவனையால் (திருநோக்கு எனப்படும் அருள் நோக்கால்) கருணையோடு பார்த்து மலமகற்றுதல். (நயனம் - கண்)

2. பரிசு தீட்சை. பறவைதனது சிறகால் முட்டையைக் குஞ்சாக்கு வதுபோலக் குருதமது கையைச் சிவன்கையாகப் பாவித்து அதனைச் சீடன் தலையில்வைத்து அவனுடைய பாசத்தை நீக்கி அவனைச் சிவ னாக்குதல். இது திருவடிதீட்சையாயும் இருக்கும். சித்தமலம் அறு வித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட அத்தன் என்று மாணிக்கவாசகர் அருளியமை இதுவே. (பரிசம் - தொடுதல்)

3. வாசக தீட்சை. இதுவாக்கால் செய்யப்படுவது. பதினொரு மந் திரத்தோடு பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்தல். (வாசகம் - சொல்லுதல்.)

4. மானச தீட்சை. ஆசாரியர் சீடனுடைய இருதயத்திலே தாம் புருந்ததாகப் பாவித்து, அவன் இருதயத்தை வாங்கிச் சிவசம்பந்த மாக்கிவிடுதலாம். இது மனசாலே பாவுனையாற் செய்யப்படுவது ஆமை குளத்திலே இருந்துகொண்டு குளக்கரையில் தான்இட்ட முட்டையை நினைவால் குஞ்சாக்குதல்போல என்பர். (மானசம்-மனம்)

5. சாத்திரதீட்சை. சைவ ஆகமங்கள் ஆகிய சிவசாத்திரங்களைப் போதித்தல். பதி, பசு, பாசம் என்பவற்றின் இயல்புகளைப் போதித்து முத்தி மார்க்கத்தை அறிவித்தல். (சாத்திரம் - நூல்.)

6. யோகதீட்சை. இது சிவயோகத்தை அப்பியாசஞ் செய்யக்காட் டிக்கொடுத்தல் (யோகம் - மனவொடுக்கம், தவம்.)

7. அ) ஓளத்திரி தீட்சை.

மேலே சொன்ன ஆறு தீட்சைகளும் இதற்கு அங்கமானவை. இது ஓமத்தோடு செய்யப்படுவதால் ஓளத்திரி எனப்படுகிறது. ஹோத்திரம் - ஓமம், அக்கினியில் நெய்முதலியவற்றை விடுதல். இது குண்டம், மண்டலம் அக்கினி, நெய் என்பவற்றோடு செய்யப்பட்டால் மாந்திரிதீட்சை என்றும் கிரியாவதி என்றும் சொல்லப்படும்.

(ஆ) மேலேசொன்ன குண்டம் மண்டலம் என்பனவற்றை மனத் தாற் பாவனைசெய்து செய்யப்படுவது சக்தி தீட்சை என்றும் ஞானவதி என்றும் சொல்லப்படும்.

8. (அ) ஆன்மா மோட்சமடையும் முறை

ஆன்மா மோட்சத்தை அடைவதற்கு ஒரு கிரமம் உண்டு. அந்த முறை பின்வருமாறு, முதலில்பக்குவம், பின்னர் படிப்படியேசிவடிவண்ணி

யம் மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம், இருவினையொப்பு, குருதரிசனம், குருவருள், மோட்சம் என்பன.

(ஆ) வேதாந்தம்.

வேதாந்தம் என்பது வேதத்தின் ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களை. வேதாந்தம் எனினும், வேதசிரசு எனினும், உபநிடதம் எனினும், பிரபலசுருதி எனினும் ஒக்கும்.

(இ) ஆசாரியன்,

குருஎனினும் ஆசாரியன் எனினும், தேசிகன் எனினும் ஒக்கும். மும்மலங்களையும் போக்கி ஆன்மாக்களுள்ளே சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசிப்பவனே ஆசாரியன். திருவருளே ஆசாரியனாய் சகலருக்கும் வினைதீர்க்க எழுந்தருளும்.

(ஈ) ஐத்தொழில்.

இவற்றைப்பஞ்ச கிருத்தியம் என்றுஞ் சொல்லுவர். சிருஷ்டி, திதி, சம்ஹாரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்பவற்றைத் தமிழில் முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பர். இவை இறைவன் ஆன்மாக்கள் பால்வைத்த பெருங்கருணையினாலே அவனால் அருளிச் செய்யப்படுவன. அழித்தல் என்றால் இளைப்பாற்றுதல் என்றும், சம்ஹாரம் சம்+ஹிரு+அரம் என்றால் நன்றாக ஒடுக்கிக்கொள்ளுதல் என்றும் பொருள்.

(உ) எண்வகைச் சித்திகள்.

இவற்றை அட்டமாசித்திகள் என்றுஞ் சொல்லுவர். சித்திகள் கைவந்தவர்கள் சித்தர்கள். திருமூலர் ஒருசித்தர், சித்திகள் கைவந்தவர்கள் வானிலே பறத்தல், மற்றவர் நினைத்த காரியத்தைச் சொல்லுதல் இறந்தவருடைய உடலில் தம்முயிரைப் புகுத்தல் (பரகாயப் பிரவேசம்) என்பனவாதிய செய்யவல்லவர். பொதுவாக எண்வகைச் சித்திகள் என்பன அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன.

(ஊ) அத்துவிதம்.

சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரண்டற ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றே அத்துவிதம் எனப்படும். சிவமும் ஆன்மாவும் வேறுபொருள்கள்

